

- [Ο ΚΟΙΝΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΝΟΥΣ ΚΑΙ ΠΩΣ ΑΥΤΟΣ ΑΙΣΘΑΝΕΤΑΙ](#)
- [Η ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ ΣΤΑ ΔΥΟ](#)
- [ΚΟΣΣΥΦΟΠΕΔΙΟ : Το άγχος της Δύσεως και οι σολοικισμοί της Ελληνικής Πολιτικής](#)
- [ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟΥ ΓΙΑ ΤΑ ΜΗ ΕΠΑΝΔΡΩΜΕΝΑ ΟΧΗΜΑΤΑ - ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΑΝΤΙΜΕΤΡΩΝ](#)
- [ΜΕ ΜΙΑ ΜΑΤΙΑ Η ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ Ο ΚΟΣΜΟΣ](#)
- [ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΗ ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΟΥ Δ.Σ./ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ ΣΤΙΣ ΒΡΥΞΕΛΛΕΣ \(ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ - ΝΑΤΟ\)](#)
- [Ο BLUE STREAM ΚΑΙ Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΩΝ ΑΓΩΓΩΝ](#)
- [ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΑΙΔΕΙΑ: ΕΝΑΣ ΝΕΚΡΟΣ ΜΕ ΜΕΛΛΟΝ!](#)
- [ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΤΟΥ ΕΚΔΟΤΗ \(Τεύχος 41\)](#)
- [ΝΑΥΠΗΓΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΚΑΙ ΝΑΥΤΙΚΟΙ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΙ](#)
- [ΤΟ ΑΠΟΣΤΗΜΑ ΤΩΝ ΦΥΓΟΣΤΡΑΤΩΝ ΠΥΡΡΟΥΣΕ ΚΑΙ ΠΥΡΡΟΕΙ](#)

Ο ΚΟΙΝΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΝΟΥΣ ΚΑΙ ΠΩΣ ΑΥΤΟΣ ΑΙΣΘΑΝΕΤΑΙ ΚΑΙ ΚΑΤΑΝΟΕΙ ΤΟΝ ΧΕΙΡΙΣΜΟ ΤΩΝ ΓΕΝΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ

Του Ταξιάρχου ε.α. Κωνσταντίνου Αργυροπούλου

Κατ'αρχάς κοινός νούς είναι ο απανταχού και ο διηνεκώς συναντώμενος νούς. Είναι ο νούς ο γνώριμος, ο συνηθισμένος. Είναι αυτός, που δεν έχει κάτι το εξαιρετικό -είτε θετικά είτε αρνητικά θεωρούμενος. Είναι δηλαδή αυτός, του οποίου ο τρόπος της σκέψεώς του προκύπτει από την κοινή, την καθημερινή ζωή. Είναι αυτός, που αποδέχεται το επιχωρίως κατανοητό χωρίς ιδιαίτερη δυσκολία.

Ο κοινός ελληνικός νούς εδώ και κάποιον καιρό έχει εγκολληθεί την τεχνιέντως παροχετευθείσα στο υποσυνείδητό του «φιλοσοφία της υγιούς σκέψης». Έχει πεισθεί μετά ταύτα, ότι στρεφόμενος στις ταλαιπωρημένες από την αμφισβήτηση αλλά και κριτική πεποιθήσεις, εισέρχεται με βεβαιότητα σε παραδεκτές αρχές και αξίες, τις οποίες, όπως έχει διδαχθεί να πιστεύει, θα τις αναδείξει σε θεμέλια μιας αναγωγικής ερμηνείας «ηθικής» και μάλιστα υπό την προϋπόθεση της διαρκούς αναθεωρήσεώς της καθώς και της οποιασδήποτε προόδου, που βασίζεται κυρίως στην πολυδιάστατη επιστήμη.

Αυτός ο κοινός νούς αυτοϋμνολογείται, ότι διόλου προσχηματικά συνιστά αξία με ένα κύρος αυταπόδεικτο και η οποιαδήποτε έκφρασή του διακρίνεται από λογική, αντικειμενικότητα και ορθοέπεια. Σύμφωνα λοιπόν με αυτόν τον κοινό νου, η οποιαδήποτε φιλοσοφία, που διέπει την σημερινή ελληνική κοινωνία, οφείλει να τίθεται σε βάσεις, κατά παράδοση αληθινές. Λόγου χάρη σε έννοιες, όπως είναι το «αγαθόν» και το «ωραίον». Άλλωστε η αντίληψη και η επιθυμία επ'αυτών των εννοιών εξηγούν την διαμόρφωση μιας ηθικής προσωπικότητας του ανθρώπου, ο οποίος διαισθάνεται, κατά τεκμήριον αλλά και κατά παραδοχήν, τις προϋποθέσεις, που στοχεύουν ή τα σχήματα, που υπαγορεύουν το ηθικώς πράττειν.

Αυτός ο κοινός νους, λόγω της υστερήσεώς του στην κατά πόδας παρακολούθηση των ραγδαίων εξελίξεων (επιστήμες, τεχνολογία και ρυμουλκούμενη ηθική), ευρίσκεται αδιαλείπτως σε ένα καθεστώς εκπτώτικης διαμορφώσεως, παρ'ό,τι η παράδοση τον θέλει να διαθέτει ελληνική φλόγα και ότι η προοπτική του δεν είναι θνητή. Προσέτι, ότι δεν τρομάζει κάτω από συνθήκες απειλών. Ότι διαθέτει ψυχή. Ότι δεν πλανάται σε άνισα επίπεδα φυλετικών αντιλήψεων. Ότι αποφεύγει την συνύφανση με τάξεις αλλοτριωμένης αγωγής και τέλος, ότι η ελευθερία τού να σκέπτεται σύμφωνα με τους κανόνες του καλού πνεύματος είναι η διαρκής του επιδίωξη.

Και ναί μεν σε ό,τι αφορά σε θέματα βιοτικά και οικονομίας και ό,τι έχει σχέση με απολαβές, ο κοινός νούς αυτής της φυλής είναι απαιτητικός στα συγγενή του δικαιώματα, είναι επικριτικός στις πράξεις της οποιασδήποτε διοικήσεως, είναι αυστηρός στην αποφαντικότητά του, είναι βουλευτικός σε ό,τι αφορά στο καρπολόγημα ή και ιδιοποίηση του ετερογενούς πλούτου, είναι μαχητικός στα συνδικαλιστικά του περιθώρια, είναι ανένδοτος σε ό,τι εγγυάται την διαφύλαξη των κεκτημένων του, είναι αποφασιστικός στην προσπάθειά του να εξασφαλίσει πόρους,

αδιακρίτως προελεύσεως, είναι διεισδυτικός παρατηρητής σε ό,τι συντονίζει την σπέκουλα, που θα επιρρώσει και κρατύνει το ατομικό του συμφέρον, είναι σύντονος στο κινήγι των περισυναγωγικών ευκαιριών, είναι αμετάγνωστος, ως προς την εφαρμογή της αρχής «των αγνώρων εκμεταλλεύεσθαι» και είναι απαρέγκλιτος στον προσανατολισμό τού «αεί αποκτάν». Γενικά είναι ευλαβικά προσηλωμένος στους κανόνες της ωφελιμαρχίας.

Σε ό,τι όμως αφορά σε πεδία γενικωτέρου ενδιαφέροντος, αυτός ο ίδιος ο κοινός νούς δείχνει να απέχει, αποδεικνύοντας στατιστικά την καχεξία του, την χαλαρότητά του. Αυτός ο κοινός νούς, όπως σήμερα τον παρατηρούμε, δείχνει να τηρεί στάση μιας διόλου απολογητικής ει μη μόνον της προσηκούσης ή της απλά τυπικής παρουσίας. Τα κοινά τον ενδιαφέρουν μόνον, όταν διαβλέπει, ότι θα εγγίσουν αποποιητικά τον οικοδομούμενον από αυτόν ατομικόν ευδαιμονισμόν.

Εύλογα λοιπόν και σύμφωνα με την οποιαδήποτε σχολαστική νοησιарχία, ένας κοινός ελληνικός νούς αντιλαμβάνεται, ότι η ψήφος του δεν αιχμαλωτίζεται από συστήματα ιδεών αλλά από το υλικόν αγαθό, το οποίο προβιβάζει την ευμάρεια και συνεπώς αυτή η ψήφος του, θεωρεί ότι ενέχει απεριόριστη δύναμη. Και όχι μόνον αυτό αλλά πιστεύει, ότι είναι ρυθμιστής της καθολικής τύχης όπως και ενός δυναμένου να συμπροφητευθεί ανθοσπάρτου μέλλοντος της Ελλάδος.

Το πνεύμα λοιπόν του κοινού νούς αλλά και η συλλογική του έκφραση, που είναι ο λαός, η μάζα, το πλήθος -αυτή η ανθρωποθάλασσα που κυματίζει σύμφωνα με τους κανόνες των πολιτικών ανεμοκοπιών και των υπό ελεγχόμενη διαμόρφωση κοινωνικών ρευμάτων, μας οδηγεί σε μία θολή περίσκεψη, ότι δέχεται απροαιρέτως και ίσως φαταλιστικά τα κοινωνικο-πολιτικά τεκταινόμενα στο αεί διαπτυσσόμενο ελληνικό περιβάλλον. Κι'αν είναι έτσι, τότε ποιός θα μπορούσε να επιδράσει στον κοινό νού, ώστε ο τελευταίος να πειθαρχήσει -έστω και μη συνειδητά- σε μία προκεχαραγμένη κοινωνική πορεία; Αυτός ο «ποιός», κατά το μάλλον, είναι η έκφραση του επιτηδείου τρόπου του σκέπτεσθαι και του ενεργείν. Δηλαδή η πολιτική. Η πολιτική, αυτή η τέχνη του κυβερνάν τους ανθρώπους, δηλαδή του προσανατολισμού, της χρησιμοποίησεως και της διαπαιδαγωγήσεως των παθών τους, των αδυναμιών τους, των ενθουσιασμών τους και των συμφερόντων τους, για σκοπούς γενικωτέρας φύσεως, που πάντοτε ξεπερνούν την ατομική ζωή, διότι πολιτικά προβάλλονται, ως ευαγγελιζόμενα το ευτυχές μέλλον.

Κάπως έτσι πρέπει να ξεκινήσουμε και να διερωτώμεθα για το ποιά θέση κατέχει ο κοινός νούς στο σύστημα του πολιτικώς φέρεσθαι και επιδεξίως και μυριοτρόπως δράν. Τί γνώμη έχει ο κυβερνών για τους κυβερνωμένους; Αυτούς τους συγκεκριμένους κυβερνωμένους σ'αυτόν τον χώρο, σ'αυτόν τον χρόνο και με τις όποιες σταθερές (εθνικά χαρακτηριστικά κ.τ.τ.), οι οποίες κι'αυτές, σε τελευταία ανάλυση μεταπλάσσονται;

Ο κυβερνών εμφανίζεται -και τούτο αποδεικνύεται από το αποτέλεσμα- σαν να περιφρονεί τους ανθρώπους. Τους αποτιμά με τις πιο αρνητικές και πιο αποκαρδιωτικές τους διερμηνεύσεις. Κατά τον κυβερνώντα ο κοινός νούς είναι πεπερασμένος από πλευράς καταρτίσεως και συνεπώς αποτελεί αξιοποιήσιμον ενστερνιστή και καλόν αποδοχέα και αγωγόν των όποιων καινοφανών πολιτικών εμπνεύσεων, παροτρύνσεων και ακόμη και υποκινήσεων. Είναι αποστασιοποιημένος και θεωρεί εαυ-

τόν, ότι ανήκει σε μία ιδιαίτερα τάξη διαφορετικών οριζόντων και ασυμβάτου -με τον κοινό νού- κοινωνικής πρακτικής. Ο κυβερνών είναι πραγματιστής. Αποφεύγει την φιλοσοφία σαν άχρηστη ενασχόληση. Παρά ταύτα και δια ταύτα προβάλλει μία προσωπικότητα, την οποία ο κοινός νούς δεν είναι σε θέση να εκτιμήσει μολονότι ο πρώτος ενέχεται για γοητευτικό αυταρχισμό και για παρηλαγμένο κυνισμό. Ο κυβερνών έχει έντονη την αίσθηση, ότι είναι αυτό τούτο το αεί κρατούν κράτος.

Στην αντίπερα όχθη είναι παρατεταγμένος αλλ'αδρανής ο κοινός νούς. Δεν έχει καμμία διάθεση προς έλεγχο της οργανώσεως και των περιορισμών, που επιβάλλονται από το κράτος. Ο κοινός νούς αδιαλείπτως διεργάζεται τρόπους αποδράσεως από το σύστημα ελέγχου των «τοις πράγμασιν» επιμελουμένων. Τείνει να παραβαίνει τους νόμους, να παρακάμπτει την πληρωμή των αναλογούνων σ'αυτόν φόρων, να αποφεύγει τις εκ του συντάγματος υποχρεώσεις (π.χ. στράτευση).

Οι διάφορες κοινωνικού τύπου επαναστάσεις επεχείρησαν να λύσουν το ζήτημα της αντιπαράθεσεως του κοινού νούς και του κυβερνώντος τοιούτου με την προβληθείσα ψευδαίσθηση, ότι η εξουσία είναι απαύγασμα της ελευθέρως βουλήσεως των κατόχων της κοινής λογικής, δηλαδή του πλήθους. Κατ'άλλην απόδοση, της μάζας ή επί το κομψώτερον, του λαού. Κι'αν είναι έτσι, τότε τί προσδιορισμός αποδίδεται με τη λέξη λαός; Σαν πολιτική οντότητα, ο λαός είναι οντότητα αφηρημένη. Πού αρχίζει και πού τελειώνει; Τί όρια μπορούν να υπάρχουν σε αφηρημένες οντότητες; Το επίθετο «κυρίαρχος» αποδιδόμενο στον λαό είναι ένα καθημερινό αστείο, του οποίου η τραγικότητα είναι αδύνατον να γίνει αντιληπτή από αυτόν το ίδιο τον «βαπτισμένο», δηλαδή τον κοινό νού.

Τα αντιπροσωπευτικά συστήματα και οι συμμετοχικές δημοκρατίες ανήκουν περισσότερο στην μηχανική και τους διέποντες αυτήν νόμους παρά σε οποιαδήποτε ηθική. Ακόμη και στις πλέον εύρυθμα και δημοκρατικά λειτουργούσες χώρες, εάν αποτολμηθεί να ερωτηθεί ο λαός -ας πούμε δια δημοψηφίσματος- θα υπήρχε η βεβαιότητα και όχι η πιθανότητα, ότι η απάντηση του λαού θα ήταν μοιραία παρ'όλον ότι σήμερα οι μηχανισμοί διαμορφώσεως της κοινής γνώμης είναι περισσότερο αποτελεσματικοί από ποτέ και αναντιρρήτως συμβατοί με τα συμφέροντα των ρυθμιστών της οικονομίας και όσων υπηρετούν αυτούς πολιτικών, των πολυεθνικών, των media, και όλων των καθ'οιονδήποτε -αντιβαίνοντα τις κρατούσες αρχές- τρόπο ελεγχόντων την κοινωνίαν.

Είναι πασίδηλον, ότι η κυριαρχία, η οποία κατ'επίφασιν εκχωρείται στον κοινό νού, του αφαιρείται τότε ακριβώς, όταν θα είχε την ανάγκη της (π.χ. δεν έγινε δημοψήφισμα για να ερωτηθεί ο κυρίαρχος λαός για την ονομασία των Σκοπίων, ούτε για το ευρωσύνταγμα, ούτε για την ποιοτική αλλοίωση του κοινωνικού ιστού της επικρατείας με την ανεξέλεγκτο εισροή εκατομμυρίων λαθρομεταναστών κ.α.). Με άλλα λόγια η «κυριαρχία» δίδεται, όταν είναι αβλαβής για τον κυβερνώντα, δηλαδή σε περιόδους συνήθους και ρουτινώδους διοικήσεως.

Από τα μέχρι τώρα εκτεθέντα θα μπορούσαμε να έχουμε μία πρώτη εντύπωση, ότι καθεστώτα θεμελιωμένα αποκλειστικά στην λαϊκή συναίνεση ουδέποτε έχουν υπάρξει στην παγκόσμια πολιτική ιστορία, ούτε υπάρχουν και όπως εκτιμούμε δεν θα υπάρξουν ποτέ. Το καθεστώς είναι η πολιτειακή εκείνη τάξη, που

διακρίνεται για την απροθυμία του να εγκαταλείψει τα αποκτώμενα περιπεπλεγμένα και συνήθως πλάγια, φαύλα και αθέμιτα μηχανεύματα επιβολής της επιχειρηματολογίας του, που προορά και διεργάζεται την σταθεροποίησή του. Ο απέναντι κείμενος κοινός νούς υποσυνείδητα -κατά κανόνα- δέχεται την θέση του καθεστωτικού, κυβερνώντος και κατευθύνοντος νούς, ότι οι ανθρώπινες γνωστικές του δυνάμεις είναι πεπερασμένες και δεν επαρκούν για την διερεύνηση και γνώση των καθοριστικών αληθειών. Ο κυβερνών νούς ποιεί χρήσιν διαφόρων πνευματικών όπλων καταδεικνύοντας στον κοινό νού, ότι η ενασχόλησή του με ύψιστα γνωστικά, οντολογικά, πολιτικά και εθνικά θέματα είναι εξ αρχής ματαία αλλά και στείρα και συνεπώς, το μόνο με το οποίο ο κοινός νούς θα πρέπει να διακαταλαμβάνεται είναι ο (προβεβλημένος από τα μέσα του κυβερνώντος) αισθητός κόσμος.

Ωστόσο, ο κυβερνών νούς οφείλει να λαμβάνει υπόψιν του τον κοινό νού σε όλες του τις καταδείξεις. Εάν αυτό συμβαίνει τότε τούτο σημαίνει, ότι διακατέχεται από ένα είδος ορθοφροσύνης και μία αξιοσημείωτη ροπή για συναντίληψη με τον κοινό νού και κατά συνέπεια το δίδυμο κυβερνών νούς-κοινός νούς μορφοποιεί τον «ορθό λόγο», ο οποίος είναι και ο καθοριστικός υπολογιστής της ευμοίρου κοινωνίας. Ο κυβερνών νούς μελετά τα βιοθεωρικά στοιχεία του κοινού νούς, τον οποίον αντιπροσωπεύει. Ερευνά την συλλογιστική πρακτική των κυβερνησάντων στο διάνυσμα της εθνικής ιστορίας. Σταθμίζει την θέση του σε συνάρτηση με τις γνωστικές δυνάμεις και όχι με την απλή παραγωγή συγκυριών ιδιωφελείας. Μεταθέτει την σκέψη του στις κοινωνικοϊστορικές διεργασίες, που συντελούν στην ανάπλαση των μεθόδων του πολιτικώς εύ πράττειν. Μεταφράζει σωστά την συλλογική ψυχή του κοινού νούς και την καθιστά πυξίδα του στην κοινή πορεία προς το «εθνικό εκείθεν». Ίσως μάλιστα θα πρέπει να συζητήσει και -γιατί όχι- να υιοθετήσει την καλωσύνη και τον σεβασμό του προς τον αεί προσμένοντα την εκ των άνω υποστήριξη κοινό νού. Όπως, καθώς λέγεται, να υπογράψει ένα κατ'ουσίαν και όχι καθ'υπόθεσιν κοινωνικό συμβόλαιο. Ακόμη-ακόμη να συνδυάσει την ψυχρή λογική και την *real politik* του διεθνούς περιβάλλοντος με την πίστη στην ίδια αυτού πατρίδα.

Ο κυβερνών νούς συνειδησιακά οφείλει να κινείται στο πεδίο, που είναι λογι-κοποιημένο από το πνεύμα, που παράγεται από τον κοινό νού. Εάν όχι, τότε ο κυβερ-νών ανήκει εκ των πραγμάτων σε ένα κόσμο ξεχωριστό. Ένα κόσμο ή σε μία τάξη ανθρώπων μεταξύ τους ομοτρόπων, ως προς το ατομικό συμφέρον και ομοφρόνων επί του υπερεθνικώς διατρίβειν. Ένα κόσμο, που έχει αλλότριες σταθερές (κοινωνικοί προσανατολισμοί, διεθνοποιημένη ή ανταποδοτική πίστη κ.τ.τ.).

Όταν παραδείγματος χάριν, ο κοινός νούς αμύνεται της ιδέας της διατηρήσεως της Κύπρου σαν κράτους αυτοδιατιθεμένου και ο κυβερνών αποφασίζει την υποστήριξη του σχεδίου Ανάν, τότε παρατηρείται μία δραματική απόκλιση πεποιθήσεων με κατ'επαγωγήν ενοχή (σύμφωνα με τους κανόνες της δημοκρατίας) του κυβερνώντος. Άλλο παράδειγμα. Όταν ο κοινός ελληνικός νούς θεωρεί το Αιγαίο Πέλαγος δική του θάλασσα από τους μυθικούς ακόμη χρόνους και έρχεται το 1997 μετά Χριστόν, ο πρωθυπουργός της Ελλάδος και δηλώνει, ότι «η Τουρκία έχει ζωτικά συμφέροντα στο Αιγαίο», αυτό σημαίνει, ότι ο κυβερνών δεν υπηρετεί τα εθνικά συμφέροντα και δεν εκφράζει τον κοινό ελληνικό νού. Άλλο

παράδειγμα. Όταν ο κοινός ελληνικός νους έχει διδαχθεί, ότι ο Μέγας Αλέξανδρος ήταν Έλληνας και ότι διετέλεσε ο μέγιστος σπορεύς του ελληνικού πνεύματος στον τότε γνωστό κόσμο και έρχεται σήμερα ο εκπρόσωπός μας στην Ευρώπη και δέχεται εν ονόματι της πραγματιστικής πολιτικής όλα τα αλλοτρίων συμφερόντων ψηφίσματα υπέρ του μορφώματος των Σκοπίων και εις βάρος ολοκλήρου της ιστορικής υποστάσεως του ελληνικού έθνους, τότε ο κοινός νους αισθάνεται προδομένος. Παραγκωνισμένος. Εξαπατημένος. Αυτός ο «ευρωπαίος» εκπρόσωπος του κοινού ελληνικού νοός ως φαίνεται ήδη έχει υπαχθεί σε μία άλλη τάξη με χαρακτήρα παγκοσμιοποιημένο ή και ειδικότερα πανευρωπαϊκό, που απέχει έτη φωτός από την συστατική δομή της ελληνικής ψυχής, η οποία όπως ομολογείται εκφράζεται από τον κοινό ελληνικό νου και όχι από τον παχυλά αμειβόμενο αντιπρόσωπό του.

Τέλος, όταν ο κυβερνών με τα εκδιδόμενα σχολικά βιβλία επιδιώκει να αλλοιώσει την εθνική των Ελλήνων Ιστορία, τούτο σημαίνει, ότι κάποια στιγμή θα αναγκασθεί να λογοδοτήσει στον υπό ηθική εξαχρείωση κοινό ελληνικό νου.

Τα ανωτέρω διαλαμβανόμενα έστωσαν στην ερμηνεία και κρίση του κοινού ελληνικού νοός.

Ο κυβερνών νους δεν καταδέχεται να ασχοληθεί μ'αυτά, παρά μόνον όταν διαβλέπει, ότι διακυβεύονται τα ατομικά του συμφέροντα.

Η ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ ΣΤΑ ΔΥΟ

Του Αντιστρατήγου ε.α. Δ. ΛΑΚΑΦΩΣΗ

Οι σποραδικές διαμάχες μεταξύ Hamas και Fatah στην παλαιστινιακή κυβέρνηση ενότητας, ποτέ δεν είχαν την ένταση της τελευταίας ένοπλης σύγκρουσης στις 13 Ιουνίου 2007. Η Hamas επιτίθεται κατά της Fatah στη Λωρίδα της Γάζας. Καταλαμβάνει το στρατηγείο της Fatah, τον περίβολο του προεδρικού κτιρίου, δημόσια κτίρια και συλλαμβάνει αξιωματούχους της Fatah. Απογοητευμένοι και φοβισμένοι για το μέλλον Παλαιστίνιοι της Γάζας προσπαθούν να διαφύγουν προς τη Δ. Όχθη. Απολογισμός: 100 και περισσότεροι άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους.

Η Hamas κυριαρχεί πλήρως σε όλη τη γάζα. Ο Πρόεδρος της παλαιστινιακής Αρχής Abbas διέλυσε την κυβέρνηση ενότητας, στην οποία πλειοψηφούσε η Hamas και διορίζει τον υπουργό οικονομικών Salam Fayyad πρωθυπουργό της νέας κυβέρνησης έκτακτης ανάγκης και υπόσχεται να διεξάγει εν καιρώ εκλογές (Τώρα επαληθεύονται αυτοί που δεν ήθελαν τις εκλογές του Ιανουαρίου 2006, ως πρόωρες και που έφεραν τη Hamas στην εξουσία). Ο πρώην πρωθυπουργός Haniya δηλώνει ότι η κυβέρνηση του δεν έχει πεθάνει και λειτουργεί από τη Γάζα, και προτείνει επανασχηματισμό κυβέρνησης ενότητας με προϋποθέσεις, πράγμα που προς το παρόν απορρίπτει ο Abbas. Οι ΗΠΑ και το Ισραήλ απόρησαν από την ταχεία κατάρρευση της Fatah, παρά τη στρατιωτική βοήθεια και συμβουλές. Αριθμητικά, υπερτερεί η Fatah, αλλά η Hamas είναι καλύτερα εξοπλισμένη και οργανωμένη. Το Ισραήλ δεν αναμείχθηκε στις συγκρούσεις στη Γάζα. Θα ανταποδώσει το κτύπημα εάν προκληθεί.

Δύο Ταχυτήτων Πολιτική, Δύο Οντότητες, Δύο Εδάφη σε μία Παλαιστίνη και σε ένα Παλαιστινιακό Λαό.

Η Παλαιστίνη τώρα είναι διηρημένη στα δύο. Η Δ. Όχθη ελέγχεται από τη Fatah και η Γάζα από τη Hamas. Ποιος όμως είναι ο σκοπός της Hamas; Η εξουσία; Η καταστροφή του Ισραήλ; ή Η ειρήνη για τους Παλαιστίνιους;

Οι ΗΠΑ και η ΕΕ υποστηρίζουν του Abbas, το νόμιμο ηγέτη της παλαιστινιακής Αρχής. Σκοπεύουν να άρουν τον οικονομικό αποκλεισμό που είχαν επιβάλλει στην κυβέρνηση ενότητας και να ενισχύσουν τη νέα κυβέρνηση της Fatah, χωρίς τη Hamas.

Η Ρωσία δηλώνει ότι ο διάλογος, με βάση τη συμφωνία της Μέκκας με την οποία επιτεύχθηκε το Μάρτιο 2007 κυβέρνηση ενότητας Hamas-Fatah, είναι η έξοδος από την παρούσα κρίση.

Το Ισραήλ στοχεύει να υποστηρίξει τη νέα κυβέρνηση της Fatah του Abbas στη Δ. Όχθη. Να αποδώσει τους οφειλόμενους τελωνειακούς φόρους παλαιστινιακών αγαθών μόνο προς τη Fatah της Δ. Όχθης (Δύο εκατ. στη Δ. Όχθη και 1,5 εκατ. Παλαιστίνιοι στη Γάζα).

Ο σύνδεσμος των Αράβων δίδει ψήφο εμπιστοσύνης στον Abbas, που νόμιμα ασκεί την εξουσία. Αλλά, κάνει έγκληση για επιστροφή στην προ της ανάληψης του ελέγχου της Γάζας από την Hamas κατάσταση.

Η Στρατηγική του «Διαχωρισμού»

Οι ΗΠΑ και το Ισραήλ, τώρα, και για συγκράτηση της κατάστασης στην Παλαιστίνη και για να περιορίσουν την επίδραση της τελευταίας νίκης της Hamas κατά των μετριοπαθών που υποστηρίζονται από τη Δύση, αναζητούν νέες προοπτικές. Προβάλλει μια νέα πολιτική «διαχωρισμού» με ενίσχυση του Abbas και της Fatah στη Δ. Όχθη και συμπίεση της Hamas στη Γάζα. Διεξαγωγή διαπραγματεύσεων μεταξύ Ισραήλ και Abbas για παλαιστινιακό κράτος σε προσωρινά σύνορα στο μεγαλύτερο μέρος της Δ. Όχθης και στην Ανατ. Ιερουσαλήμ, περιθωριοποιώντας και αφήνοντας τη Γάζα για άλλο χρόνο. Βασική επιδίωξη είναι να γίνει ένα επιτυχημένο μοντέλο νέας Παλαιστίνης στη Δ. Όχθη που θα μπορούσε να προσελκύσει κατά κάποιο τρόπο, τους Παλαιστίνιους της Γάζας και να αυξήσει τη δυνατότητα της Fatah για νίκη σε μελλοντικές εκλογές. Για να γίνει αυτό, όμως, ο Abbas και η Fatah έχουν ανάγκη οικονομικής βοήθειας και ενίσχυσης του εξοπλισμού.

Αλλά, όπως οι μεγαλεπήβολες ιδέες για λύσεις στην περιοχή και αυτή έχει τις παγίδες της:

Παρουσιάζεται, στην πράξη, σχετική διπλωματική αποδυνάμωση του Abbas. Βέβαια, είναι εκλεγμένος πρόεδρος όλου του παλαιστινιακού λαού και έχει τη νόμιμη εξουσία να διαπραγματευθεί για λογαριασμό όλης της Παλαιστίνης την ειρήνη της λύσης των δύο κρατών, που επιδιώκει (μήπως τώρα του ενός και μισό κράτους;)

Είναι υπερβολή, να φαντασθεί κανείς ότι θα μπορούσε ο Abbas να αποδεχθεί, όπως προτείνεται, να δοθεί μόνο για τους Παλαιστίνιους της Δ. Όχθης η διακοπείσα μέχρι τώρα οικονομική βοήθεια των Δυτικών και οι οφειλομένοι από το Ισραήλ τελωνειακοί φόροι παλαιστινιακών αγαθών. Πρέπει να δοθεί η ευκαιρία και προς τους κατοίκους της Γάζας για να αποφασίσουν σε μελλοντικές εκλογές για το καλύτερο παλαιστινιακό μέλλον. Δεν είναι δυνατό ο Abbas να σταματήσει να αρνείται, όπως μέχρι τώρα, ένα παλαιστινιακό κράτος με προσωρινά σύνορα.

Η πιθανότητα για επέκταση των συγκρούσεων και στη Δ. Όχθη από τη Hamas είναι μικρή. Στη Δ. Όχθη επικρατεί, ως επί το πλείστον, η Fatah και υφίσταται και στρατιωτική κατοχική δύναμη του Ισραήλ. Δεν αποκλείεται, όμως, η Hamas να προσπαθήσει να δημιουργήσει στη Δ. Όχθη κατάσταση όμοια με τη σημερινή του Ιράκ και της Σομαλίας, με αντικατοχικές επιθέσεις αυτοκτονίας. Σε πιθανή προσπάθεια της Hamas να αμβλύνει τις επιπτώσεις της απομόνωσης, αφού θα έχει όπως αναμένεται κλειστά σύνορα με το Ισραήλ, ίσως να επιδιώξει ανοικτά σύνορα με την Αίγυπτο. Η στάση, όμως, της Αιγύπτου είναι αμφίβολη αφού η Hamas υποστηρίζεται από τη «μουςουλμανική αδελφότητα» της αντιπολίτευσης της Αιγύπτου. Σε οποιαδήποτε περίπτωση τελικά, η επικράτηση της Hamas στη Γάζα αποτελεί απειλή για το Ισραήλ όπως συνέβηκε και με τη Hezbollah στο άλλο πλευρό

προς το Ν. Λίβανο. Το Ισραήλ προτείνει την αποστολή ειρηνευτικής δύναμης στα σύνορα Γάζας-Αιγύπτου για να αποτραπεί η είσοδος όπλων προς τη Hamas. Γενικά, το θέμα της αποστολής ειρηνευτικής δύναμης στην Παλαιστίνη είναι παλαιό, χωρίς να συζητείται επίσημα λόγω διαφωνιών. Εξάλλου, η προσέγγιση Ισραήλ - Hamas είναι κάτι το ασύλληπτο, αφού η Hamas κατηγορεί τώρα για αυτό τη Fatah και το Ισραήλ έχει χαρακτηρίσει τη Hamas εξτρεμιστική οργάνωση.

Το υπόβαθρο των αιτίων της παρούσης κρίσεως στην Παλαιστίνη δεν είναι συγκυριακό αλλά γενεσιουργικό. Η φτώχεια, η απομόνωση, η απογοήτευση του παλαιστινιακού λαού για το μέλλον παλαιά μίση, ως και οι λανθασμένες πολιτικές ίσως να ώθησαν στο σημερινό αποκορύφωμα της κρίσης. Πάντως, παρά τις δυσοίωνες προοπτικές, οι πολιτικοί μπορούν ακόμη να επηρεάσουν τις εξελίξεις.

Χάος στη Μ. Ανατολή

Το παλαιστινιακό είναι αναπόσπαστο μέρος του όλου Μεσανατολικού προβλήματος. Η κρίση στη μία περιοχή της Μ. Ανατολής επηρεάζει και επηρεάζεται από την κατάσταση σε άλλη.

Στη Βηρυττό έχουμε πρόσφατα το 7^ο πολιτικό θύμα μετά την δολοφονία του πρώην πρωθυπουργού Hariri, το 2005. Ένας πολιτικός δολοφονείται δύο μόλις ημέρες μετά τη συγκρότηση του διεθνούς δικαστηρίου για τη δολοφονία του πρώην πρωθυπουργού Hariri, με ενδεικτική ενοχή της Συρίας. Ο δολοφονηθείς πολιτικός ανήκε στην αντισυριακή παράταξη της Βουλής του Λιβάνου, που υποστηρίζει το διεθνές δικαστήριο. Εξάλλου, έχουμε και τις σφοδρότερες βιαιότητες μετά τον εμφύλιο 1975 - 90 μεταξύ εξτρεμιστών ισλαμιστών ανταρτών και του στρατού του Λιβάνου, με 162 νεαρούς - 73 στρατιώτες, 52 αντάρτες και 32 πολίτες. Οι αντάρτες, που έχουν αποσπασθεί από τη φιλική προς τη Συρία Fatah al Islam οργάνωση, ευρίσκονται μέσα στο στρατόπεδο Παλαιστινίων προσφύγων Nahr al Bared βορείως της Βηρυττού και ο στρατός του Λιβάνου να τους πολεμά από το περίγυρο του στρατοπέδου. Υπάρχει ανησυχία για επέκταση των αναταραχών και στα 12 όμοια στρατόπεδα στο Λίβανο στα οποία απαγορεύεται η είσοδος στρατού σύμφωνα με την Αραβική συμφωνία, 1969.

Στο Ιράκ, οι βιαιότητες μεταξύ Σιτών, ανταρτών Σουνιτών και υποστηρικτών της Al Qaeda συνεχίζονται με αμείωτο ρυθμό. Η νέα στρατηγική για το Ιράκ δεν έχει αποδώσει ακόμη, αναμένεται τούτο μετά το Σεπτέμβριο 2007. Η πρόσφατη περιφερειακή σύσκεψη στη Βαγδάτη για την ασφάλεια του Ιράκ ως και η πρώτη μετά από πολλά χρόνια επίσημη συνάντηση εκπροσώπων του Ιράκ και των ΗΠΑ για το ίδιο θέμα, χαρακτηρίστηκαν «διπλωματικά» ως θετικό βήμα. Έχουν φτάσει πρόσφατα και οι τελευταίες ενισχύσεις που ανέβασαν την αμερικανική δύναμη σε 160.000, ενώ οι απώλειες ανέρχονται σε 3.500 και περισσότερους από την εισβολή, 2003, στο Ιράκ. Οι πρόσφατες προκλήσεις της Τουρκίας για εισβολή στο Β. Ιράκ κατά των Κούρδων του ΡΚΚ απειλεί τη σχετική ηρεμία στη μόνη περιοχή του Ιράκ.

Χάος, επικρατεί στη Μ. Ανατολή από τη Γάζα μέχρι τη Βηρυττό και τη Βαγδάτη. Φαίνεται, συνεπώς, ότι η κατάρα για περιπέτειες, που βασάνισαν για πολλά χρόνια την περιοχή, να συνεχίζεται και ως πότε.

ΚΟΣΣΥΦΟΠΕΔΙΟ :

Το άγος της Δύσεως και οι σολοικισμοί της Ελληνικής Πολιτικής

Του κ. Β.Ι. Κωνσταντινόπουλου
Καθηγητού Πανεπιστημίου Πελοποννήσου

Όταν το 1999 η Βορειοατλαντική Συμμαχία, υπό την ετεροβαρή επιρροή της Νέας Τάξης των ΗΠΑ, αποδύοταν σε μια πρωτοφανή για τα μεταπολεμικά χρόνια απόπειρα *de lege ferenda* σε ευρωπαϊκή χώρα, τότε κατέστη αναπόφευκτη η σύγκριση της κατάχρησης δυνάμεως και διολίσθησής της σε μια αμοραλιστική πολιτική με την παρόμοια κατάχρηση εξουσίας που παρουσίασε η μεταπερικλεϊκή Αθήνα στην εφαρμογή της εξωτερικής της πολιτικής. Ο διάλογος μάλιστα των Μηλίτων (Θουκ. V 89-114), που αποτελεί μνημείο πολιτικού αμοραλισμού και ακραίου τυχοδιωκτισμού, επικαιροποιημένος στην πολιτική πρακτική των ιθυνόντων πολιτικοστρατιωτικών κύκλων, απέδειξε τη διαχρονική του ισχύ αναδεικνύοντας ταυτόχρονα την παθογένεια του εξουσιαστικού συστήματος με την επίκληση του εθνικού ή διεθνούς συμφέροντος και την περιφρόνηση κάθε ηθικής και δικαιοϊκής αρχής.

Αν όμως η απουσία διεθνούς συστήματος ασφαλείας που να ελέγχει τις διακρατικές αυθαιρεσίες ευνοούσε την ανάπτυξη εκφυλιστικών φαινομένων στις διεθνείς σχέσεις, η ύπαρξη του ΟΗΕ στα νεότερα χρόνια θα έπρεπε να λειτουργεί ανασταλτικά σε περιπτώσεις κατάχρησης εξουσίας κρατών και οργανισμών ή τουλάχιστον να ακυρώνει κάθε προσπάθεια εξασφάλισης νομιμοποιητικής βάσης μιας έκδηλα, εκτός των αρχών του ΟΗΕ, «ειρηνευτικής» πολιτικής.

Στην περίπτωση δηλαδή του Κοσσυφοπεδίου, παραβιάστηκαν σωρευτικά πολλές από τις αρχές του Καταστατικού Χάρτη του ΟΗΕ τον οποίο, μη δυνάμενες να ρυμουλκήσουν οι ΗΠΑ σε ευνοϊκή προς τα ευρωπαϊκά τους σχέδια απόφαση, παρέκαμψαν, ενεργοποιώντας, το κηδευόμενο από αυτές ΝΑΤΟ. Για πρώτη φορά, μετά το τέλος του Β΄ΠΠ, μια ευρωπαϊκή χώρα, που αγωνίστηκε για τα κοινά ιδανικά των ελευθέρων λαών, στοχοποιήθηκε από τις ΗΠΑ και τις συνοδοιπορούσες ευρωπαϊκές χώρες με στόχο την επιβολή των σχεδιασμών της Νέας Τάξης του Παγκόσμιου Καίσαρα και πρόσχημα την «ανθρωπιστική επέμβαση». Είναι τόσο κατάφωρη, όχι μόνο η παραβίαση βασικών αρχών της διεθνούς έννομης τάξης, (όπως η αρχή της μη επέμβασης στις εσωτερικές υποθέσεις των κρατών, η αρχή της ισότητας των λαών, η αρχή του σεβασμού των συνόρων κ.λ.π.), αλλά *sticto sensu* και η έννοια της «ανθρωπιστικής επέμβασης» που χρησιμοποιείται κατά κόρον για να καλύψει, ως φύλλο συκής, ιδιοτελείς σχεδιασμούς. Η πρόβλεψη των άρθρων του 7^{ου} Κεφαλαίου του Καταστατικού Χάρτη του ΟΗΕ για την αντιμετώπιση απειλών κατά της διεθνούς ειρήνης, δεν μπορεί να δικαιολογήσει - και στην πιο διασταλτική ερμηνεία των άρθρων - τον διαμελισμό της Γιουγκοσλαβίας, και πολύ περισσότερο τη δίμηνη επιδρομή των βομβαρδιστικών των ελευθέρων και δημοκρατικών κρατών

(!!!). Γιατί βέβαια και η πιο ακραία πολιτική ανάλυση δεν μπορεί να δεχθεί ότι η πολιτική Μιλόσεβιτς κατά των Αλβανών του Κοσσυφοπεδίου προκαλεί την αγανάκτηση των ειρηνοποιών της Δύσεως περισσότερο από την πολιτική των ίδιων των Αλβανών κατά των Ελλήνων της Β. Ηπείρου, περισσότερο από την πολιτική των Τούρκων κατά της Κύπρου, περισσότερο από την πολιτική πάλι των Τούρκων κατά των Κούρδων για να περιοριστούμε σε τρεις μόνο κραυγαλέες περιπτώσεις παραβίασης ανθρωπίνων, μειονοτικών και εθνικών δικαίων. Η μονομερής στήριξη των Αλβανών του Κοσσυφοπεδίου, που εύλογα εκλαμβάνεται από τους εξτρεμιστικούς μεγαλοϊδεατικούς αλβανικούς κύκλους ως ενθάρρυνση για την εθνοκάθαρση των Σέρβων κατοίκων - ιδιοκτητών της ιστορικής αυτής περιοχής, υπονομεύει την αξιοπιστία του διεθνούς συστήματος ασφαλείας, αφού εξόφθαλμα μεροληπτεί υπέρ συγκεκριμένων κοινοτήτων παραβιάζοντας την αρχή της ισότητας. Έτσι η επίκληση «ανθρωπιστικών λόγων» για την αιτιολόγηση των δυναμικών επεμβάσεων εμπεδώνει την πεποίθηση στη διεθνή κοινή γνώμη ότι αποτελεί φύλλο συκής για την κάλυψη μιας διεθνούς τρομοκρατίας που ασκείται δυστυχώς και από δυτικά κράτη. Οι φιλήσυχoi Σέρβοι δεν μπορεί να τίθενται σε κατώτερη μοίρα από τους Αλβανούς, αλλά ακόμη και οι παραστρατιωτικοί Σέρβοι δεν είναι δυνατό να κρίνονται αυστηρά επειδή αντιστάθηκαν στην προσπάθεια σαλαμοποίησης της πατρίδας τους.

Η σπουδή, επίσης, των δυτικών συμμάχων να ενεργοποιήσουν τις πολεμικές επιχειρήσεις συνιστά ουσιαστικά παρέκκλιση από το 7^ο Κεφάλαιο του Καταστατικού Χάρτη που προβλέπει εξάντληση των ειρηνικών μέσων σε διενέξεις μεταξύ κρατών και πολύ περισσότερο μεταξύ κοινοτήτων χωρίς να ενθαρρύνεται κάθε πλευρά για μεμονωμένες ενέργειες. Η αδικαιολόγητη αυτή σπουδή απάδει προς τον χαρακτήρα των δεσμεύσεων που έχουν αναλάβει τα δυτικά κράτη ως μέλη του ΟΗΕ να προλαμβάνουν, και όχι τα ίδια να προκαλούν συγκρούσεις. Έτσι τα μόνιμα μέλη του Συμβουλίου Ασφαλείας (ΗΠΑ, Μ. Βρετανία), εγκλωβισμένα στη λογική και πρακτική της παγκόσμιας κυριαρχίας, συμβάλλουν στην μετατροπή του ΟΗΕ από Οργανισμό Ειρήνης σε Οργανισμό Πολέμου και απονέμουν τη δικαιοσύνη κατά το συμφέρον τους. Η επίκληση σε «ανθρωπιστικά», αρχές για την επιθετική τους πολιτική μέσω του ΝΑΤΟ, δεν μπορεί να ασκείται, παραβιάζοντας τις ίδιες αυτές αρχές λαών και κοινοτήτων. Έτσι οι ίδιες δυνάμεις διαπράττουν αυτά τα εγκλήματα τα οποία επικαλούνται κατά των άλλων.

Το πρόβλημα της αξιοπιστίας του Διεθνούς Δικαίου επιτάθηκε από τις διώξεις των εγκληματιών πολέμου που εξαπέλυσε ένα πρωτοφανές προγκρόμ διώξεων κυρίως κατά Σέρβων πολιτικών και στρατιωτικών, εκμαυλίζοντας μάλιστα συνειδήσεις για την παράδοσή τους με το δέλεαρ της θετικής ευρωπαϊκής αντιπροσφοράς. Και πάλι ο γενναίος και υπερήφανος Σερβικός λαός δεν ενέδωσε στις απειλές και τους εκβιασμούς, θεωρώντας πως η δίωξή τους είναι ακριβώς η μεγαλύτερη απόδειξη του πατριωτισμού τους.

Η πεποίθηση που εδραιώθηκε στους σκεπτόμενους πολίτες, παρά τον καταγισμό της από την κρατική προπαγάνδα, συνεπικουρούντων βέβαια και των ΜΜΕ, δηλαδή ότι οι διώξεις υπαγορεύτηκαν περισσότερο από πολιτικούς παρά από νομικούς λόγους είναι απλή συνέπεια των δύο μέτρων και δύο σταθμών που

επιλέγουν στην εφαρμογή του διεθνούς δικαίου οι de facto και de jure προστάτες του.

Το ανησυχητικό σε αυτό το περιβάλλον των εδαφικών ανακατατάξεων στα Βαλκάνια είναι ότι η ελληνική εξωτερική πολιτική αποδεικνύεται τραγικά ανεπαρκής, όχι μόνο στη διεκδίκηση εθνικών δικαίων, αλλά και στη διασφάλιση του status quo της περιοχής, του οποίου η αλλαγή επηρεάζει δραματικά την ασφάλεια και την ακεραιότητα της χώρας. Πρώτα - πρώτα συναίνεσε στο πλαίσιο ενός νέου ΝΑΤΟ, που διασφαλίζει την αμερικανική κυριαρχία στην Ευρώπη και σε όλο τον κόσμο, στην αεροπορική επιδρομή κατά της Σερβίας για τα δικαιώματα των Αλβανών του Κοσσυφοπεδίου χωρίς πρωτίστως να προτάξει τα συμφέροντα των Ελλήνων Βορειοηπειρωτών. Έπρεπε να καταστήσει σαφές ότι στο δικαίωμα αυτοδιάθεσης και μάλιστα επικυρωμένο με τη μη καταργημένη Συνθήκη της Κέρκυρας του 1914, προηγούνται οι ομοεθνείς μας της Αλβανίας και όχι οι Αλβανοί του Κοσσυφοπεδίου και ότι προηγούνται επίσης τα δικαιώματα των Ελλήνων της Ίμβρου, της Τενέδου και της Κωνσταντινούπολης και ότι αν αυτά δεν ικανοποιούνται, η Ελλάδα δεν θα συναινέσει στις προωθούμενες λύσεις.

Και το δικαίωμα αυτής της απαίτησης βυθίζεται βαθιά στην ιστορία του Β΄ΠΠ, όπου η μικρή, αλλά γενναία, Ελλάδα συνέτριψε τη μια πτέρυγα του Άξονα προσφέροντας ένα μάθημα ευψυχίας, χρέους και ευθύνης και αναπτρώνοντας την κατατρομαγμένη Ευρώπη, πολεμώντας μόνο αυτή από τις Βαλκανικές χώρες.

Όσο και αν μια τέτοια απαίτηση χλευάζεται ή θυσιάζεται από τους «φιλίστορες» κύκλους μιας δήθεν προοδευτικής διανοήσης στο βωμό μιας απατηλής ελληνοτουρκικής προσέγγισης (βλ. το πρόσφατο βιβλίο της Ιστορίας), η αφευδής πραγματικότητα προειδοποιεί ότι η μη σθεναρή στάση της Ελλάδας και των Βαλκανικών κρατών για διάφορους λόγους στην προωθούμενη αμερικανική και ευρωπαϊκή λύση, μέσω της πρότασης Αχτισάρι για αυτονομία και πλήρη εντός ολίγου ανεξαρτησία του Κοσσυφοπεδίου, δημιουργεί ένα επικίνδυνο διεθνές προηγούμενο που απειλεί ευθέως τα εθνικά μας συμφέροντα στην Κύπρο, αλλά και στα βόρεια σύνορά μας λόγω της δημιουργίας μιας μεγάλης Αλβανίας με τις κεντρομόλες τάσεις που αυτή προκαλεί στα γειτονικά κράτη, χωρίς να υπολογίζουμε τις επιπτώσεις στη Θράκη.

Η κατάσταση επιδεινώνεται από την ανυπαρξία Εθνικής Στρατηγικής με συλλογικές επεξεργασίες των αρχών και προτεραιοτήτων της εξωτερικής πολιτικής για τη διασφάλιση των ζωτικών εθνικών συμφερόντων στο Αιγαίο, στη Θράκη στην ευρύτερη περιοχή. Έχει άλλωστε επιβεβαιωθεί στη διεθνή πρακτική αλλά και στην πράξη ότι η κατευναστική πολιτική, στην οποία συγκλίνουν αντίθετα κομματικά Think Tanks ακριβώς ως αποτέλεσμα επιβληθέντων e silentio κανόνων της εξωτερικής πολιτικής μας, συνιστά πλαίσιο ενθάρρυνσης εχθρικών αξιώσεων εκλαμβανομένης της ενδοτικότητας ως σοβαρής αδυναμίας, όπως βέβαια και πράγματι συμβαίνει.

Η έννοια όμως της Εθνικής Στρατηγικής δεν εξαντλείται σε κατευθυντήριες οδηγίες ή αρχές άσκησης εξωτερικής πολιτικής, όσο και αν αυτές προσδιορίζονται από την ιστορική διαδρομή του έθνους και τον πολιτισμό του, αλλά επεκτείνεται σε μια προσπάθεια αιεφόρου αμυντικής ισχύος, βασιζόμενης όχι σε ευκαιριακές αγορές

οπλικών συστημάτων και μακροχρόνιες αναδιατάξεις των δυνάμεών μας, αλλά σε μια αμυντική τεχνολογική υποδομή συμπαραγωγής και παραγωγής και μια σοβαρή διακλαδική αναδιάρθρωση για την επιβολή του σεβασμού των δικαίων μας.

Αν η έλλειψη αυτής της αμυντικής υπεροχής, που εύλογα επηρεάζει την αποτελεσματική άσκηση εξωτερικής πολιτικής (π.χ. σε έκταση χωρικών υδάτων στα 12 μίλια, τήρηση της συμβατικής υποχρέωσης της γείτονος κ.λ.π.) δεν συνειδητοποιηθεί ως *desederandum* και δεν ιεραρχηθεί ως *summum*, τότε ελλοχεύει ο κίνδυνος να συρρικνωθεί ο εθνικός μας χώρος λόγω της κατευναστικής και της αμερικανοκλινούς πολιτικής μας.

Περισσότερο απ' οπουδήποτε αλλού αισθάνεται κανείς να ισχύει απόλυτα η περίφημη φράση του Θουκυδίδη : ου μέμφομαι τοις άρχειν βουλομένοις αλλά τοις ετοιμοτέροις ούσιν υπακούειν (= Δεν κατηγορώ αυτούς που θέλουν να εξουσιάζουν, αλλά αυτούς που είναι περισσότερο πρόθυμοι να σκύβουν το κεφάλι).

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟΥ ΓΙΑ ΤΑ ΜΗ ΕΠΑΝΔΡΩΜΕΝΑ ΟΧΗΜΑΤΑ - ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΑΝΤΙΜΕΤΡΩΝ

Του Αντιστρατήγου ε.α. Σ. ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΥ

Στο προηγούμενο τεύχος του περιοδικού μας «ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΙ» έγινε μνεία για το σεμινάριο που οργάνωσε η ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ για τα «Μη Επανδρωμένα Οχήματα - Συστήματα Αντιμέτρων». Στο παρόν τεύχος υπ'αρ. 41 (Ιουνίου-Ιουλίου), παρουσιάζονται τα Πρακτικά του σεμιναρίου και συγκεκριμένα :

- Η Εισήγηση του Προέδρου του σεμιναρίου Αντιστρατήγου ε.α. Σ. Παναγόπουλου.
- Η Εισήγηση του Γάλλου Ακολούθου Αμύνης με τίτλο : «Προσανατολισμός Δυνατοτήτων για τα Drones περιόδου 2015-2020».
- Σύντομη αναφορά στο τι παρουσίασαν οι εταιρείες κατασκευής UAV και συστημάτων αμύνης κατ'αυτών (των UAVs).
- Κλείσιμο του σεμιναρίου με συμπεράσματα από τον Αντιστράτηγο ε.α. Σ. Παναγόπουλο.

Τα πλήρη Πρακτικά του σεμιναρίου θα αποσταλούν στο ΓΕΕΘΑ και τα ΓΕ.

ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ «ΜΗ ΕΠΑΝΔΡΩΜΕΝΑ ΟΧΗΜΑΤΑ»

1^ο ΜΕΡΟΣ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Του Αντιστρατήγου ε.α. Σ. ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΥ

Κυρίες και Κύριοι,

Ονομάζομαι Στυλιανός Παναγόπουλος, είμαι απόστρατος Στρατιωτικός και ως μέλος της ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ μου ανατέθηκαν τα καθήκοντα του συντονισμού του 1ου μέρους του σεμιναρίου, με θέμα «ΜΗ ΕΠΑΝΔΡΩΜΕΝΑ ΟΧΗΜΑΤΑ».

Με τον όρο «Μη Επανδρωμένα Οχήματα» αναφερόμεθα σε κάθε τύπο οχήματος που κινείται στον αέρα, στην επιφάνεια και υπό τη θάλασσα, χωρίς να είναι επανδρωμένα, αυτόνομα με προγραμματισμό ή τηλεκατευθυνόμενα, όπως τα UAVs και Remotely Piloted Vehicles αντίστοιχα.

Το σεμινάριο γίνεται με βάση τις προτάσεις των ΓΕ και του ΓΕΕΘΑ, με σκοπό την ενημέρωση των στελεχών των Κλάδων, επί επικαίρων θεμάτων στρατηγικού και επιχειρησιακού ενδιαφέροντος.

Η ανάπτυξη στο σημερινό σεμινάριο του θέματος για τα «Μη Επανδρωμένα Οχήματα» κρίθηκε ως πολύτιμη για τα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων που ασχολούνται με την αμυντική και επιχειρησιακή σχεδίαση, δεδομένων των εξελίξεων στο συγκεκριμένο τομέα και του μέλλοντος που διαγράφεται γι' αυτά, ως συνέπεια των εξελίξεων στην τεχνολογία που επιφέρει την επανάσταση στα στρατιωτικά θέματα (Revolution in Military Affairs). Τα πλέον γνωστά σε μας «μη επανδρωμένα οχήματα» είναι τα RPVs και τα UAVs ή Drones όπως συνολικά ονομάζονται.

Η ιστορία των προαναφερομένων συστημάτων ξεκινά πριν περίπου 40 έτη, όταν οι ΗΠΑ προχώρησαν στην εξέλιξη των ιπταμένων στόχων των Targets drones. Κατά τη διάρκεια του πολέμου στο Βιετνάμ οι ΗΠΑ χρησιμοποίησαν επιτυχώς ένα UAV το «Lightning Bug», σε αποστολές τακτικής αναγνώρισης, το οποίο πραγματοποίησε 3.000 εξόδους.

Πέραν του πολέμου του Βιετνάμ, RPVs και UAVs χρησιμοποιήθηκαν επιτυχώς κατά τη διάρκεια του πολέμου στην Κοιλιάδα Bekaa του Λιβάνου από το Ισραήλ, όπου αυτά παρείχαν πληροφορίες, έρευνα και αναγνώριση, συνεγείροντας άσκοπα και αποκαλύπτοντας τη διάταξη A/A αμύνης των Σύρων. Επίσης κατά τη διάρκεια του 1^{ου} πολέμου στο Ιρακ (Operation Iraqi Freedom), στη Βοσνία, στο Κόσσοβο, στο Αφγανιστάν και στο 2^ο πόλεμο στο Ιρακ.

Η αξία των «μη επανδρωμένων οχημάτων» αναγνωρίστηκε σε στρατηγικό και τακτικό επίπεδο και με τη βοήθεια της τεχνολογίας τόσο στις ΗΠΑ, όσο και στην Ευρώπη προχώρησε η έρευνα και ανάπτυξη τέτοιων οχημάτων, ώστε σήμερα αυτά

να καλύπτουν μία τεράστια ποικιλία δυνατοτήτων κινήσεως-πτήσεως και αποστολών.

Οι εξελίξεις στο συγκεκριμένο τομέα οδήγησαν την Αεροπορία των ΗΠΑ να εκδώσει το 2005 τη στρατηγική της προοπτική στο συγκεκριμένο θέμα «The US Air Force Remotely Piloted Aircraft and Unmanned Aerial Vehicle Strategic Vision», όπου σαφώς προσδιορίζεται ο ρόλος, οι δυνατότητες και προοπτικές αυτών των οχημάτων για τις επόμενες δεκαετίες.

Δεν είναι σκοπός του σεμιναρίου αυτού να αναλύσει τις προτάσεις (Recomentations) του προαναφερομένου κειμένου, πιστεύω όμως ότι τα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων θα πρέπει να μελετήσουν αυτό για να αντλήσουν γνώσεις βαθύτερες για το τι θα συμβεί στο μέλλον, αλλά και τι πιθανά προβλήματα θα εγερθούν στη διαχείριση του εθνικού και διεθνούς εναερίου χώρου.

Αντίστοιχες θέσεις αναπτύσσονται και από Ευρωπαϊκά κράτη και μάλιστα σήμερα θα έχουμε τη δυνατότητα να ακούσουμε την επιχειρησιακή κατεύθυνση για τα UAVs των Γαλλικών Ε.Δ.

Οι σημερινές τάσεις οδηγούν, στην ενσωμάτωση των «Μη Επηρεασμένων Οχημάτων», μαζί με επανδρωμένα μέσα και παράλληλα με αυτά, τα οποία ομού θα επιχειρούν σε σαφώς διαχωρισμένες περιοχές, για αποφυγή αμοιβαίων παρεμβολών και απαιτούν πλήρως αξιόπιστα «Μη Επηρεασμένα Οχήματα» για πολεμικές επιχειρήσεις και ειρηνευτικές αποστολές που να καλύπτουν :

α. Μικρά, μεσαία και μεγάλα ύψη πτήσεως, μακράς, μεσαίας και μικρής ακτίνας δράσεως.

β. Να μεταφέρουν κατάλληλα όπλα για προσβολές ποικίλης μορφής στόχων.

γ. Να επιχειρούν σε κατοικημένους τόπους.

δ. Να εκτελούν πληροφοριακές επιχειρήσεις (Information Ops) ή δικτυοκεντρικές (Net Centrik).

ε. Να δύνανται να εκτελούν αποστολές συλλογής πληροφοριών, έρευνας, αναγνώρισης, να ενεργούν για εντοπισμό στόχων και εκτίμηση ζημιών, αποστολές SIGINT (Signal Intelligence)-COMINT (Communication Intelligence), ELINT (Electronic Intelligence).

Ήδη η συνεχιζόμενη ανάπτυξη των στρατηγικών και τακτικών, μη επανδρωμένων οχημάτων, ακολουθεί την τάση δημιουργίας οχημάτων πολλαπλών ρόλων και αποστολών. Έτσι θα δούμε στο μέλλον Στρατηγικά UAVs, μεγαλύτερου μεγέθους, μεγαλύτερης εμβέλειας, αξιόπιστα και με μεγαλύτερες δυνατότητες μεταφοράς φορτίου, ενώ παράλληλα, η ανάπτυξη μικρό και mini UAVs θα δώσει μικρότερα σε μέγεθος οχήματα, φθηνότερα και υψηλών δυνατοτήτων.

Πλέον των επιχειρησιακών ή πολεμικών UAVs, οι απαιτήσεις έχουν οδηγήσει στην ανάπτυξη UAVs, ή μη επανδρωμένων οχημάτων για :

α. Εφαρμογές του πολιτικού ή εμπορικού τομέα (π.χ. έλεγχος πυρκαϊών).

β. Εφαρμογές αστυνόμευσης και ενίσχυσης του νόμου.

γ. Επιχειρήσεις ασφαλείας και κατά της τρομοκρατίας.

δ. Ασφάλεια του θαλασσιού περιβάλλοντος.

ε. Επιχειρήσεις Έρευνας και Διάσωσης.

Είναι γεγονός ότι ενώ μίλησα εξ αρχής για «Μη Επανδρωμένα Οχήματα», εν συνεχεία και μέχρι τώρα, αναφέρθηκα στα Drones. Τούτο έγινε διότι ο τομέας αυτός παρουσιάζει τη μεγαλύτερα, αλματώδη μπορούμε να πούμε ανάπτυξη, με θεαματικά αποτελέσματα, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι για εφαρμογές ξηράς ή θαλάσσης δεν έχουν αρχίσει έρευνες ή και ανάπτυξη πρωτοτύπων, που ακόμη βρίσκονται στο στάδιο των δοκιμών. Επί παραδείγματι δυνάμεθα να αναφέρουμε, σύστημα διάνοιξης διαδρόμων σε ναρκοπέδιο ή στρώσης ναρκοπεδίου, συστήματος αυτοπροστασίας T/Θ, εγκαταστάσεων ή μη επανδρωμένα υποβρύχια UUV ικανά για ένα ευρύ πεδίο αποστολών παράλιων επιχειρήσεων.

Είναι γνωστό στους απασχολούμενους με τα αμυντικά θέματα, η φιλοσοφία της μετεξέλιξης των Αμερικανικών ΕΔ, η οποία ξεκίνησε από τα μέσα της δεκαετίας του 90, και σήμερα ιδιαίτερα όπου η λεγόμενη Επανάσταση στις Στρατιωτικές εξελίξεις (RMA), βασισμένη στις εξελίξεις της τεχνολογίας έχει λάβει τεράστια δυναμική, αποβλέπει στη δημιουργία ΕΔ που θα στηρίζονται σε σύγχρονα και εξελιγμένα συστήματα αέρος, θαλάσσης, ξηράς, επανδρωμένων και μη τα οποία θα ενεργούν ομού για την επίτευξη των καθορισμένων εκάστοτε αντικειμενικών σκοπών, αντίστοιχων των εθνικών στόχων τους.

Το προαναφερθέν κείμενο για το Strategic Vision της Αεροπορίας των ΗΠΑ, αποτελεί μέρος του Transformation των ΕΔ των ΗΠΑ.

Τα συστήματα αυτά στο μέλλον και με τη συνεχιζόμενη ανάπτυξή τους, θα επιφέρουν σημαντικές αλλαγές στη δομή, οργάνωση, σύνθεση των Ενόπλων Δυνάμεων και των Δυνάμεων Ασφαλείας, στη σχεδίαση και εκτέλεση επιχειρήσεων, θα έχουν επιπτώσεις στα οικονομικά μεγέθη, και θα προσφέρουν οικονομία στο ανθρώπινο δυναμικό, ενώ είναι σίγουρο ότι θα δύνανται να δράσουν σε περιβάλλον που είναι απαγορευτικό για τον άνθρωπο.

Τίθεται το ερώτημα εύλογα εδώ : Υπάρχει τρόπος αντιμετώπισης των Μη Επανδρωμένων Οχημάτων π.χ. UAVs, θέμα το οποίο έχει απασχολήσει τις Ελληνικές ΕΔ ; Η απάντηση εκ μέρους μας είναι ΝΑΙ ? διότι κατά τη φιλοσοφική σκέψη «Η δράση δημιουργεί αντίδραση». Τον τρόπο και τα μέσα αυτής της αντιμετώπισης θα την ακούσουμε σήμερα.

Νομίζω ότι ως αρχή μίλησα αρκετά και ότι είναι ήδη καιρός να ακούσουμε τους ειδικούς οι οποίοι θα μας παρουσιάσουν τις θέσεις και προτάσεις τους.

Ευχαριστώ.

1^η ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

ΘΕΜΑ

«ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΣ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΩΝ ΓΙΑ ΤΑ DRONES ΠΕΡΙΟΔΟΥ 2015-2020 ΤΩΝ ΓΑΛΛΙΚΩΝ ΕΝΟΠΛΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ».

**Ομιλητής : Σχης Bouquin,
Ακόλουθος Αμύνης της Γαλλικής Πρεσβείας**

Η κλασσική γενική κατηγοριοποίηση των DRONES αναφέρεται στις παρακάτω τρεις κατηγορίες :

- α. Τα Drones Μεγάλου ύψους πτήσεως και μακράς ακτίνας δράσεως (High altitude-long endurance) ή HALE Drones.
- β. Τα Drones Μεσαίου ύψους πτήσεως και μακράς ακτίνας δράσεως (Medium altitude-long endurance) ή MALE Drones.
- γ. Τα Τακτικά Drones (Tactical) στην οποία περιλαμβάνονται και τα μικρά (Mini) Drones.

Η παραπάνω κατηγοριοποίηση βασίζεται στον τρόπο χρήσης των Drones, όπως παρακάτω :

- α. Τα HALE Drones, χρησιμοποιούνται σε Στρατηγικό Επίπεδο.
- β. Τα MALE Drones, είναι μέσα του Θεάτρου Επιχειρήσεων.
- γ. Τα Tactical Drones, έχουν σχέση με το Τακτικό Επίπεδο και είναι οπλικά συστήματα που χρησιμοποιούνται από τους Τμηματικούς Διοικητές (Χερσαίο, Ναυτικό, Ειδικών Επιχειρήσεων) του Επιχειρησιακού διοικητού (Force Commander).

Η κατηγοριοποίηση των Drones όπως παραπάνω, βασίζεται και σε άλλους παράγοντες όπως :

- α. Στο ύψος πτήσεως, το οποίο έχει σημαντική επίδραση στους αισθητήρες, στην ακρίβεια και δυνατότητα διακρίβωσης, στην έκταση της περιοχής που θα καλυφθεί.
- β. Στη διάρκεια πτήσεως, η οποία έχει σχέση με την εμβέλεια.
- γ. Στα συστήματα μεταφοράς δεδομένων (Data transmission) που χρησιμοποιούνται : Τα Drones δύνανται να συνεργασθούν με τα συστήματα LOS (Line of sight) ή πέραν των LOS, γεγονός που απαιτεί αναμετάδοση με συστήματα SATCOM (Satelite Communication).
- δ. Περιορισμούς χρησιμοποίησεως : Αυτό το κριτήριο καλύπτει ποικίλους περιορισμούς (λογιστικό ίχνος ανάπτυξης, που είναι ουσιαστικό για τα επίγεια τμήματα ανάπτυξης, το μέγεθος της περιοχής που θα επιχειρεί, αριθμός προσωπικού υποστήριξης).

ε. Η αναπτυξιμότητα του συστήματος σε συνδυασμό με τον αριθμό των μεταφορικών που απαιτούνται.

στ. Η απαιτούμενη άδεια που θα επιτρέπει σε ένα Drone (UAV) να επιχειρεί σε δεδομένη εναέρια περιοχή, σε συμφωνία με τους καθορισμένους κανόνες εναέριας κυκλοφορίας.

ζ. Ο τύπος του φορτίου του Drones, που θα είναι σύμφωνος με την αποστολή του και ο οποίος έχει σχέση με το βάρος, το μέγεθος, την πυκνότητα αισθητήρων και κεραιών και τέλος η ισχύς που απαιτείται για τη λειτουργία του Drone, με συγκεκριμένα φορτία, ύψος πτήσεως, εμβέλεια.

Το 2004 η Γαλλία επέλεξε να σταματήσει την ενασχόληση με τα HALE Drones, διότι επικράτησε η σκέψη ότι το Στρατηγικό επίπεδο σε αποστολές Intelligence, surveillance, Target Aquisition and Reconnaissance (ISTAR), καλύπτεται από τους δορυφόρους παρατήρησης και ότι οι επιχειρησιακές απαιτήσεις δύναται να καλυφθούν από τα MALE Drones.

Τελευταία η εργασία για τα MALE Drones (EUROMALE, ADVANCED DRONES) οδηγεί στο ότι οι υποψήφιοι άτρακτοι αυτών είναι αναγκαίο να επιχειρούν σε ύψος γειτονικό με τα HALE, προσδιορίζοντας αυτό στα 45.000 πόδια. Έτσι επί του παρόντος μιλάμε μόνο για μεγάλης εμβέλειας Drones.

Έτσι το ISTAR του Θεάτρου Επιχειρήσεων, για τα Drones, με χρονικό ορίζοντα το 2015, ομαδοποιείται σε δύο κατηγορίες :

- α. Μία επιχειρησιακού επιπέδου κατηγορία η οποία :
- (1) Θα είναι διαθέσιμη στο επίπεδο του Διοικητού Επιχειρήσεων (Force HQ).
 - (2) Θα βασίζεται στα μακράς εμβέλειας Drones.
 - (3) Θα είναι κατάλληλη για γενική συλλογή πληροφοριών και ευρεία έρευνα του Θεάτρου Επιχειρήσεων.
- β. Μια τακτικού επιπέδου, για τους Χερσαίους - Ναυτικούς - Ειδικών Επιχειρήσεων Τμηματικούς Διοικητές η οποία :
- (1) Θα βασίζεται στα Τακτικά Drones.
 - (2) Θα χρησιμοποιείται από τους Τμηματικούς Διοικητές.
 - (3) Θα ενεργεί σε περιορισμένο χρόνο ή εγγύς του πραγματικού.
 - (4) Θα έχει αποστολή ειδικά περιορισμένη έρευνα, αναγνώριση και προσδιορισμό στόχων.

Αυτές οι δύο κατηγορίες δεν θα χρησιμοποιούνται κάτω από τις αυτές συνθήκες (ανάπτυξη, επιχειρησιακοί περιορισμοί), θα πρέπει να έχουν διαφορετικά χαρακτηριστικά (αποστολή, περιοχές καλύψεως, ύψος πτήσεως, διάρκεια πτήσεως, ακρίβεια προσδιορισμού θέσεων, ικανότητες ταυτοποίησης).

Τα μακράς διάρκειας πτήσεως Drones θα χαρακτηρίζονται από το μέγεθος της περιοχής που θα καλύπτεται από την εμβέλεια και την ικανότητα να επιχειρούν σε βάθος και τη μεγάλη διάρκεια πτήσεως.

Τα Τακτικά Drones θα εστιάζονται περισσότερο στην ταχύτητα μεταφοράς δεδομένων, στην ακρίβεια προσδιορισμού θέσεων και στην ευκρίνεια.

Σε κάθε περίπτωση τα χαρακτηριστικά και οι ικανότητες μεταξύ των MALE και Tactical Drones, απαιτείται να έχουν ένα βαθμό επικάλυψης, αποφεύγοντας τον σαφή διαχωρισμό μεταξύ τους, δημιουργώντας έτσι δυσκολίες στην χρησιμοποίησή τους.

Συμπληρωματικά, στο χαμηλότερο τακτικό επίπεδο του Στρατού, τα Mini Drones μπορούν να χρησιμοποιηθούν για να καλύψουν απαιτήσεις της περιοχής επιχειρήσεων για εγγύς αναγνώριση και κυρίως να ενισχύουν την ασφάλεια ανάπτυξης των στρατευμάτων.

Η παρούσα κατάσταση των προγραμμάτων Drones σε εξέλιξη ή σε προπαρασκευή, παρουσιάζεται παρακάτω :

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ	ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΚΛΑΔΟΣ	ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΔΙΑΘΕΣΗΣ	ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΗΣ
Επιχειρησιακό	SIDM ⁴	Αεροπορία	Υπό εξέλιξη ενδιάμεσο σύστημα	EADS
Επιχειρησιακό	SIDM ⁵	Αεροπορία	2013	EADS
TACTICAL	SDTI ⁶	Στρατός	Υπό εξέλιξη ενδιάμεσο σύστημα	SAGEM
TACTICAL	SDT ⁷	Στρατός	2013	
TACTICAL	SDAM ⁸	Ναυτικό	2015	
TACTICAL	DRAC ⁹	Στρατός	Υπό εξέλιξη (Mini Drone)	EADS

Σημείωση :

4 = Interim MALE Drone σύστημα

5 = MALE Drone σύστημα ή EUROMALE.

6 = Interim Tactical Drone σύστημα

7 = Navy Airbone Drone σύστημα

8 = Navy Airbone Drone σύστημα

9 = Close Range Intelligence Drone.

Πρέπει να σημειωθεί ότι τα SDI και SDAM είναι αντικείμενα κοινής προετοιμασίας και πρέπει στην εξέλιξη να γίνουν ένα κοινό πρόγραμμα, με δυνατότητα εξέλιξης σε διάφορους τύπους.

Με βάση την προαναφερόμενη ανάπτυξη των Drones, η περαιτέρω κατηγοριοποίηση αυτών θα πρέπει να τεθεί κάτω από την εξής προσέγγιση :

α. SIDM και EUROMALE είναι Drones Αεροπορίας.
β. SDTI και SDT είναι Drones του Στρατού.
γ. SDAM είναι Drones του Ναυτικού τα οποία σε μεσοπρόθεσμο χρόνο θα αντικατασταθούν από ένα Διακλαδικό λογικό σύστημα των επιπέδων χρησιμοποίησης.

(1) EUROMALE, ως σύστημα Θεάτρου Επιχειρήσεων που θα χρησιμοποιείται και θα ελέγχεται από την Αεροπορία.

(2) SDT και SDAM, οικογένεια Τακτικών Drones για Χερσαίους και Ναυτικούς Τμηματικούς Διοικητές.

Στην παραπάνω κατηγοριοποίηση επιχειρησιακή και ικανοτήτων όπως περιεγράφη, πρέπει να απορριφθεί η εσφαλμένη καλή σκέψη η οποία βασίζεται στην ανάπτυξη ικανοτήτων, με ένα σύστημα με σκοπό την ελαχιστοποίηση των απαιτούμενων πόρων καθόσον :

α. Οι επιχειρησιακές απαιτήσεις και ικανότητες καθώς και οι συνθήκες χρησιμοποίησης των δύο κατηγοριών Drones, δεν είναι δυνατόν να ενσωματωθούν σε ένα κοινό σύστημα.

β. Η εμπειρία έχει δείξει ότι τα παρουσιαζόμενα κατά καιρούς προγράμματα ως «καλά για όλες τις δουλειές» (Good at all jobs), συνήθως αποδεικνύονται ακατάλληλα για τόσες πολλές αποστολές, τις οποίες υποτίθεται ότι εξυπηρετούν, πέραν του μεγάλου κόστους τους.

Οι μελέτες που πρέπει να γίνουν, για να συγκεκριμενοποιήσουν την ακριβή περίμετρο και τα λεπτομερή χαρακτηριστικά της συνολικής ικανότητας που θα καλυφθεί από τα Drones, είναι ακόμη αντικείμενο ειδικής προσοχής διότι πολλές ερωτήσεις υπάρχουν που πρέπει να απαντηθούν.

Η ερώτηση για την πλατφόρμα των Drones ομαδοποιείται γύρω από την επιλογή μεταξύ δύο τύπων ατράκτων (airframe) : Τα σταθερών πτερύγων Drones (Fixed Wing Drones) και τα περιστρεφόμενων πτερύγων Drones (Rotary Wing Drones).

Ένα Drone σταθερών πτερύγων απαιτεί σημαντική υποδομή για την απογείωση και προσγείωσή του. Είναι κατάλληλο για τα Drones Μακράς διάρκειας πτήσεως και του τρόπου πτήσεώς τους (ύψος, ταχύτητα). Μπορεί να δώσει στα Τακτικά Drones ταχύτητα ελιγμών και επιβιωσιμότητα.

Τα Drones περιστρεφόμενων πτερύγων, επιτρέπουν μεγαλύτερη ευελιξία καθόσον δίδουν τη μοναδική δυνατότητα να επιχειρούν από ναυτικές πλατφόρμες, κάτω από αποδεκτές συνθήκες. Επιτρέπει συνεχή επαφή με επίγειους στόχους ιδιαίτερα σε ειδικής διαμόρφωσης περιοχές (υψώματα, βαθιές χαραδρώσεις, καμπυλώσεις (κ.λ.π.) και προσφέρουν ένα σημαντικό βαθμό μη εντοπισμού.

Η λύση της μετατροπής, η οποία είναι ενδιάμεση των δύο τύπων αεροπροώθησης, φαίνεται να είναι όχι εντελώς ώριμη επί του παρόντος, θα έχει όμως στο μέλλον εξέλιξη, εξαρτώμενη από το κόστος.

Επί του παρόντος η επιλογή παραμένει ανοικτή για τα UAV's/Drones της κατηγορίας των Τακτικών, καθόσον κάθε επιλογή τύπου προώθησης έχει τα υπέρ και τα κατά. Έτσι θα πρέπει να αντιμετωπισθεί αυτό με βάση την ανάπτυξη των SDT/SDAM. Μερικές μελέτες (τεχνικές - επιχειρησιακές) και τα υπό εξέλιξη προγράμματα αναφέρονται ήδη σ' αυτό.

Μια άλλη κυρίαρχη ερώτηση αναφέρεται στο φορτίο σε συνδυασμό με την αποστολή των Drones. Σ' αυτόν τον τομέα αναμένονται οι σχετικές προτάσεις.

Ήδη η ευχή να οπλισθούν όλοι οι τύποι των Drones με όλους τους τύπους φορτίων, απορρίπτεται καθόσον :

- α. Όλοι οι τύποι φορτίων δεν είναι κατάλληλοι για τα μακράς εμβέλειας και του τακτικού επιπέδου Drones.
- β. Παράλληλα αυτό θα απαιτούσε υψηλό κόστος.

Έτσι είναι επιθυμητό να προσδιορισθούν οι τύποι φορτίων, οι οποίοι θα πρέπει να μεταφέρονται και από τις δύο κατηγορίες Drones και να αποφασισθεί για τα λοιπά ποίος είναι ο καταλληλότερος τύπος Drones για να μεταφερθούν.

Για κάθε τύπο (κατηγορία) Drones μια λύση που θα δίδει μια γενική αεροκατασκευή, με αφαιρούμενο και γρήγορα εναλλάξιμο φορτίο είναι προτιμότερα εφόσον είναι εφικτό (σταθεροί αισθητήρες και κεραίες δημιουργούν πρόβλημα που πρέπει να επιλυθεί).

Η κυρίαρχη αποστολή των Drones είναι γύρω από τις αποστολές ISTAR (Intelligence, Servillance Target Aquisistion Reconnance), η οποία διαχωρίζεται σε δύο κατηγορίες, τα IMINT (Image Intelligence) και SIGINT (Signal Intelligence).

Σήμερα οι αποστολές ISTAR είναι αυτές που κυριαρχούν στις απαιτήσεις πεδίου για τα Drones.

Για τους αισθητήρες με αποστολές IMINT δύο κατηγορίες πρέπει να έχουμε υπόψη :

- α. Τους EO/IR (Electro Optical/Infra red Optics).

β. Radar αισθητήρες τύπου SAR (Synthetic Aperture Radar Mode) που επιτρέπει την παραγωγή φωτογραφιών, ή τύπου MTI (Moving Target Indicator Mode) που κάνει δυνατή τη σημείωση της κίνησης επί χάρτου της περιοχής.

Τα μακράς εμβέλειας drones οδηγούνται στην μίξη εξοπλισμού τους με Radar των τύπων SAR και MTI.

Για τα τακτικά Drones, τα πλεονεκτήματα των αισθητήρων τύπου Radar θα πρέπει να εξετασθούν καθόσον :

α. Πάνω από την ξηρά, η χρησιμοποίηση των SAR μπορεί να αποδειχθεί χρήσιμη.

β. Σε περιβάλλον θαλάσσιο το MTI φαίνεται πλέον ενδεδειγμένο ενώ η λύση SAR είναι η λιγότερο αρμόζουσα.

Ως κανόνας η ενσωμάτωση αισθητήρων Radar σε ένα μικρό Drone της κατηγορίας των Τακτικών, παραμένει τεχνικά προβληματική. Αυτό μεροληπεί υπέρ των επιχειρησιακών ενώ η πιστοποίηση των χαρακτηριστικών παραμένει περισσότερο ενδιαφέρουσα με EO/IR αισθητήρες. Αυτό το θέμα πρέπει να εξετασθεί προσεκτικά κατά τη διάρκεια ανάπτυξης των SDT/SDAM, χωρίς να εξαιρούμε την πιθανότητα ενσωμάτωσης πολλών δυνατοτήτων στο φορτίο (Radar ή EO/IR).

Για τα Drones με αποστολή SIGINT δύο κατηγορίες πρέπει να έχουμε υπόψη μας:

α. Αισθητήρες ELINT που κυρίως προσδιορίζονται για παρεμβολές σε εκπομπές Radar (ερεύνης ή προσβολής στόχων).

β. Αισθητήρες SIGINT που έχουν προσδιορισθεί να παρεμβάλουν επικοινωνίες με σκοπό να προβαίνουν σε τεχνική ανάλυση, καθώς επίσης πρόσβαση στα πληροφοριακά συστήματα.

Επιπλέον η ικανότητα ESM (Electronic Support Measures) είναι ενδιαφέρουσα για τα μακράς εμβέλειας Drones και αυτό πρέπει να μελετηθεί.

Ως πρώτη προσέγγιση, οι ακόλουθοι προσανατολισμοί πρέπει να συγκρατηθούν για τα δύο κύρια ROEM φορτία :

α. ELINT και COMINT φόρτοι είναι για τα μακράς εμβέλειας Drones διασφαλίζοντας αυτό εφόσον η τεχνική ανάλυση είναι ικανοποιητική.

β. COMINT φόρτοι είναι για τα Tactical Drones.

Τα αποτελέσματα της σε εξέλιξη μελέτης του SIGINT Working Group, θα παρέξει μια ενδιαφέρουσα προσέγγιση ώστε να πιστοποιηθούν οι προαναφερθείσες εναλλακτικές λύσεις.

Απαιτήσεις για άλλους τύπους φορτίου φαίνονται να είναι συμπληρωματικές και μπορούν να δώσουν στα Drones ικανότητα που να καλύπτει δευτερεύουσες αποστολές. Η ανάπτυξη αυτών μπορεί να γίνει σε μεταγενέστερο στάδιο, όταν τα Drones συλλογής πληροφοριών θα καταστούν επιχειρησιακά.

Ο προσδιορισμός στόχων είναι κυρίαρχη απαίτηση για τα Drones. Τα μέσα τύπου Laser είναι τα πλέον αποτελεσματικά γι' αυτό το σκοπό και τα Τακτικά Drones φαίνονται να μπορούν να εξοπλισθούν με αυτά. Αντιθέτως τα μακράς εμβέλειας Drones, με το ύψος πτήσεώς τους επιτρέπει σ' αυτά να χρησιμοποιούν μέσα Laser των οποίων το βεληνεκές παραμένει οριακό και των οποίων η χρησιμοποίηση απαιτεί να μένουν στη γραμμή του στόχου.

Η αναμετάδοση ενσύρματων επικοινωνιών είναι επίσης ενδιαφέρουσα λειτουργία καθόσον κρίνεται θετική. Ένα Drone δεδομένου τύπου πρέπει να είναι ικανό να λειτουργεί ως αναμεταδότης επικοινωνιών για ένα άλλο Drone του αυτού τύπου, επιχειρώντας σε αποστολές ISTAR σε μακρά απόσταση από το χερσαίο τμήμα υποστήριξης. Η αποστολή της αναμετάδοσης επικοινωνιών Σ/Α για την αποτελεσματικότητα άλλων μονάδων πρέπει να ληφθεί υπόψη με προσοχή καθόσον :

- α. Μπορεί να αποδειχθεί χρήσιμο για Τακτικά Drones τα οποία μπορούν να κάνουν δυνατή τη σύνδεση μεταξύ δύο μεμακρυσμένων μεταξύ τους χερσαίων ή ναυτικών μονάδων.
- β. Είναι περισσότερο αμφισβητήσιμη για τα μακράς εμβέλειας Drones καθόσον η αναμετάδοση SATCOM είναι προτιμότερα σ' αυτό το επίπεδο χρησιμοποίησης.

Επιπρόσθετα και άλλες δυνατότητες θα πρέπει να σκεφθούμε οι οποίες πρέπει να είναι αντικείμενο μελετών όπως :

- α. Ικανότητα παρεμβολής (Jammimg) την οποία πρέπει να σκεφθούμε.
- β. Μεταφορά όπλων για την υποστήριξη αποστολών για προσβολή στόχων ευκαιρίας η οποία παρουσιάζεται και ως επείγουσα.
- γ. Η μεταφορά στοιχείων λογιστικής υποστήριξης επίσης καθορίζει μια πιθανή αποστολή για τα Drones.

Το κύριο πρόβλημα για την ερχόμενη γενεά Drones είναι η ενσωμάτωσή τους στα δίκτυα C4I των δυνάμεων. Η νέα φιλοσοφία για τις δικτυοκεντρικές επιχειρήσεις κάνει αυτό περισσότερο από απαραίτητο, ώστε να επιτευχθεί πλήρως η ενσωμάτωση με σκοπό να παρέξει στους διαμορφωτές αποφάσεων όσο το δυνατόν ταχύτερα είναι δυνατό, με τα απαραίτητα στοιχεία από τα Drones, έτσι ώστε να μπορεί να ληφθεί υπόψη για την εγκαθίδρυση και αναβάθμιση της κοινής επιχειρησιακής εικόνας και τέλος να επιτρέψει τη σύνδεση των δυνάμεων με μεγίστη αποτελεσματικότητα.

Τα Drones πρέπει να είναι ικανά να συνεργάζονται με τέσσερις δομές διοίκησης, ελέγχου και συντονισμού :

- α. Αλυσίδα Διοίκησης για τη χρησιμοποίηση των μέσων (επιχείρηση, διανομή πληροφοριών, προγραμματισμό και έλεγχος του σκάφους και φορτίου).
- β. Αλυσίδα συντονισμού με τις διαδικασίες αεροδιαδρόμων, για την ενσωμάτωσή τους μέσα στην εναέριο κυκλοφορία.
- γ. Αλυσίδα πληροφοριακής υπαγωγής, για τη διανομή των αποκτούμενων στοιχείων και της εκμετάλλευσής των για σκοπούς πληροφοριακής ενημέρωσης.
- δ. Αλυσίδα βραχέως βρόγχου στοχοποίησης, για εντοπισμό και κατευθείαν καθορισμό της προσβολής των προσκτωμένων στόχων.

Οι συχνότητες και οι μπάντες συχνοτήτων που απαιτούνται γι' αυτήν την ενσωμάτωση πρέπει να μελετηθούν. Η πρώτη μελέτη μας έχει επιτρέψει να ελέγχουμε την ένταση. Συμπληρωματική εργασία μπορεί να είναι απαραίτητη να καθορίσει ποία λύση θα γίνει αποδεκτή.

Ως κανόνας, οι μελέτες που πρέπει να γίνουν θα πρέπει να απαντούν στις παρακάτω ερωτήσεις :

- α. Ποία είδη επικοινωνιών είναι κατάλληλα για κάθε τύπο Drone.
- β. Ποία πρέπει να είναι τα ανταλασσόμενα στοιχεία (data) (διασύνδεση : Διοίκηση, προγραμματισμός, τηλεχειρισμός σκάφους και φορτίου, downlink : αποκτώμενα στοιχεία). Και με ποία μορφή (format) αυτά τα στοιχεία θα εναλλάσσονται.
- γ. Με τί CIS σύστημα τα Drones θα επικοινωνούν με κάθε αλυσίδα διοίκησης.
- δ. Σε ποιές περιπτώσεις τα μικρά loops θα παρέχονται.
- ε. Ποιές είναι οι απαιτήσεις για SATCOM (ή άλλο) αναμεταδότες;

Το θέμα των χερσαίων τμημάτων είναι λιγότερο ευαίσθητο. Ο ρόλος αυτών είναι κλασσικός καθόσον αυτά :

- α. Εξασφαλίζουν τις επιχειρήσεις των σκαφών και το φορτίο τους.
- β. Ελέγχουν την πτήση των σκαφών και το φορτίο τους.
- γ. Μεταφέρουν σε 1^ο επίπεδο τα συλλεγόμενα στοιχεία.
- δ. Διανέμουν τα συλλεγόμενα στοιχεία σ' αυτούς που πρέπει να γνωρίζουν.
- ε. Εξασφαλίζουν τη λογιστική υποστήριξη των συστημάτων.

Η Γαλλία σε αντίθεση με τις Αγγλοσαξωνικές χώρες συνεχίζει να προτιμά δύο επίπεδα διαδικασίας :

- α. Το 1^ο επίπεδο που αφορά το χερσαίο τμήμα υποστήριξης του Drone που είναι καθαρά τεχνικό και αφορά την μετατροπή των συλλεγομένων στοιχείων σε χρήσιμα προϊόντα μετά από ανάλυση.
- β. Το 2^ο επίπεδο, πέρα από το Drone, που αφορά τη μετατροπή εικόνας ή επικοινωνιακών στοιχείων σε προϊόντα πληροφοριών. Αυτή είναι περισσότερο τακτικού επιπέδου εργασία συμπληρούμενη από αναλυτές πληροφοριών παράλληλα με τα αντίστοιχα γραφεία (J2, G2, M2 και A2) του Διοικητού

Επιχειρήσεων καθώς και των Τμηματικών Διοικητών. Αυτό απαιτεί την εγκατάσταση συγκεκριμένου λογισμικού.

Το θέμα της ενσωμάτωσης των Drones στην εναέρια κυκλοφορία παραμένει προβληματικό, ειδικά όταν αυτά θα επιχειρούν σε μη καταμεριζόμενο εναέριο χώρο. Η λύση απαιτεί δύο τύπους ενεργειών :

α. Εκτεταμένο συντονισμό, για τις συνθήκες κάτω από τις οποίες η ενσωμάτωση θα είναι νομικά αποδεκτή, γεγονός που απαιτεί συνεργασία με εθνικές ευρωπαϊκές και νατοϊκές αρχές.

β. Μία περισσότερο τεχνική ενέργεια που να σκοπεύει να εξοπλίσει τα Drones με κατάλληλα μέσα (Devises) που να επιτρέπει σ' αυτά να ικανοποιούν αυτές τις συνθήκες.

Κλείνοντας αυτή την ανάλυση ικανοτήτων για τα Drones για τη χρησιμοποίησή τους αξίζει να σημειώσουμε δύο ενέργειες οι οποίες πρέπει να γίνουν ώστε μέχρι το 2015 να υπάρχουν προτάσεις για τα Drones νέας γενεάς :

α. Η τυποποίηση ενός διακλαδικού σκεπτικού για Drones.

β. Μία πρόταση για τη χρήση του Drones για αποστολές ασφαλείας σε συνοριακές περιοχές (κατά τη διάρκεια της ειρήνης για έρευνα θαλασσίων περιοχών, έλεγχο μόλυνσης, επιτήρηση δασικών περιοχών για πυρκαϊές, έλεγχο συνόρων, επιτήρηση, έρευνα κατά τη διάρκεια μεγάλων γεγονότων).

Αναφορικά με τη συνεργασία η ενέργεια που πρέπει να γίνει σχετικά με την απαιτούμενη συνολική ικανότητα των Drones βασίζεται στις παρακάτω θεμελιώδεις αρχές :

α. Η Γαλλία επιθυμεί να μεγιστοποιήσει όλες τις ευκαιρίες για συνεργασία βασισμένη στην έρευνα των δύο κατηγοριών Drones (Long Endurance και Tactical).

β. Αντιθέτως δεν αποδέχεται επανάληψη και δεν εμπλέκεται σε προσομοιώσεις αντιθέτων κατευθύνσεων (EDA, LOI, NATO και πολυεθνικές ενέργειες).

Για το «Long Endurance Air Drones», η προτεραιότητα είναι στο «Προκεχωρημένο UAV» (Advanced UAV) για το οποίο υφίσταται μια τριεθνής συνεργασία με Γαλλία, Γερμανία και Ισπανία. Σε απώτερο στάδιο το EUROMALE πρόκειται να αναμιχθεί με αυτό το πρόγραμμα.

Για το χερσαίο Τακτικό Drones, η σκέψη είναι να υποστηριχθεί η LOI συνεργασία η οποία θα αρχίσει την εργασία της το 2007 (ελπίζεται ότι αυτή η ενέργεια γρήγορα θα υιοθετηθεί από την EDA).

Για Τακτικά Drones ναυτικού, προτιμούμε να δημιουργήσουμε μία ομάδα ναυτικών Drones στα πλαίσια της EDA. Σε απώτερο μέλλον πρέπει αυτές οι δύο

κατηγορίες να αποτελέσουν μία κατηγορία, εάν θα θέλαμε να είμαστε συνεπείς με την εθνική μας προσέγγιση.

Για όλα τα παραπάνω projects στόχος μας και επιθυμία μας είναι να εξασφαλίσουμε τις επιθυμητές ικανότητες δια μέσου συνεργασιών, με σκοπό να επιμερίσουμε κόστη ανάπτυξης με προοπτική να πολλαπλασιάσουμε τις συνθήκες χρησιμοποίησης.

Περίληπτικά το μέλλον του θέματος των Drones πρέπει να λαμβάνει υπόψη του ότι :

α. Η επιθυμητή ικανότητα παραμένει στις δύο κατηγορίες : Τα Long Endurance και στα Tactical Drones.

β. Οι ανάγκες που πρέπει να καλυφθούν από αυτούς τους τύπους των Drones και οι σχετικές τεχνικές λεπτομέρειες ακόμη χρειάζονται να μελετηθούν με προσοχή, σύμφωνα με τη λογική της ικανοποίησης των συμπληρωματικών ικανοτήτων και με σκοπό να δημιουργηθεί μία ικανότητα η οποία να είναι σύμφωνη και αναλογική με τις εθνικές δυνατότητες (πηγές - οικονομία).

γ. Οι ειδικές ερωτήσεις για συνεργασία και ενσωμάτωση στο C4I και στην εναέρια κυκλοφορία, θα πρέπει να απαντηθούν έτσι ώστε οι απαραίτητες λύσεις να δοθούν.

δ. Επίσης οι συνθήκες-αποστολές χρησιμοποίησης θα πρέπει να καθορισθούν, θέμα που αφορά σχετικές μελέτες.

ε. Η έρευνα για λύσεις με διασυνεργασία πρέπει ενεργά να υποστηριχθεί.

2^η ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

ΘΕΜΑ

«ΑΜΥΝΑ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ ΥΨΗΛΗΣ ΑΞΙΑΣ»

Από την Εταιρεία RAYTHEON

Η Εταιρεία, αφού προσδιόρισε τις εγκαταστάσεις υψηλής αξίας όπως παρακάτω :

- α. Θέσεις Ραντάρ :
 - β. Επιλεγμένες Στρατιωτικές Εγκαταστάσεις - Μονάδες.
 - γ. Βιομηχανικές Εγκαταστάσεις - Κόμβους Επικοινωνιών κ.λ.π.
- περιέγραψε τις απειλές κατ'αυτών που αναφέρονται σε :
- α. Α/Φ F-16 με φόρτο Κ/Β ή βομβών ακριβείας .
 - β. Α/Φ F-4 με τον αυτό φόρτο.
 - γ. Συστοιχίες Κ/Β εδάφους-εδάφους (MLRS-ATACK-HARPY).
 - δ. Μακράς ακτίνας αεροσκάφη προσβολής με υψηλής ακρίβειας πυρομαχικά αέρος-εδάφους και βλημάτων αντιραντάρ.
 - ε. Στα μη επανδρωμένα αεροοχήματα (UAVs-UCAV).

Ως λύση για την εγγύς προστασία των στόχων πρότεινε τα γνωστά σε μας, καθόσον υπηρετούν στις Ένοπλες Δυνάμεις (ΠΝ) αντιαεροπορικά-αντιβληματικά συστήματα, επί φορέως ξηράς PHALANX και RAM, παρουσιάζοντας τις δυνατότητές τους.

3^η ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

ΘΕΜΑ

«AIRBONE SYSTEMS - UAV SYSTEMS»

Από την Εταιρεία RHEINMETAL DEFENCE ELECTRONICS

Η Εταιρεία κατ' αρχήν προσδιόρισε τους τομείς που δύνανται να καλύψουν τα UAV όπως παρακάτω :

α. Πολιτικός Τομέας

- Έλεγχο συνόρων.
- Αποστολών ακτοφυλακών.
- Δημόσιας Ασφάλειας.
- Ελέγχου μόλυνσης περιβάλλοντος - Πηγών Ενεργείας.
- Ελέγχου κινήσεων.
- Καταστροφών (πυρκαγιές - σεισμοί κ.λ.π.).

β. Στρατιωτικών Επιχειρήσεων σε χαμηλές, μεσαίες και μεγάλες συγκρούσεις.

- Προσβολές στόχων.
- Υποστήριξη επιχειρήσεων με πληροφορίες (ISTAR).
- Ειρηνευτικές αποστολές.
- Εκτίμηση ζημιών - Δικτυοκεντρικές Επιχειρήσεις.

Στη συνέχεια η Εταιρεία παρουσίασε τις προτάσεις στον τομέα των UAVs όπως :

α. Το UAV «ΚΖΟ», ένα Τακτικού Επιπέδου UAV σύστημα αποτελούμενο από εκτοξευτή, όχημα επανάκτησης κατά συστήματα διοίκησης - ελέγχου και επικοινωνιών και σταθμό εδάφους και επαναπροετοιμασίας το οποίο είναι παντός καιρού και φωτισμού.

β. Το Vertical UAV επίσης της κατηγορίας των Τακτικών.

γ. Το σύστημα OPALE (Optionally Piloted Aircraft Long Edurance in Cooperation with Diamond Aircraft).

δ. Τη φιλοσοφία ανάπτυξης UAV για Δικτυοκεντρικές Επιχειρήσεις και Επιχειρήσεις Συλλογής Πληροφοριών (NET-CENTRIC και ISTAR).

ε. Το TARES UAV, για προσβολή στόχων.

4^η ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

ΘΕΜΑ

«ΣΥΝΔΕΣΗ MINI ΜΕ ΚΑΝΟΝΙΚΑ UAVs»

Από την Εταιρεία AERONAUTICS

Η φιλοσοφία της εταιρείας στον τομέα των Drones είναι ότι με τη χρήση κοινών συνθετικών τμημάτων C⁴I, στις διάφορες κατηγορίες UAVs, επιτυγχάνεται υψηλή επιχειρησιακή ευελιξία και πληθώρα τακτικών επιλογών.

Η εταιρεία εξειδικεύεται σε UAV με αποστολή ISTAR και παρουσίασε μια κατηγορία μη επανδρωμένων οχημάτων, που περιλαμβάνει το Mini Orbiter και το Dominator (MALE κατηγορίας) τα οποία χρησιμοποιούν τα ίδια υποσυστήματα και λογισμικό ελέγχου.

5^η ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

ΘΕΜΑ

«ΥΠΟΒΡΥΧΙΟ ΟΧΗΜΑ ΠΟΛΛΑΠΛΩΝ ΧΡΗΣΕΩΝ SEA OTTER»

Από την Εταιρεία ATLAS ELECTRONIC (AE)

Η παρουσίαση αναφέρετο στις δυνατότητες των αυτονόμων υποβρυχίων οχημάτων και στην ευελιξία που προσδίδουν αυτά τις επιχειρούσες Ναυτικές Δυνάμεις, καθόσον δύνανται να αναλάβουν αποστολές όπως : ναρκαλιεία, ταχεία εκτίμηση περιβάλλοντος, ειδικές αποστολές καθώς και συλλογή πληροφοριών, επιτήρηση και παρακολούθηση.

Τέτοιες δυνατότητες έχει το Μη Επανδρωμένο Υποβρύχιο Όχημα Sea Otter MK II που ανέπτυξε η εταιρεία σε στενή συνεργασία με τις Γερμανικές Αρχές.

6^η ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

ΘΕΜΑ

«SPERWER-B : ΤΟ ΑΠΟΛΥΤΟ ΠΟΛΛΑΠΛΟΥ ΡΟΛΟΥ UAV »

Από την Εταιρεία SAGEM DEFENSE SECURITE

Η Εταιρεία αφού παρουσίασε τις δυνατότητες και την επιχειρησιακή ευελιξία που παρέχει το SPERWER UAV, το οποίο είναι το πρώτο UAV σύστημα που

υπηρετεί στις Ελληνικές Ένοπλες Δυνάμεις (Στρατός Ξηράς), αναφέρθηκε στη συνέχεια στο ότι :

- Το σύστημα έχει δυνατότητες ασφαλούς και συντονισμένης πτήσης.
 - Το σύστημα διαθέτει υψηλή ευκρίνεια παρατήρησης και παροχής εικόνας.
 - Το σύστημα διαθέτει τακτικά/επιχειρησιακά πλεονεκτήματα χάρις στον εκτοξευτή τύπου καταπέλτη ο οποίος του προσδίδει :
- Τακτική Διαθεσιμότητα.
 - Δυνατότητα προώθησης πλησίον των δυνάμεων 1^{ης} γραμμής.
 - Δεν απαιτεί ορατότητα για την εκτόξευση.
 - Ανεξαρτησία από τις δεσμεύσεις των Αεροπορικών Βάσεων.

Στα θέματα υποστήριξης του συστήματος συμπερασματικά η Εταιρεία προτείνει :

- Εντατικοποιημένη εκπαίδευση του πελάτη.
- Βελτιστοποιημένο σύστημα διακίνησης υλικών αμαρτίων (με τα τμήματα ή κύρια συγκροτήματα που έχουν βλαφθεί να επιστρέφουν στην κατασκευαστική βάση).
- Ύπαρξη τεχνικού αντιπροσώπου στη βάση της χώρας του πελάτη.
- Ύπαρξη μόνιμης επικοινωνίας με την κατασκευαστική βάση, 24 ώρες X 7 ημέρες για βοήθεια από μακρυνά.
- Ύπαρξη Ευέλικτης υποστήριξης πεδίου.

Τέλος παρουσίασε τα «Lessons Learned» από τις επιχειρήσεις στην Kandahar).

7^η ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

ΘΕΜΑ

«UAV : Η ΑΜΥΝΑ ΑΠΟ ΞΗΡΑΣ »

Από την Εταιρεία RHEINMETALL

Η Εταιρεία στον τομέα αντιμετώπισης των UAV από Ξηράς παρουσίασε τις προτάσεις της οι οποίες αναφέρονται στα συστήματα A/A Αμύνης που παράγονται από τη θυγατρική της OERLIKON-CONTRAVES όπως :

- Το σύστημα SKYGUARD-35mm το οποίο διαθέτει η ΠΑ και εκσυγχρονίζεται την παρούσα περίοδο, ώστε να αποκτήσει περίπου τις αυτές δυνατότητες του συστήματος SKYSHIELD.
- Το σύστημα SKYSHIELD για προστασία στατικών στόχων (αποτελεί τη σύγχρονη εξέλιξη του SKYGUARD).

- Το αυτοκινούμενο A/A σύστημα SKYRANGER για προστασία κινουμένων στόχων-Μονάδων.
- Το υψηλής ευρηματικότητας και θραυσματοποίησης νέο πυρομαχικό AHEAD/35mm, συμβατό με όλους τους τύπους πυροβόλων των προαναφερομένων συστημάτων.

Αναφέρθηκε ιδιαίτερα από την εταιρεία ότι ο συνδυασμός του πυρομαχικού AHEAD με τα πυροβόλα των συστημάτων SKYGUARD-3, SKYSHIELD και SKYRANGER έχει δυνατότητα καταστροφής βλημάτων όλμου 120 χιλ, Κ/Βλημάτων, αντι-ραντάρ βλημάτων, UAV και αεροσκαφών.

Πρότεινε το συνδυασμό των Κ/Β STINGER τύπου ASRAD που διαθέτει ο Ελληνικός Στρατός με το σύστημα SKYRANGER με τη δημιουργία Μονάδων Πυρός, αποτελούμενων από ένα ραντάρ SKYRANGER, δύο Κ/Β συστήματα ASRAD και δύο έως τρία πυροβόλα SKYRANGER, διασυνδεδεμένων με DATA LINK και VOICE καθόσον ο συνδυασμός αυτός αποτελεί μοναδική λύση για την A/A προστασία των δυνάμεων στο επιχειρησιακό πεδίο.

8^η ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

ΘΕΜΑ

**«ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΠΤΗΣΕΩΣ (DEMO) UAV,
ΣΕ ΕΛΕΓΧΟΜΕΝΟ ΕΝΑΕΡΙΟ ΧΩΡΟ »**

Από την Εταιρεία SAAB

Η Εταιρεία παρουσίασε τη φιλοσοφία ανάπτυξης των UAV καθώς επίσης και τον τρόπο πτήσεως αυτών σύμφωνα με τους κανόνες εναέριας κυκλοφορίας.

9^η ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

ΘΕΜΑ

«Η ΕΑΒ ΣΕ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΕΣ ΜΗ ΕΠΑΝΔΡΩΜΕΝΩΝ ΑΕΡΟΧΗΜΑΤΩΝ»

Από την ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ (ΕΑΒ)

Η Εταιρεία παρουσίασε την όλη δραστηριότητά της στον τομέα των UAV με DRONES η οποία αρχίζει από τη δεκαετία του 80 και η οποία σήμερα την έχει φέρει σε συνεργασία με τη Γαλλία (μαζί με άλλες του ευρωπαϊκού χώρου), για τη συμπαραγωγή UCAV (NEUROU).

ΜΕΡΟΣ ΙΙ

ΚΛΕΙΣΙΜΟ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟΥ «ΜΗ ΕΠΗΝΔΡΩΜΕΝΑ ΟΧΗΜΑΤΑ - ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΑΝΤΙΜΕΤΡΩΝ»

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Του Αντιστρατήγου ε.α. Σ. ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΥ

Κυρίες και Κύριοι,

Είχαμε σήμερα την ευκαιρία σήμερα να ακούσουμε τις εισηγήσεις στο αντικείμενο των «Μη Επηνδρωμένων Οχημάτων και των Συστημάτων Αντιμέτρων κατ'αυτών».

Είναι βέβαιο ότι η εξέλιξη στα μέσα αυτά είναι αλματώδης και ότι θα επηρεάσει έντονα τη στρατηγική σκέψη με αναγκαίες αναθεωρήσεις της Στρατηγικής και της Τακτικής. Τούτο συμπεραίνεται από τις μελέτες μετεξέλιξης των Ενόπλων Δυνάμεων σε ΗΠΑ και Ευρώπη και από τη διάλεξη που ακούσαμε για την Επιχειρησιακή κατεύθυνση για τα UAVs των Γαλλικών Ενόπλων Δυνάμεων. Ιδιαίτερα για τις Γαλλικές απόψεις δυνάμεθα να τις συνοψίσουμε στα παρακάτω :

α. Το ISTAR του Θεάτρου Επιχειρήσεων μέχρι το 2015 θα αποτελείται από δύο κύρια τμήματα ή κατηγορίες :

(1) Ένα σε Επιχειρησιακό επίπεδο, διαθέσιμο στον επιχειρησιακό Δκτη (Force Commander), βασισμένο σε UAVs (Drones) μακράς εμβέλειας, με κύρια αποστολή γενική συλλογή πληροφοριών και ευρεία έρευνα του Θεάτρου Επιχειρήσεων.

(2) Ένα Τακτικό, για χερσαίους, ναυτικούς τμηματικούς Διοικητές, βασισμένο σε Τακτικά UAVs τα οποία θα επιχειρούν υπέρ των Διοικητών τους, με αποστολές έρευνα, αναγνώριση και εντοπισμός στόχων (MALE).

β. Το Στρατηγικού επιπέδου ISTAR να καλυφθεί από συστήματα δορυφόρων.

γ. Περαιτέρω τα UAVs DRONES (MALE ή TACTICAL) με κατάλληλη διαμόρφωση πλέον των αποστολών ISTAR και των εφαρμογών τους (IMINT) SIGINT (ELINT-COMINT) να δύνανται να έχουν ικανότητα Jamming και μεταφοράς όπλων για προσβολές στόχων.

δ. Σε κάθε περίπτωση η αποστολή και το κατάλληλο φορτίο για την ικανοποίηση αυτής, χρειάζεται ακόμη προσεκτικής μελέτης και προσέγγισης.

ε. Η επίλυση των προβλημάτων της εναέριας κυκλοφορίας και η σύνδεση των συστημάτων αυτών στο C⁴I πρέπει να επιλυθεί.

στ. Οι συνθήκες ανάπτυξης στο πεδίο των UAVs πρέπει να είναι επίσης αντικείμενο μελέτης και συνεργασίας.

Κατά τη διάρκεια των λοιπών παρουσιάσεων από εταιρείες του ευρωπαϊκού χώρου, διαπιστώθηκε ότι όλοι κινούνται στην αυτή περίπτωση φιλοσοφία της επιχειρησιακής κατεύθυνσης για τα DRONES των Γαλλικών Ενόπλων Δυνάμεων που προαναφέρθηκε.

Η χρησιμοποίηση των UAVs σε Δικτυοκεντρικές Επιχειρήσεις, όπως είδαμε, αποκτά σημαντική σημασία, με συνέπεια η γενική φιλοσοφία για τη μετεξέλιξη ΕΔ, το σχεδιασμό και εκτέλεση διακλαδικών-συνδεδεασμένων επιχειρήσεων της ανάπτυξης οπλικών συστημάτων, να λαμβάνει σοβαρά υπόψη τις δυνατότητες αυτές.

Στο μέλλον και κατά τη διάρκεια συγκρούσεων υψηλής ή χαμηλής έντασης, συμβατικής ή ασύμμετρης μορφής σ'ότι αφορά την αεροπορική απειλή, θα περιλαμβάνεται σ'αυτήν και η προερχόμενη από τα Drones . Τούτο έχει οδηγήσει την παράλληλη προσπάθεια αντιμετώπισης των Drones, με ανάπτυξη συγχρόνων A/A συστημάτων.

Σημαντική είναι επίσης η ανάπτυξη των Mini UAVs που διαθέτουν υψηλές τακτικές δυνατότητες και υψηλή επιχειρησιακή ευελιξία. Η χρησιμοποίηση από αυτά κοινού C⁴I μετά μεσαίου ύψους και μεγάλης εμβέλειας UAV (MALE), τα καθιστά αποτελεσματικά, όπως προανέφερα, καθώς και ελκυστικά.

Σημαντική παρουσία θα έχουν στο αμέσως προσεχές μέλλον τα «Μη Επανδρωμένα Υποβρύχια Οχήματα» τα οποία θα απαλλάξουν το προσωπικό σε ένα μεγάλο βαθμό, επό επικίνδυνες αποστολές αλλά και θα προσφέρουν έγκαιρη και αξιόπιστη πληροφόρηση καθώς οι πιθανές αποστολές τους θα είναι η άμεση εκτίμηση του περιβάλλοντος επιχειρήσεων σε παράλιες περιοχές, συλλογή πληροφοριών και η έρευνα-αναγνώριση για ειδικές επιχειρήσεις.

Η ανάπτυξη, η συμπαραγωγή εγχωρίως τέτοιων συστημάτων τα οποία θα αποκτηθούν από τις Ελληνικές Ένοπλες Δυνάμεις, θα είναι πολλαπλώς ωφέλιμη τόσο γι'αυτές όσο και για την εθνική οικονομία και την απόκτηση υψηλής τεχνογνωσίας.

Κυρίες και Κύριοι,

Η δυναμική που έχει λάβει η ανάπτυξη των «Μη Επανδρωμένων Οχημάτων» με τις λίαν υψηλές δυνατότητες και τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά τους, στο εγγύς μέλλον, θα επηρεάσει τη δομή, οργάνωση και σύνθεση των Ενόπλων Δυνάμεων.

Το θέμα πρέπει να τύχει μελέτης σε βάθος από εσάς που είστε υπεύθυνοι για την αμυντική και επιχειρησιακή σχεδίαση, αξιοποιώντας και την εμπειρία που αποκτάται από την επιχειρησιακή αξιοποίηση του 1^{ου} UAV SPERWER που υπηρετεί από το 2004 στις Ελληνικές Ένοπλες Δυνάμεις.

Έχοντας υπόψη τις απειλές του Έθνους και τις πραγματικές δυνατότητές μας σ'ότι αφορά το δυναμικό των Ενόπλων Δυνάμεων (με δεδομένες τις οροφές στη δύναμη και τα κύρια οπλικά συστήματα), ΤΑ «Μη Επανδρωμένα Οχήματα» νομίζω ότι δρουν προσθετικά στην ισχύ των Ενόπλων Δυνάμεων, δυνάμενα να καλύψουν τις υστερήσεις που υφίστανται.

Επιπλέον πρέπει να γνωρίζουμε ότι μέχρις ότου η κατάσταση στην περιοχή μας ηρεμήσει, ο μόνος παράγοντας που μπορεί αξιόπιστα να περιορίσει το ενδεχόμενο εκδηλώσεως ενός μείζονος θερμού επεισοδίου ή και πολέμου κατά της χώρας μας, είναι η ισχύς των Ενόπλων Δυνάμεων.

Για να διατηρηθεί και ενισχυθεί η ισχύς των Ενόπλων Δυνάμεων, ενδυναμώνοντας την αποτροπή τους, απαιτείται να αποκτήσουν τα μέσα εκείνα που δημιουργούν την υπεροχή έναντι του αντιπάλου και ως εκ τούτου ισχυρό συγκριτικό πλεονέκτημα που επηρεάζει την Εθνική Στρατηγική όσο και την Στρατιωτική Στρατηγική.

Επομένως προσωπικά πιστεύω ότι το θέμα των «Μη Επανδρωμένα Οχημάτων» πρέπει να τύχει από τούδε ιδιαίτερης μελέτης, στα πλαίσια του Εθνικού Αμυντικού Σχεδιασμού.

Υφίσταται βέβαια ένα θέμα, στο οποίο θα πρέπει να ληφθούν αποφάσεις σε επίπεδο εθνικό και διεθνές και αφορά τη διαχείριση του εναερίου χώρου, σε ότι αφορά την πτήση των UAVs. Με δεδομένη την ευαισθησία που υφίσταται από πλευράς μας στο συγκεκριμένο τομέα νομίζω ότι πρέπει να αρχίσει από τούδε η συζήτηση και ο προσδιορισμός των εθνικών θέσεων σε συνεργασία ΓΕΕΘΑ, ΥΠΑ και ΥΠΕΞ καθώς και τους διεθνείς οργανισμούς ICAO-EUROCONTROL.

Εδώ περατούται το σεμινάριο και θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε θερμά τους παρουσιαστές για τις άριτες ενημερώσεις τους και το ΓΕΕΘΑ και τα Γενικά Επιτελεία για τη βοήθειά τους.

ΜΕ ΜΙΑ ΜΑΤΙΑ
Η ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ Ο ΚΟΣΜΟΣ
(Γεγονότα και εξελίξεις στο διάστημα Μαΐου-Ιουνίου 2007)

Του Αντιστρατήγου ε.α. Χ. ΜΟΥΣΤΑΚΗ
Επιτίμου Διοικητού 1^{ης} Στρατιάς

1. ΕΛΛΑΣ - ΕΘΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

α. Κύπρος και Ε/Τ Σχέσεις

(1) Το ψευδοκράτος της Β. Κύπρου συμμετείχε ως «Τουρκοκυπριακό Κράτος» στη διάσκεψη του Οργανισμού Ισλαμικής Διάσκεψης, που συνήλθε στο Ριάντ. Στις ανακοινώσεις γίνονται αναφορές στην ανάγκη άρσεως της απομονώσεως του ψευδοκράτους και στην «Τουρκική» μειονότητα της Θράκης.

(2) Σε ανακοίνωση του Συμβουλίου Εθνικής Ασφαλείας της Τουρκίας αναφέρονται :

(α) Η απομόνωση των Τ/Κ.

(β) Η απόφαση για προάσπιση των Τουρκικών συμφερόντων για τα πετρέλαια της Ν. Κύπρου.

(γ) Η πραγματοποίηση ασκήσεων και ερευνών από το σκάφος Μπιλίμ από 23-30 Ιουλίου στις εν λόγω περιοχές.

(3) Σε συνέντευξή του στην εφημερίδα «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» στις 24/6/07 ο κ. Γκιούλ :

(α) Ισχυρίζεται ότι η Τουρκία έχει ζωτικά συμφέροντα στο Αιγαίο, επικαλούμενος τη συμφωνία Σημίτη-Ντεμιρέλ στη Μαδρίτη το 1997.

(β) Υποστηρίζει ότι δεν είναι αισιόδοξος για λύση στο Κυπριακό, επικαλούμενος αδιαλλαξία των Κυπρίων.

(γ) Κρίνει ότι η επαναλειτουργία της Σχολής της Χάλκης είναι νομικό ζήτημα και ότι η Κυβέρνηση κάνει κάποιες ενέργειες.

(δ) Δεν έδωσε σαφή απάντηση στο ερώτημα γιατί δεν αίρεται το casus belli.

(4) Στο «ψευδοκράτος» λειτουργούν 21 Καζίνο με τζίρο 500 εκατομμυρίων δολαρίων, από τα οποία τα 200 εκατομμύρια δολάρια περνάνε στα κρατικά ταμεία. Καλύτεροι πελάτες είναι οι Ε/Κ με 80 εκατομμύρια δολάρια τζίρο.

Σχόλιο

Δυστυχώς οι Ε/Κ μιμούνται εμάς, που είμαστε οι καλύτεροι πελάτες των Καζίνο των Σκοπίων και των δερμάτινων ειδών της Τουρκίας, παρόλο που είναι γνωστό ότι το εμπόριο δερμάτων ελέγχεται από τις ΕΔ της Τουρκίας και τα χρήματά μας γίνονται όπλα, που ίσως χρησιμοποιηθούν εναντίον μας.

(5) Το ΑΚΕΛ φέρεται αποφασισμένο να υποστηρίξει την υποψηφιότητα του κ. Χριστόφια στις προσεχείς εκλογές, προκαλώντας τα ευμενή σχόλια του κ. Ταλάτ.

Σχόλιο

Η μη υποστήριξη από το ΑΚΕΛ του κ. Παπαδόπουλου, όπως στις προηγούμενες εκλογές, θέτε σε σοβαρό κίνδυνο διασπάσεως το μέτωπο του «ΟΧΙ» στο σχέδιο Ανάν. Αυτό βέβαια θα συμβεί αν το ΔΗΣΥ υποστηρίξει τον κ. Χριστόφια με αντάλλαγμα την προσχώρηση στο μέτωπο του «ΝΑΙ».

(6) Το Ανώτατο Ακυρωτικό Δικαστήριο της Τουρκίας αμφισβήτησε την οικουμενικότητα του Πατριαρχείου, γεγονός που δείχνει τη σκληρή στάση που θα τηρήσει η Άγκυρα.

Την υποστήριξή τους στον Πατριάρχη εκδήλωσαν πάρα πολλοί ηγέτες. Ανάμεσά τους ο Πάπας Βενέδικτος και το Στέιτ Ντιπάρτμεντ, εκπρόσωπος του οποίου δήλωσε : «Οι ΗΠΑ τρέφουν μεγάλο σεβασμό στον Οικουμενικό Πατριάρχη κ. Βαρθολομαίο, ο οποίος είναι ηγέτης παγκοσμίου βεληνεκούς».

Γενικά Σχόλια

Δεδομένου ότι η Κύπρος είναι αποφασισμένη να πραγματοποιήσει τις έρευνες για τις οποίες έχουν ενδιαφερθεί πολλές εταιρείες, αναμένεται η Τουρκία να σκληρύνει τη στάση της και να προβεί σε σημαντικές προκλήσεις για να αναγκαστεί η Κύπρος να υποχωρήσει κάτω από τις διεθνείς πιέσεις. Δεν αποκλείεται οι ΗΠΑ να ανταλλάξουν την υποχώρηση της Κύπρου με την μη εισβολή στο Ιράκ.

Η Τουρκία παρουσιάζει τα μέτρα περιορισμού των Τ/Κ από τους Διεθνείς Οργανισμούς ως δήθεν παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων τους από τους Κυπρίους και έχει καταφέρει να παραπλανήσει πολλούς, αποκρύπτοντας ότι αυτά είναι συνέπεια της Τουρκικής εισβολής και κατοχής. Το θέμα πρέπει να αντιμετωπιστεί επειγόντως από Ελλάδα και Κύπρο.

Γενικά δεν αναμένεται πρόοδος στο Κυπριακό κατά το τρέχον έτος, λόγω των Τουρκικών και Κυπριακών εκλογών.

β. Σκοπιανό

(1) Η Ελλάδα απέρριψε τις πιέσεις τόσο των Νατοϊκών κατά τη Σύνοδο του Ζάγκρεμπ όσο και του κ. Μπερνς κατά την επίσκεψή του στην Αθήνα, για υποχωρήσεις προκειμένου να διευκολυνθεί η ένταξη των Σκοπίων στο ΝΑΤΟ.

(2) Σε έρευνα του Κέντρου Πολιτικής Έρευνας και Επικοινωνίας, το 47% των Ελλήνων τάσσεται υπέρ της συνθέτου ονομασίας, ενώ το 42,7% δεν δέχεται να περιλαμβάνεται ο όρος «Μακεδονία».

(3) Οι Σκοπιανοί, πέραν της μετονομασίας του αεροδρομίου τους σε «Αλέξανδρος ο Μέγας» προέβησαν και σε άλλες ενέργειες σε βάρος της Ελλάδος, όπως η αλλαγή των ελληνικών επιγραφών των παλαιών ορθοδόξων εκκλησιών, η αφαίρεση επιγραφών από τους αρχαιολογικούς χώρους, η απόφαση για ανέγερση μνημείου του τελευταίου Βασιλιά της Μακεδονίας Περσέα κ.α.

Σχόλιο

Όλα αυτά προορίζονται για να προσφερθούν ως αντάλλαγμα προκειμένου να δεχτούμε τη συνταγματική τους ονομασία ή την είσοδό τους στο

NATO ως FYROM, όπως έγινε με το αστέρι της Μακεδονίας και την άρση του εμπάργκο στην ενδιάμεση συμφωνία. Ελπίζω να μη γίνει το ίδιο σφάλμα.

(4) Κατά πληροφορίες έχει συγκροτηθεί, εγγύς των συνόρων μας, παράνομος μυστικός στρατός με την επωνυμία «Απελευθερωτικός Στρατός της Ενιαίας Μακεδονίας», ο οποίος διατηρεί επαφές με τα κόμματα.

(5) Τα Σκόπια δήλωσαν ότι θα απαντήσουν καταφατικά αν τους ζητηθεί να αναπτυχθεί βάση στο έδαφός τους ή να αναγνωρίσουν το Κοσσυφοπέδιο σε περίπτωση μονομερούς ανακηρύξεως της ανεξαρτησίας του.

(6) Η Ν. Κορέα εξεδήλωσε την πρόθεσή της να αναγνωρίσει τα Σκόπια με τη συνταγματική τους ονομασία.

(7) Η κυρία Κοντολίτζα Ράις με δηλώσεις της διαχώρισε την ενταξιακή πορεία των Σκοπίων από τη λύση στην ονομασία.

(8) Στην κλειστή συνεδρίαση της Στρατιωτικής Επιτροπής του NATO (MC161) οι σύμμαχοι απέρριψαν πρόταση της Ελλάδος για σαφή αναφορά στη διαφορά για την ονομασία με τη FYROM.

(9) Τα Σκόπια κατηγορούνται για παροχή ψευδών στοιχείων στο Συμβούλιο της Ευρώπης για την απαγωγή, κράτηση και μεταφορά προσώπων με τις λεγόμενες πτήσεις της CIA. Αν αποδειχτεί η κατηγορία, θα βρεθούν σε δύσκολη θέση, σε μια στιγμή που η λειτουργία κράτους δικαίου αποτελεί κριτήριο για ένταξη στο NATO.

(10) Ο πρωθυπουργός των Σκοπίων Μπάρκο Τσεβερκόφσκι δήλωσε ότι η χώρα του είναι έτοιμη να ενταχθεί στο NATO ως FYROM και η λύση για την ονομασία για την ένταξη να δοθεί κατόπιν.

Σχόλιο

Η θέση αυτή δεν αποτελεί βήμα καλής θελήσεως και έγινε εκ του πονηρού, γιατί γνωρίζει ότι εάν επιμείνουν για ένταξη με τη συνταγματική ονομασία η Ελλάδα θα θέσει βέτο και θα μείνουν εκτός. Ενώ αντιθέτως αν εισέλθουν στο NATO ως FYROM θα ζητήσουν αμέσως από τον ΟΗΕ να αναγνωριστούν με τη συνταγματική τους ονομασία και θα το πετύχουν, γιατί έχουν αναγνωριστεί ως «Μακεδονία» από όλα τα μέλη του ΣΑ πλην Γαλλίας και το 80% των μελών της Γενικής Συνελεύσεως.

(11) Μετά τη Σύνοδο της G8, φαίνεται ότι όλα τα θέματα, που επιθυμούσε να προωθήσει με την περιοδεία του στα Βαλκάνια ο κ. Μπους, (ένταξη στο NATO των χωρών της λεγομένης «Αδριατικής Συνεργασίας» δηλαδή Αλβανίας, Κροατίας και FYROM, ανεξαρτησία Κοσσυφοπεδίου και ονομασία FYROM) πήραν αναβολή. Παρά ταύτα εξακολουθούν να παίζονται σε σχέση με την ονομασία της FYROM κάποια σενάρια με τη στήριξη των ΗΠΑ, από τα οποία τα σημαντικότερα είναι τα εξής :

Πρώτο : Οριστική λύση του ονόματος και άμεση ένταξη, το οποίο δεν φαίνεται πιθανό, γιατί προϋποθέτει ουσιαστική πίεση των ΗΠΑ στα Σκόπια για επίδειξη διαλλακτικότητας. Αντιθέτως οι ΗΠΑ με τη στάση τους ενισχύουν την αδιαλλαξία τους, σε σημείο που ο ΥΠΕΞ τους να τολμήσει σκληρή αντιπαράθεση με το ελληνικό Λόμπι των ΗΠΑ.

Δεύτερο : Κατάθεση το Σεπτέμβριο της εντολής από τον κ. Νίμιτς και προσφυγή των Σκοπίων στον ΟΗΕ, όπου η αναγνώρισή τους με το όνομα «Μακεδονία» είναι σίγουρη. Αυτό όμως θα αποκλείσει την ένταξή τους στο ΝΑΤΟ.

Σχόλιο

Ο ισχυρισμός κάποιων ότι η ενδιάμεση συμφωνία δεν επιτρέπει στην Ελλάδα να θέσει βέτο για την ένταξή τους στο ΝΑΤΟ ως FYROM είναι εκ του πονηρού γιατί η ενδιάμεση συμφωνία είναι δυνατόν να καταγγεληθεί ανά πάσα στιγμή, εκ του λόγου ότι τα Σκόπια δεν τηρούν τον όρο της «καλής γειτονίας».

Συμπέρασμα :

Η Ελλάδα έχει χάσει πολλές μάχες όχι όμως και τον πόλεμο. Γι' αυτό πρέπει να αντισταθεί και να περάσει το μήνυμα προς τον κ. Μπους και όλους τους ενδιαφερόμενους ότι την ένταξη στο ΝΑΤΟ χωρίς λύση στην ονομασία πρέπει να την ξεχάσουν. Μόνο τότε υπάρχει περίπτωση να πιεστούν τα Σκόπια από τις ΗΠΑ και να διαπραγματευτούν σοβαρά.

γ. Σχέσεις με ΗΠΑ - Ρωσία

(1) Με τις ΗΠΑ οι σχέσεις, παρά τα φαινόμενα, δεν είναι και τόσο καλές, λόγω των διαφορετικών απόψεων σε αρκετά θέματα.

Στο θέμα των Σκοπίων οι ΗΠΑ δυσφορούν με την προοπτική να θέσει η Ελλάς βέτο, αλλά και αυτή έχει παράπονα γιατί οι ΗΠΑ δεν ασκούν πιέσεις στα Σκόπια για υποχωρήσεις, ώστε να δοθεί συμβιβαστική λύση στην ονομασία.

Στο θέμα του Κοσσυφοπεδίου οι ΗΠΑ επείγονται για την ανεξαρτησία, ενώ η Ελλάδα είναι υπέρ της συμβιβαστικής λύσεως, με τη συναίνεση της Σερβίας, όπως έχει προτείνει και η Ρωσία.

Στο Κυπριακό οι ΗΠΑ δεν είναι ικανοποιημένες από τη στάση της Ελλάδος και την υποστήριξη στον κ. Παπαδόπουλο.

Η Ελλάδα απάντησε αρνητικά στο αίτημα του ΝΑΤΟ για αποστολή στρατού στο Αφγανιστάν, αλλά συμφώνησε για την αποστολή περισσότερων στρατιωτών στο Κόσσοβο.

(2) Με τη Ρωσία οι σχέσεις είναι πολύ καλές. Η δημιουργηθείσα προς στιγμή δυσφορία για τις δηλώσεις της Ελληνίδας ΥΠΕΞ υπέρ της αντιπυραυλικής ασπίδας ξεπεράστηκαν γρήγορα.

Η Ελλάς ήταν η μόνη χώρα που προσπάθησε, χωρίς όμως αποτέλεσμα, για την όσο πιο ήπια διατύπωση της ανακοινώσεως, από την ευρωπαϊκή ομάδα του ΟΑΣΕ προς τη Ρωσία, για τα γεγονότα της Εσθονίας.

Ο κ. Πούτιν κατέστησε την Ελλάδα κόμβο μεταφοράς ενεργείας με τους αγωγούς Μπουργκάς- Αλεξανδρουπόλεως και South Stream και την αποκάλυψε «Στρατηγικό Εταίρο» στον τομέα της Ενεργείας.

Κατά την επίσκεψη του Έλληνα Προέδρου στη Μόσχα αποφασίστηκε η ενίσχυση της εμπορικής συνεργασίας και συμφωνήθη, κατ' αρχήν, η αγορά α/α συστημάτων BUK και ΤΘ οχημάτων μεταφοράς προσωπικού.

Τέλος πρότεινε στην Ελλάδα, προς ίδιος βέβαια συμφέρον της Ρωσίας, την πώληση βαλλιστικών πυραύλων μέσου βεληνεκούς (200 χλμ).

δ. Ένοπλες Δυνάμεις

Από έρευνα του ΓΕΣ, που πραγματοποιήθηκε τον Φεβρουάριο 2006 και δημοσιοποιήθηκε προσφάτως, μεταξύ των στελεχών προέκυψαν τα εξής :

(1) Το 100% θεωρεί ότι ο μισθός τους είναι μικρός.
(2) Το 100% πιστεύει ότι η συχνότητα των μεταθέσεων είναι αρνητικός παράγοντας.

(3) Το 60% κρίνει ότι η αξιοκρατία βρίσκεται σε απογοητευτικό βαθμό και ότι οι προσπάθειες που καταβάλλει η υπηρεσία για την αντιμετώπιση των προβλημάτων τους είναι ελάχιστες.

Παρόμοια ακριβώς έρευνα στις ΕΔ του 2000 είχε δείξει τα ίδια σχεδόν πράγματα.

Στην έρευνα του 2000 τα στελέχη δήλωναν, παρά την απογοήτευση και την πικρία που αισθάνονταν, και τα εξής, τα οποία είναι βέβαιον ότι θα δήλωναν και στην πρόσφατη (2006) αν ερωτώντο :

(1) Το 93,6% αισθανόταν υπεύθυνο για την Πατρίδα.

(2) Το 92,8% δήλωνε ότι θα ανταποκριθεί με προθυμία σε περίπτωση πολέμου.

(3) Το 78,8% υπέτασσε τα προσωπικά του μπροστά στο συμφέρον την πατρίδος.

(4) Το 85,1% δήλωνε ότι επιθυμούσε πρόσθετη επιμόρφωση σε διαφόρους τομείς και το 70,9% εξειδίκευση στα όπλα.

(5) Το 22,5% ότι υπερέχει σε σύγκριση με τους ομολόγους του στο NATO και το 14,2% ότι υστερεί.

Σχόλια

Οι έρευνες επιβεβαίωσαν ότι τα στελέχη των ΕΔ διακατέχονται από υπευθυνότητα και πατριωτισμό, που είναι οι βασικοί λόγοι για τους οποίους ο ελληνικός λαός εμπιστεύεται τις ΕΔ περισσότερο από οιονδήποτε άλλο θεσμό, όπως δείχνουν οι κατά καιρούς δημοσκοπήσεις (πάντα πρώτες και με ποσοστά πάνω από το 85%) και ότι διατηρούν ακέραιο το φρόνημά τους παρά την κακή και άδικη μεταχείρισή τους από τις πολιτικές ηγεσίες από το 1974 και μετά.

Τα στελέχη των ΕΔ αποτελούν τεράστιο εθνικό κεφάλαιο, το οποίο οι εκάστοτε κυβερνήσεις δεν θέλησαν ή δεν μπόρεσαν να αξιοποιήσουν επί ωφελεία του έθνους. Αντιθέτως το αγνοούν και το υποβαθμίζουν, σε βάρος του αξιομάχου των ΕΔ και του Έθνους.

Μήπως είναι καιρός οι πολιτικές ηγεσίες να αλλάξουν στάση και να εμπιστευτούν το αισθητήριο της κοινής γνώμης;

2. ΒΑΛΚΑΝΙΑ

α. Σερβία - Κοσσυφοπέδιο

(1) Κατόπιν πιέσεων της κ. Μέρκελ, ο Σέρβος πρωθυπουργός κ. Κοστούνιτσα, συμφώνησε με τον φιλοδυτικό πρόεδρο κ. Μπόρις Τάντις, στη δημιουργία κυβερνήσεως συνασπισμού χωρίς τους εθνικιστές των οποίων ο αρχηγός κ. Τίμοσλαβ Νίκολιτς, παλιός σύντροφος του Μιλόσεβιτς, εξελέγη πρόεδρος της Βουλής με την υποστήριξη του κόμματος του κ. Κοστούνιτσα.

Τυχόν συμμετοχή των εθνικιστών στην κυβέρνηση θα ταίναζε όλα στον αέρα και η Σερβία θα γινόταν και πάλι το «μαύρο πρόβατο» της διεθνούς κοινότητας.

Σχόλιο

Η πικρία και απογοήτευση που αισθάνεται ο Σερβικός λαός από την στάση της δύσεως, σε συνδυασμό με την αδυναμία της πολιτικής ηγεσίας να δώσει όραμα και προοπτική, εξέθρεψε τον εθνικισμό και απειλεί να φέρει στην εξουσία τον υπερεθνικιστή Σέσελι, ο οποίος έχει δηλώσει ότι όταν έλθει στην εξουσία θα συμμαχήσει με τη Ρωσία, την Κίνα και την Κούβα.

(2) Η εκπρόσωπος του αρμοδίου για τη διεύρυνση της ΕΕ Επιτρόπου κ. Ολί Ρεν, δήλωσε στις 29-5-2007 ότι οι συνομιλίες με τη Σερβία, που έχουν ανασταλεί επί ένα έτος, λόγω μη παραδόσεως στο δικαστήριο της Χάγης των Κάρατζιτς και Μπλάνιτς, θα επαναληφθούν σύντομα επειδή το Βελιγράδι κινείται προς τη σωστή κατεύθυνση, ως προς τη συνεργασία με το δικαστήριο της Χάγης.

Σχόλιο

Αυτό είναι το αντάλλαγμα της ΕΕ προς τον κ. Κοστούνιτσα για τον αποκλεισμό των εθνικιστών από την κυβέρνηση.

Εκτιμάται όμως ότι, πέραν αυτού, η ΕΕ θα μεταβάλει τη σκληρή στάση όχι μόνο για το φόβο της επικρατήσεως των εθνικιστών, αλλά και για να μην αφήσει τη Σερβία στην αποκλειστική επιρροή της Ρωσίας, που είναι ο μοναδικός σύμμαχός της στο θέμα του Κοσσόβου.

(3) Στις 29-5-2007 ο Ρώσος ΥΠΕΞ κ. Σεργκέϊ Λαβρόφ δήλωσε, στα πλαίσια της συναντήσεως των ΥΠΕΞ της G8 στο Πόνσναμ, ότι «η μοίρα του Κ/Σ και της Σερβίας πρέπει να αποφασιστεί με απ' ευθείας διαπραγματεύσεις και όχι στη Ν. Υόρκη, το Πόνσναμ ή με οποιοδήποτε άλλο τρόπο».

(4) Δημόσιο διαγωνισμό για την επιλογή σημαίας και εθνοσήμου του Κοσσόβου προκήρυξε η διαπραγματευτική ομάδα.

Σχόλιο

Ο κ. Μπους είναι τόσο βέβαιος για τη λύση της ανεξαρτησίας, που ασχολείται ακόμα και με τις λεπτομέρειες.

(5) Φόβους για αποσταθεροποίηση των Βαλκανίων εξέφρασε η Βουλγαρία σε περίπτωση που το Κόσσοβο προχωρήσει σε μονομερή διακήρυξη της ανεξαρτησίας του.

(6) Η ΕΕ διεμήνυσε στους Κοσσοβάρους ότι : «Τυχόν μονομερής ανακήρυξη ή κάποια άλλη ανεύθυνη συμπεριφορά θα ακύρωνε όλες τις καλές προθέσεις των οποίων είστε αποδέκτες ως τώρα», ενώ ο κ. Κοστούνιτσα τάχθηκε για μια ακόμη φορά κατά του σχεδίου Αχτισάρι.

(7) Διεθνές ένταλμα σύλληψης για τη χήρα του Σλόμπονταν Μιλόσεβιτς εξέδωσε η Σερβική κυβέρνηση. Κατηγορείται ότι διηύθυνε κύκλωμα λαθρεμπορίας τσιγάρων την περίοδο 1996-2001. Ανάλογο ένταλμα αναμένεται να εκδοθεί και για το γυιό της. Παραμένει άγνωστο που βρίσκονται. Πιθανολογείται ότι κρύβονται στη Ρωσία.

Σχόλιο

Το φάντασμα του Μιλόσεβιτς πλανάται πάνω από τη νέα Σερβική ηγεσία η οποία προσπαθεί να το ξορκίσει με σπασμωδικά μέτρα. Η αποδοχή του Μιλόσεβιτς από τον Σερβικό λαό είναι τέτοια που μόνο με πράξεις που να προστατεύουν το γόητρο του έθνους και να συμβάλουν στην κοινωνική ευημερία του λαού, μπορεί να καταπολεμηθεί.

Συμπεράσματα :

(α) Η Σερβία δεν πρόκειται, όσο έχει στο πλευρό της τη Ρωσία, να ανταλλάξει την ανεξαρτησία του Κοσσόβου με την ένταξή της στην ΕΕ και το ΝΑΤΟ, όχι μόνο γιατί είναι η ιστορική της κοιτίδα, αλλά και γιατί φοβάται τον περαιτέρω ακρωτηριασμό της με την απόσχιση της Βοϊβοντίνας, του Σάντζακ και του Πρέσεβο. Ακριβώς για να διασκεδάσει αυτούς τους φόβους της ο κ. Μπερνς διεμήνυσε στο Βελιγράδι ότι με το Κόσσοβο κλείνει οριστικά η υπόθεση Σερβία. Θα τον πιστέψουν όμως;

(β) Οι ΗΠΑ και η ΕΕ δεν θα προχωρήσουν στην ανεξαρτησία του Κοσσυφοπεδίου, ούτε θα του επιτρέψουν την μονομερή ανακήρυξή της γιατί θα προκύψουν πολλά προβλήματα όπως :

(1) Η μη δυνατότητα να αναλάβει η ΕΕ την αστυνόμευση της περιοχής.

(2) Η μη ένταξή του στην Παγκόσμια Τράπεζα και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο με αποτέλεσμα να μην μπορεί να πάρει δάνεια για την ανοικοδόμησή του.

(3) Η συνέχιση των ανησυχιών κάποιων χωρών, που φοβούνται ότι η ανεξαρτησία του Κοσσόβου μπορεί να πυροδοτήσει εξελίξεις στο εσωτερικό τους, όπως η Ισπανία με τους Βάσκους, η Υπερδνηστερία με την Οσετία, η Κύπρος με το «ψευδοκράτος», η Ελλάδα με τον αλβανικό εθνικισμό και τη Μεγάλη Αλβανία και η Ουγγαρία με τις μειονότητες της στη Σερβία.

(γ) Η Ρωσία είναι αμετακίνητη στη θέση της και δείχνει ότι είναι αποφασισμένη να θέσει βέτο. Εκτιμώ ότι η στάση αυτή θα αλλάξει μόνο αν πάρει όσα θέλει (μη επέκταση ΝΑΤΟ ανατολικά, όχι αντιπυραυλική ομπρέλα, μη παρεμβάσεις στην ενεργειακή πολιτική και ότι άλλο ανεβάζει το γόητρό της ως μεγάλης και πάλι δυνάμεως). Το ερώτημα είναι αν θα υπάρξει συμβιβασμός και μέχρι που έχει βάλει τον πήχυ ο κ. Πούτιν.

(δ) Λύση με συμβιβασμό, όπως την θέλει ο κ. Μπους, δεν φαίνεται δυνατή.

β. Αλβανία - Βουλγαρία

Στις 10-11 Ιουνίου ο Πρόεδρος των ΗΠΑ πραγματοποίησε επίσκεψη σε Αλβανία και Βουλγαρία όπου έγινε δεκτός ως ήρωας.

Στα Τίρανα συναντήθηκε με τους Προέδρους Αλβανίας, Σκοπίων και Κροατίας, που αποτελούν τη λεγομένη «Αδριατική Συνεννόηση», στους οποίους υποσχέθηκε την λύση των προβλημάτων τους το ταχύτερο δυνατό, ίσως εντός εξαμήνου.

Σχόλιο

Οι ΗΠΑ έχουν επιλέξει ως στρατηγικούς εταίρους στα Βαλκάνια την Αλβανία, τα Σκόπια και την Βουλγαρία, που είναι «πρόθυμες» για όλα (ναι στην ανεξαρτησία του Κοσσόβου, ναι στην αποστολή στρατιωτών στο Ιράκ και το Αφγανιστάν, ναι στην αντιπυραυλική ασπίδα, ναι στην ψυχροπολεμική πολιτική έναντι της Ρωσίας).

Η Ελλάδα πρέπει να λάβει υπόψη της τα παραπάνω και να προσαρμόσει ανάλογα την πολιτική της, **ΧΩΡΙΣ** φυσικά υποχωρήσεις και σκύψιμο του αυχένα, γιατί μια υποτακτική πολιτική είναι αδιέξοδη και επιζήμια για τη χώρα.

3. ΝΕΟΣ ΨΥΧΡΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

Η αντιπαλότητα ΗΠΑ-Ρωσίας εντείνεται συνεχώς, σε βαθμό που πολλοί υποστηρίζουν ότι έχει αρχίσει ο «νέος ψυχρός πόλεμος».

Οι κυριότερες ενέργειες των δύο χωρών κατά το δίμηνο Μαΐου-Ιουνίου 2007, που δημιούργησαν τριβές, ήταν :

α. Από ΗΠΑ

(1) Η πρωτοβουλία για την άμεση ανεξαρτησία του Κοσσυφοπεδίου, σε συνεργασία με την ΕΕ.

(2) Η επιμονή του κ. Μπους για την αντιπυραυλική ασπίδα στην Ευρώπη και την εγκατάσταση Βάσεων σε Τσεχία-Πολωνία, για την αντιμετώπιση των Ιρανικών πυρηνικών πυραύλων.

(3) Οι ενέργειες του κ. Μπους για να υλοποιήσει το «Νόμο για τη θωράκιση της Ελευθερίας», που υπέγραψε τον Απρίλιο και άνοιξε το δρόμο για την ένταξη στο ΝΑΤΟ Αλβανίας, Κροατίας, FYROM, Γεωργίας και Ουκρανίας.

(4) Η περιοδεία του κ. Μπους στην Ευρώπη με στόχο την αύξηση της επιρροής των ΗΠΑ στα Βαλκάνια και τη «Νέα Ευρώπη» αλλά και την υποστήριξη της εντάξεως στο ΝΑΤΟ των ανωτέρω χωρών.

(5) Η έναρξη διαπραγματεύσεων στις 14/5/07 μεταξύ ΗΠΑ και Πολωνίας για την εγκατάσταση συστοιχιών του αντιπυραυλικού συστήματος σε Πολωνικό έδαφος.

(6) Οι διπλωματικές και άλλες ενέργειες για την άσκηση επιρροής στις πρώην Δημοκρατίες της ΣΕ, ώστε να απομονωθεί η Ρωσία και να παρεμποδιστεί η ενεργειακή πολιτική του κ. Πούτιν.

(7) Η απόφαση για εγκατάσταση Βάσεων σε Αλβανία και Βουλγαρία.

(8) Η δήλωση του Λιθουανού ΥΠΕΞ στις 29/5/07 ότι η χώρα του τάσσεται υπέρ της εγκαταστάσεως του αντιπυραυλικού συστήματος στο έδαφός της.

(9) Η υποστήριξη της Εσθονίας στη διαφορά της με τη Ρωσία, ύστερα από την απόφασή της για την απομάκρυνση του μνημείου του Σοβιετικού μαχητή από το Ταλίν.

(10) Η υποστήριξή της στην ένωση GUAM (Γεωργία-Ουκρανία-Αζερμπαϊτζάν-Μολδαβία) η οποία πραγματοποίησε διήμερο Σύνοδο με στόχο την έγκριση σχεδίου για την απαλλαγή τους από την επιρροή της Ρωσίας και τη μεταφορά του Αζέρικου αερίου, μέσω Γεωργίας και Ουκρανίας στην ευρωπαϊκή αγορά. (Ο Μολδαβός Πρόεδρος τηρεί επιφυλάξεις και βρίσκεται σε διάσταση με τον Πρωθυπουργό του).

β. Από Ρωσία

(1) Οι αντιδράσεις για την αντιπυραυλική ασπίδα και η πρόταση για δημιουργία κοινής βάσεως στο Αζερμπαϊτζάν, η οποία αιφνιδίασε τον κ. Μπους και κέρδισε τις εντυπώσεις.

(2) Η απόφαση του κ. Πούτιν να θέσει βέτο στην περίπτωση που αποφασιστεί η ανεξαρτησία του Κοσσυφοπεδίου την οποία εξέθεσε κατά την συνάντηση κορυφής της G8.

(3) Η απαίτησή του να ισχύσει η τυχόν λύση της ανεξαρτησίας του Κοσσυφοπεδίου και για τις Ρωσόφιλες περιοχές της Ν. Οσετίας και Αμπχαζίας, που ζητούν την απόσχισή τους από τη Γεωργία.

(4) Η ανακοίνωση ότι η Ρωσία δεν θα ενημερώνει τους εταίρους στη Δύση για τις μετακινήσεις στρατευμάτων της κατά μήκος των συνόρων, ύστερα από την αναστολή της συμμετοχής της στη Συνθήκη για τις Συμβατικές Δυνάμεις (CFE).

(5) Οι απειλές ότι θα στρέψει τους πυρηνικούς της πυραύλους κατά της Ευρώπης, για πρώτη φορά μετά το τέλος του ψυχρού πολέμου και η ανάθεση στους στρατηγούς της, της επιλογής των στόχων με πρώτους τις αντιπυραυλικές εγκαταστάσεις Πολωνίας και Τσεχίας.

(6) Οι κατηγορίες που εκτόξευσε ο κ. Πούτιν ότι οι ΗΠΑ, προκάλεσαν, κατά την επίσκεψη του Έλληνα Προέδρου στη Μόσχα στις 31/5/2007, την κούρσα εξοπλισμών που βρίσκεται σε εξέλιξη στην Ευρώπη.

(7) Η προειδοποίηση προς το ΝΑΤΟ, που έγινε από το Ρώσο ΥΠΕΞ κ. Λαβρόφ κατά τη συνεδρίαση του Συμβουλίου Συνεργασίας ΝΑΤΟ-Ρωσίας, να μην προχωρήσει σε μονομερείς ενέργειες σε βάρος της χώρας του.

(8) Η δοκιμή με επιτυχία του νέου διηπειρωτικού πυραύλου RS-24 (Ισκεντέρ=Μ. Αλέξανδρος), ο οποίος έπληξε με επιτυχία στόχους σε απόσταση 6.000 χιλιομέτρων. Ο RS-24 φέρει 10 πυρηνικές κεφαλές, οι οποίες μπορούν να πλήξουν ισάριθμους διαφορετικούς στόχους, ώστε να είναι αδύνατη η αναχαίτισή τους.

(9) Η συμφωνία με τον Πρόεδρο της Βενεζουέλας κ. Τσάβες για πώληση 5-9 υποβρυχίων και άλλων οπλικών συστημάτων για τον εκσυγχρονισμό των ΕΔ του.

(10) Οι αποδοθείσες τιμές προς τον κ. Τσάβες κατά την υποδοχή του από τον κ. Πούτιν στο Κρεμλίνο.

(11) Η άρνηση της Ρωσίας, η οποία, κατά την πραγματοποιηθείσα στις 18/5/07 καθιερωμένη εξαμηνιαία διάσκεψη ΕΕ-Ρωσίας στη Σαμάρρα του Βόλγα, να ικανοποιήσει τα αιτήματα της Πολωνίας, για άρση του εμπάργκο κρέατος, της Εσθονίας για παροχή εγγυήσεων καλής γειτονίας και της Λιθουανίας για επαναλειτουργία του αγωγού που είναι κλειστός από τον Ιούλιο 2006, οδήγησε σε ναυάγιο τη συνάντηση (δεν πέτυχε να ανοίξει το δρόμο για τη σύναψη νέας Συμφωνίας και Συνεργασίας ΕΕ-Ρωσίας σε αντικατάσταση της ισχύουσας, που εκπνέει την 1 Δεκεμβρίου 2007).

(12) Οι ενέργειες του κ. Πούτιν να καταστήσει τη Ρωσία κυρίαρχο του παιχνιδιού στον ενεργειακό τομέα ο οποίος :

(α) Συμφώνησε με το Καζακστάν στις 10/5/07, για τη μεταφορά του μεγαλύτερου μέρους των αποθεμάτων του δια του ρωσικού εδάφους και με το Τουρκμενιστάν για την κατασκευή νέου αγωγού μεταφοράς του φυσικού του αερίου στη Ρωσία, μέσω Καζακστάν.

(β) Επικύρωσε τη συμφωνία Ρωσίας-Βουλγαρίας-Ελλάδας για τον αγωγό Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολης, στο οποίο, πιθανόν, να συμμετάσχει και το Καζακστάν.

(γ) Συνήψε συμφωνία με την Ελλάδα για την κατασκευή του αγωγού φυσικού αερίου South-Stream από τους μεγαλύτερους ευρωρωσικούς αγωγούς αερίου, που θα περνάει μέσω Βουλγαρίας-Ελλάδος.

Σχόλια

Η Ρωσία εκτιμά ότι επιδίωξη των ΗΠΑ, τόσο με την ανεξαρτησία του Κοσσόβου, όσο και με την αντιπυραυλική ασπίδα και την επέκταση του ΝΑΤΟ ανατολικά, είναι η άσκηση επιρροής στις πρώην Σοβιετικές Δημοκρατίες και η απομόνωσή της, ώστε να αποθαρρυνθεί κάθε προσπάθειά της για την ανάκτηση του γοήτρου και την αύξηση της δυναμικότητάς της.

Ο κ. Πούτιν αντιλαμβάνεται ότι η κατάσταση της χώρας του, παρ' όλη τη θεαματική πρόοδο σε όλους τους τομείς, δεν του επιτρέπει να διεκδικήσει καθοριστική επιρροή στα Βαλκάνια, ούτε και να παρεμποδίσει τη δημιουργία της αντιπυραυλικής ασπίδας, γιατί δεν αντέχει σε μια τόσο δαπανηρή κούρσα εξοπλισμών που απαιτείται και στην οποία προσπαθούν με έντεχνο τρόπο να τον παρασύρουν για να εξαντληθεί η Ρωσία, όπως έγινε στο παρελθόν με τη Σοβιετική Ένωση με τα γνωστά αποτελέσματα. Γι' αυτό θα χρησιμοποιήσει το «χαρτί» του Κοσσόβου όσο πιο δυνατά γίνεται, συνδέοντάς το μάλιστα με την ανεξαρτησία Ν.Οσετίας και Αχμπαζίας, για να πετύχει το μόνο δυνατό στόχο που του απομένει και ο οποίος είναι η ακύρωση της επεκτάσεως του ΝΑΤΟ ανατολικά και η ανάκτηση της επιρροής από τη Ρωσία στις πρώην Σοβιετικές Δημοκρατίες. Προς την κατεύθυνση αυτή έχει πετύχει αρκετά με τη βελτίωση της ενεργειακής συνεργασίας με Καζακστάν, Τουρκμενιστάν, Ουζμπεκιστάν και την αποδυνάμωση

της «Πορτοκαλί Επανάστασης» στην Ουκρανία. Το πιο σοβαρό μέτωπο που έχει σήμερα είναι αυτό της Γεωργίας γιατί αν ενταχθεί στο ΝΑΤΟ και ενισχυθεί οικονομικά, θα αποτελέσει κακό παράδειγμα και για τις άλλες χώρες. Αν όμως αποτύχει τότε είναι βέβαιο ότι θα θέσει βέτο και θα ανεβάσει ακόμα ψηλότερα το θερμόμετρο του ψυχρού πολέμου.

Με την πρόταση για τη δημιουργία κοινής βάσεως στο Αζερμπαϊζάν ο κ. Πούτιν πέτυχε αφ' ενός μεν να αποκαλύψει τις πραγματικές προθέσεις του κ. Μπους για την αντιπυραυλική ασπίδα και αφ' ετέρου να τον αιφνιδιάσει και να τον φέρει σε δύσκολη θέση. Αν αρνηθεί θα προκαλέσει τις αντιδράσεις των Ευρωπαϊκών χωρών, πολλές από τις οποίες δεν θα τον υποστηρίξουν, και αν δεχτεί, πράγμα απίθανο, θα ακυρωθεί το πιο δυνατό του χαρτί στην προσπάθεια απομονώσεως της Ρωσίας και θα της δώσει τη δυνατότητα να ξαναβάλει πόδι στο Αζερμπαϊζάν, το οποίο βρίσκεται τώρα στην επιρροή των ΗΠΑ.

Η άρνηση της Ρωσίας να ανοίξει τη συζήτηση για τη σύναψη νέας Συμφωνίας και Συνεργασίας με την ΕΕ, οφείλεται στο γεγονός ότι ο κ. Πούτιν αισθάνεται αρκετά ισχυρός και πιστεύει ότι η οικονομική θέση της χώρας του θα ενισχύεται καθημερινά και δεν θέλει να συνάψει μια συνθήκη που θα είναι τόσο δεσμευτική όπως είναι η σημερινή, η οποία είναι επιβλαβής για τα Ρωσικά συμφέροντα και με βάση την οποία ΗΠΑ και ΝΑΤΟ κάνουν ότι θέλουν χωρίς να δίνουν λόγο.

4. ΤΟΥΡΚΙΑ

α. Εσωτερική Πολιτική Κρίση

Αντιπαράθεση μεταξύ Ερντογάν και Κεμαλιστών έχει προκαλέσει η πρότασή του για αναθεώρηση του Συντάγματος, μετά την αποτυχία του να εκλέξει ισλαμιστή Πρόεδρο, γεγονός που οδήγησε σε πρόωρες εκλογές για τις 22 Ιουλίου, από το αποτέλεσμα των οποίων θα κριθούν πολλά. Ο κ. Ερντογάν έχει τη στήριξη των ΗΠΑ και της ΕΕ.

Σχόλιο

Η κρίση δεν θα ξεπεραστεί εύκολα, έστω και αν κερδίσει η οκ. Ερντογάν τις εκλογές, γιατί οι Κεμαλιστές δεν πρόκειται να παραιτηθούν αμαχητί από τα κεκτημένα. Πάντως δεν είναι εύκολο να προβλέψει κανείς τι θα γίνει τελικά. Αυτό μόνο μετά τις εκλογές θα καταστεί δυνατό να εκτιμηθεί.

β. Εισβολή στο Β. Ιράκ.

Οι στρατηγοί με πρώτο τον κ. Μπουγιακανίτ επιμένουν για εισβολή στο Β. Ιράκ, για να εξουδετερώσουν τους αντάρτες του ΡΚΚ, οι οποίοι εξορμούν από εκεί και προσβάλλουν στόχους στην Τουρκία.

Ο κ. Μπουγιακανίτ επαναλαμβάνει συχνά με δηλώσεις και συνεντεύξεις του, ότι ο στρατός είναι έτοιμος, αλλά την απόφαση πρέπει να πάρει η κυβέρνηση, η οποία πρέπει να καθορίσει και τον πολιτικό στόχο, που πρέπει να είναι

ο αφανισμός των συνεργατών που παρέχουν τροφή και στέγη στους μαχητές του ΡΚΚ και όχι μόνο οι μαχητικές ομάδες.

ΗΠΑ και ΝΑΤΟ απείλησαν την Τουρκία ότι δεν θα επιτρέψουν εισβολή στο Ιράκ.

Οι Τούρκοι κατηγορούν τις ΗΠΑ ότι ενισχύουν το ΡΚΚ, επιδιώκοντας την αποσταθεροποίηση και τη διάσπαση της χώρας. Αυτό δεν μπορεί να αποδειχτεί αλλά είναι βέβαιο ότι οι Αμερικανοί ενισχύουν το ΡΚΚ, που είναι το Ιρανικό παρακλάδι του ΡΚΚ και εδρεύει στο Κουρδιστάν και σίγουρα μέρος από αυτή τη βοήθεια θα περνάει και στο ΡΚΚ.

Η κ. Κοντολίτζα Ράϊς συναντήθηκε με το Ιρακινό ΥΠΕΞ και ανακοίνωσαν ότι θα παίρνουν μέτρα ενεργοποιώντας τον τριμερή μηχανισμό ασφαλείας που έχει συσταθεί με πρωτοβουλία της Ουάσιγκτον.

Ο κ. Ερντογάν απαντώντας ζήτησε τη λήψη συγκεκριμένων και αποτελεσματικών μέτρων.

Σχόλιο

Ο πραγματικός λόγος για τον οποίο οι στρατηγοί πιέζουν τον κ. Ερντογάν να εγκρίνει την εισβολή δεν είναι η εξουδετέρωση του ΡΚΚ αλλά η αποτροπή της δημιουργίας ανεξαρτήτου Κουρδικού κράτους. Η πίεση αυτή έχει και ως στόχο τον ίδιο τον Ερντογάν, ο οποίος αν εγκρίνει την εισβολή θα χάσει τη διεθνή υποστήριξη και σε περίπτωση που το Ιράκ, όπως είναι βέβαιο, θα προσφύγει στο ΣΑ/ΟΗΕ, ακόμη και οι ΗΠΑ θα πιέσουν για τη λήψη οικονομικών μέτρων εναντίον της Τουρκίας. Αν πάλι δεν εγκρίνει κινδυνεύει να χαρακτηριστεί στο εσωτερικό ως ανεπαρκής και στερούμενος πατριωτισμού.

Εκτιμάται ότι αν ο κ. Ερντογάν πετύχει ευρεία νίκη, η εισβολή θα αποφευχθεί, αν είναι μικρή θα δεχτεί τεράστιες πιέσεις και ίσως αναγκαστεί να υποκύψει.

γ. Ενταξιακή Πορεία

Η Γαλλία υλοποιώντας την αρνητική θέση του νέου προέδρου κ. Σαρκοζί για την ένταξη της Τουρκίας στην ΕΕ έθεσε βέτο στο άνοιγμα ενός κεφαλαίου από τα τρία που τέθηκαν υπόψη του Συμβουλίου των Μονίμων Αντιπροσώπων στις 25/6/07.

Επίσης ο Γάλλος ΥΦΕΞ Ζαν Πιερ Ζουγιέ δήλωσε στις 28/6/07 ότι «η Τουρκία δεν έχει θέση στην Ευρώπη» και διευκρίνησε ότι επέτρεψαν το άνοιγμα των δύο κεφαλαίων, γιατί ήθελαν να μη της δημιουργήσουν προβλήματα κατά την προεκλογική περίοδο.

Σχόλιο

Η ενταξιακή πορεία της Τουρκίας ήταν δύσκολη λόγω της αρνητικής θέσεως της κ. Μέρκελ και έγινε ακόμη δυσκολότερη μετά την εκλογή του κ. Σαρκοζί στη Γαλλία και του κ. Β. Λετέρμ στο Βέλγιο που είναι επίσης κατά της εντάξεως της Τουρκίας.

Παρόλα αυτά εκτιμάται ότι η κατάσταση που προέκυψε από τη στάση του κ. Σαρκοζί δεν πρόκειται να οδηγήσει :

- Ούτε στη διακοπή των ενταξιακών διαπραγματεύσεων, γιατί η απόφαση είχε ληφθεί ομοφώνως από τους 27 και ως εκ τούτου ο κ. Σαρκοζί δεν έχει τη δυνατότητα να επιβάλλει τις απόψεις του. Μπορεί όμως να προκαλέσει κωλυσιεργία την οποία άρχισε με το μπλοκάρισμα του ανοίγματος του ενός κεφαλαίου από τα τρία που συζητήθηκαν.
- Ούτε στην αλλαγή του στρατηγικού προσανατολισμού της Τουρκίας για ένταξη στην ΕΕ με τους δικούς της όρους και αν αποτύχει να καταλήξει σε μια «ειδική σχέση» με τους ευνοϊκότερους και πάλι όρους, γιατί είναι κοινή επιλογή Κεμαλιστών και Ισλαμιστών. Άλλωστε έχουμε και το προηγούμενο που και η κ. Μέρκελ είχε τις ίδιες με τον κ. Σαρκοζί απόψεις και η Τουρκία δεν άλλαξε στρατηγική.
- Ούτε να προκαλέσει μείωση ή αύξηση της εντάσεως στις Ε/Τ σχέσεις. Η επιθετική πολιτική της Τουρκίας και κατά τη φάση των διαπραγματεύσεων, αποβλέπει στην κατοχύρωση των διεκδικήσεών της σε βάρος μας, αδιαφορώντας για τις όποιες δυσμενείς επιπτώσεις. Δηλαδή η επιδίωξή της είναι να ενταχθεί με την υφισταμένη σήμερα κατάσταση για να μπορεί να τη συνεχίσει και μετά, μέχρις ότου επιτευχθούν οι στόχοι της σε βάρος μας. Επομένως αυτό που υποστηρίζουν πολλοί ότι αν η Τουρκία ενταχθεί στην ΕΕ θα πάψει να μας απειλεί δεν έχουν δίκιο. Θα προτιμήσει να μην ενταχθεί παρά να παραιτηθεί από τις διεκδικήσεις της.

5. ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ

Η Σύνοδος Κορυφής που έληξε στις 23/6/07 κατέληξε τελικά σε συμφωνία, παρά τα σοβαρά προβλήματα που δημιουργήσαν τα αιτήματα της Βρετανίας και οι ακραίες θέσεις της Πολωνίας. Το τελικό αποτέλεσμα της είναι αποκληθείσα «Μεταρρυθμιστική Συνθήκη» που αντικαθιστά τη «Συνταγματική Συνθήκη» χωρίς και να την καταργεί. Κύριες πρόνοιες της νέας Συνθήκης είναι :

- Η κατάργηση του εθνικού βέτο στα θέματα εσωτερικής ασφάλειας και δικαιοσύνης.
- Η δεσμευτική ισχύς της χάρτας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων με εξαίρεση τη Βρετανία.
- Η θεσμοθέτηση θέσεως ΥΠΕΞ με τον τίτλο όμως του «Υπάτου Αρμοστού», που θα εκπροσωπεί την ΕΕ μόνο σε όσα θέματα θα υπάρχει συμφωνία των κρατών-μελών και θα προεδρεύει του Συμβουλίου Γενικών Υποθέσεων. Τα κράτη-μέλη διατηρούν την πλήρη αυτονομία και αυτοτέλεια στην εξωτερική και αμυντική τους πολιτική.
- Η αναστολή μέχρι το 2014 της μεταβάσεως στο σύστημα «διπλής πλειοψηφίας» (κρατών-πληθυσμών) το οποίο πριμοδοτεί τις χώρες με μεγαλύτερο πληθυσμό.
- Η δυνατότητα των μικροτέρων κρατών να παρεμποδίζουν τη λήψη αποφάσεων μέχρι την 31 Μαρτίου 2017.

Σχόλιο

Η ΕΕ την τελευταία στιγμή απέφυγε το διασυρμό. Το θετικό όμως σημείο είναι ότι κατεδείχθη το ηθικό ανάστημα και η δυνατότητά της να αντιμετωπίζει ακόμη και ακραίες καταστάσεις όπως αυτή της Πολωνίας, η οποία και μετά τη συμφωνία δήλωσε ότι θα ξανανοίξει το διάλογο με σκοπό να πετύχει τις επιδιώξεις της. Η Πορτογαλία, ως προεδρεύουσα και η Κομισιόν την προειδοποίησαν να μη το τολμήσει.

6. NATO

α. Στη Σύνοδο των Υπουργών Αμύνης που συνήλθε στις Βρυξέλλες :

(1) Οι χώρες μέλη έδειξαν απροθυμία να στείλουν στρατιώτες στο Αφγανιστάν, λόγω των μεγάλων απωλειών.

(2) Η Τουρκία δεν δέχτηκε τη συνεργασία ΕΕ-NATO για την εφαρμογή του σχεδίου Αχτισάρι στο Κοσσυφοπέδιο, λόγω της συμμετοχής της Κύπρου. Αυτό προκάλεσε τις αντιδράσεις των άλλων κρατών που κατηγόρησαν την Τουρκία για αυθαίρετη ερμηνεία της συνθήκης, που διέπει τη συνεργασία ΕΕ-NATO.

(3) Η Ελλάδα ανακοίνωσε ότι θα αυξήσει τις δυνάμεις της στο Κόσσοβο.

(4) Προειδοποιήθηκε η Τουρκία να μην εισβάλει στο Ιράκ.

(5) Εξεφράσθη η πρόθεση της συμμαχίας να αντιδράσει δυναμικά σε περίπτωση που οι Κοσσοβάροι ανακηρύξουν μονομερώς την ανεξαρτησία τους.

β. Ο ΓΓ/NATO κ. Σέφερ σε ομιλία του στα μέλη της συμμαχίας στις 29/6/07 πρόβαλε την ανάγκη όπως αναλάβει το NATO την προστασία των ενεργειακών αγωγών. Συνάντησε όμως το δισταγμό πολλών κρατών και κυρίως της Γαλλίας.

7. ΓΑΛΛΙΑ

α. Ο κ. Σαρκοζί εξελέγη Πρόεδρος της Γαλλίας αλλά στις βουλευτικές εκλογές που ακολούθησαν οι Γάλλοι δεν του έδωσαν τη σαρωτική νίκη που ανέμεναν όλοι. Είναι ένας ικανός και τολμηρός πολιτικός και σύμφωνα με τις προεκλογικές εξαγγελίες, έστω και αν δεν υλοποιηθούν όλες, θα φέρει πολλές αλλαγές στο εσωτερικό, αλλά και στην εξωτερική πολιτική.

β. Στην επινίκεια ομιλία του στις 6/5/07 ο νέος Πρόεδρος επανέλαβε την αρνητική του θέση για την ένταξη της Τουρκίας στην ΕΕ και εξήγγειλε την πρόθεσή του για την ίδρυση μιας ένωσης στα πρότυπα της ΕΟΚ στην οποία θα έχει θέση και η Τουρκία. Θα συμμετέχουν όλες οι χώρες της λεκάνης της Μεσογείου (Πορτογαλία, Ισπανία, Γαλλία, Ιταλία, Ελλάδα, Κύπρος, Μάλτα, Τουρκία, Λιβύη, Τυνησία, Αλγερία και Μαρόκο) θα είναι οικονομική ένωση, αλλά θα έχει πολιτικούς και γεωστρατηγικούς στόχους, όπως π.χ. η επίλυση του Μεσανατολικού και Άξονες της συνεργασίας θα είναι η ασφάλεια, η μετανάστευση, η αντιμετώπιση της τρομοκρατίας και το ενεργειακό. Θα αποτελεί δε τη γέφυρα ανάμεσα σε Ευρώπη και Αφρική. Η πρόταση έγινε δεκτή με ενθουσιασμό από τους Ισπανούς, με ικανοποίηση από το Ισραήλ και με οργή από την Τουρκία που αντιλαμβάνεται ότι έτσι παραγκωνίζεται.

Σχόλιο

Η πρόταση αυτή στερεί από την Ελλάδα τη δυνατότητα της διαπραγματεύσεως με την Τουρκία μέσα στο πλαίσιο συγκεκριμένων όρων, όπως είναι στην ΕΕ και επομένως δεν θα μπορεί να της ασκηθεί καμιά πίεση όπως γίνεται τώρα.

γ. Νέα αυστηρά μέτρα κατά των μεταναστών εξήγγειλε ο κ. Σαρκοζί. Σύμφωνα με το σχέδιο νόμου :

(1) Οι μετανάστες που θέλουν κάρτα διαμονής, θα πρέπει να γνωρίζουν τη Γαλλική γλώσσα και να ασπάζονται τις αρχές της Γαλλικής Δημοκρατίας.

(2) Οι μετανάστες γονείς θα πρέπει να μεριμνούν για την ενσωμάτωση των παιδιών τους στη Γαλλική κοινωνία, γιατί διαφορετικά θα κινδυνεύουν να αποχωριστούν με δικαστική απόφαση και να χάσουν τα οικογενειακά επιδόματα.

(3) Οι μετανάστες υποχρεούνται να καταγράψουν την οικονομική τους κατάσταση προκειμένου να αποδείξουν ότι είναι σε θέση να συντηρήσουν την οικογένειά τους. Προϋπόθεση της καλής οικονομικής καταστάσεως είναι η εξασφάλιση του κατωτάτου μισθού κατ'ελάχιστον.

Σχόλιο

Ο κ. Σαρκοζί έδειξε το δρόμο. Μήπως πρέπει να τον μιμηθούμε;

8. ΑΓΓΛΙΑ

Ο κ. Μπλερ παραιτήθηκε και πρωθυπουργός ανέλαβε ο κ. Μπράουν, Υπουργός Οικονομικών μέχρι τώρα.

Ο κ. Μπλερ με απόφαση του κουαρτέτου (ΕΕ-ΗΠΑ-ΡΩΣΙΑ-ΟΗΕ) ορίστηκε ως απεσταλμένος στη Μέση Ανατολή, παρά τις αρχικές επιφυλάξεις της Ρωσίας.

9. ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΑΚΟ

α. Οι εμφύλιες συγκρούσεις που ξέσπασαν στα Παλαιστινιακά εδάφη στις 11 Μαΐου 2007 με επιθέσεις της Χαμάς εναντίον θέσεων της Φατάχ και της Φρουράς της Παλαιστινιακής Αρχής στην πόλη της Γάζας, εκτός από τα πολλά θύματα (νεκρούς και τραυματίες), προκάλεσε και τα εξής :

(1) Διάλυση της Κυβερνήσεως Εθνικής Ενότητας και κήρυξη του έθνους σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης, με διάταγμα του Προέδρου κ. Αμπάς.

(2) Διορισμό νέας 13μελούς Κυβερνήσεως υπό τον Οικονομολόγο κ. Σαλάμ Φαγιάντ που ορκίστηκε στη Ραμάλα και έθεσε υπό τον έλεγχο της μόνο τη Δυτική Όχθη, γιατί η Λωρίδα της Γάζας ελέγχεται από την Χαμάς.

(3) Άρση του εμπάργκο από ΗΠΑ και Ισραήλ μόνο για τη Δυτική Όχθη, για να ενισχυθούν οι μετριοπαθείς Παλαιστίνιοι.

(4) Επιχειρήσεις του Ισραηλινού στρατού στη Λωρίδα της Γάζας.

β. Η Διεθνής Κοινότητα και ο Αραβικός κόσμος τάχθηκαν στο πλευρά του κ. Αμπάς και καταδίκασαν τις ενέργειες της Χαμάς. Μάλιστα η Αίγυπτος απέσυρε τον Πρεσβευτή της από τη Γάζα, για πρώτη φορά και τον εγκατέστησε στη Ραμάλα.

γ. Το Ιράν είναι η μόνη χώρα που υποστηρίζει τη Χαμάς η οποία απομονωμένη και χωρίς οικονομική βοήθεια αναγκάστηκε να ζητήσει εθνικό διάλογο, αλλά ο κ. Αμπάς απέρριψε το αίτημα αξιώνοντας «να αποσυρθούν πρώτα

οι ένοπλοι από τις θέσεις που κατέλαβαν και να αναγνωρίσουν τις νόμιμες αρχές και ύστερα να αρχίσει διάλογος».

δ. Στις 25/6/07 πραγματοποιήθηκε στο Σαρμ Ελ Σείχ περιφερειακή σύνοδος για τη στήριξη του κ. Αμπάς. Συμμετείχαν ο Πρωθυπουργός του Ισραήλ Εχούντ Ομπέρτ, Ο Αιγύπτιος Πρόεδρος κ. Χόσνι Μουμπάρακ και ο Ιορδανός Μονάρχης κ. Αμπντάλα. Η σύσκεψη δεν κατάφερε να συμβάλει στην έναρξη κάποιου διαλόγου και μόνο το Ισραήλ ανακοίνωσε την απελευθέρωση 250 κρατουμένων και την απόδοση μέρους των παρακρατηθέντων φόρων, χωρίς όμως να δεχθεί τις παροτρύνσεις των αραβικών κρατών για διαπραγματεύσεις με την Παλαιστινιακή Αρχή για την τελική λύση.

Η Χαμάς απέρριψε τη σύσκεψη δηλώνοντας ότι μόνο με την αντίσταση θα επιτευχθεί ο στόχος.

Λίγο πριν τη σύσκεψη η Αλ Κάϊντα πρότεινε, με μήνυμα του Αλ Ζαουάχρι, τη σύναψη συμμαχίας με τη Χαμάς.

ε. Ο κ. Αμπάς απέρριψε τη διαμεσολαβητική προσπάθεια της Αιγύπτου και Σαουδικής Αραβίας για συνεννόηση και γεφύρωση του χάσματος, αρνούμενος να νομιμοποιήσει τη Χαμάς και να την καταστήσει ισότιμο συνομιλητή. Αντίθετα ζήτησε να γίνουν αποδεκτά όλα τα μέτρα που έλαβε.

στ. Ο κ. Μπλερ ορίστηκε ως απεσταλμένος του κουαρτέτου στη Μ. Ανατολή (ΟΗΕ-ΕΕ-ΗΠΑ-ΡΩΣΙΑ).

Σχόλιο

Ευθύνες για τη δημιουργηθείσα κατάσταση έχουν οι ΗΠΑ και η ΕΕ για το εμπάργκο που επέβαλαν μετά την εκλογική νίκη της Χαμάς, όπως και το Ισραήλ γιατί πολέμησε τον Αραφάτ και εξέθρεψε τη Χαμάς, αλλά και γιατί δεν θέλησε ποτέ οριστική λύση.

Το Ισραήλ, με τις χειρονομίες καλής θελήσεως προς τον κ. Αμπάς, προωθεί το διχασμό του Παλαιστινιακού λαού και το διαχωρισμό της Γάζας από τη Δυτική Όχθη, ώστε να διαιωνιστεί το καθεστώς κατοχής.

Η μόνη προοπτική εξόδου από την κρίση είναι η ενεργοποίηση της «ειρηνευτικής διαδικασίας» με την εμπλοκή στις συνομιλίες όλων των πολιτικών δυνάμεων που εκπροσωπούν τον Παλαιστινιακό λαό, χωρίς αποκλεισμούς. Αν δεν γίνει αυτό, θα διαιωνίζεται η κατοχή των Παλαιστινιακών εδαφών και θα δημιουργούνται συνεχώς περισσότερες και μεγαλύτερες απειλές για όλους.

10. ΙΣΡΑΗΛ

α. Οι Ισραηλινές Αρχές, απεφάσισαν την κατασκευή 20.000 νέων κατοικιών για υπερορθόδοξους Εβραίους στα κατεχόμενα ανατολικά προάστια της Ιερουσαλήμ, γεγονός που προκάλεσε τις αντιδράσεις των Παλαιστινίων.

β. Προηγμένο ηλεκτρονικό σύστημα επιτηρήσεως θα εγκαταστήσει ο στρατός γύρω από ολόκληρη τη Λωρίδα της Γάζας με την ονομασία «See-Shoot». Το σύστημα αυτό προβλέπει την εγκατάσταση βαρέων πολυβόλων σε ειδικές θέσεις, τα οποία θα συνδέονται με οπτικές ίνες με το σταθμό ελέγχου και θα λειτουργούν ως «ελεύθεροι σκοπευτές» πυροδοτούμενα εξ αποστάσεως. Με τον τρόπο αυτό θα

δημιουργείται μια φονική ζώνη 1.500 μ. και δεν θα χρειάζεται παρουσία και επέμβαση στρατιωτών και έτσι θα αποφεύγονται οι πολλές απώλειες που σημειώνονται σήμερα. Η εγκατάσταση θα έχει ολοκληρωθεί μέχρι το τέλος του καλοκαιριού.

11. ΙΡΑΚ

α. Στις 3/5/07 πραγματοποιήθηκε στην Αίγυπτο διεθνής διάσκεψη στην οποία συμμετείχαν, πέραν των άλλων χωρών, η Συρία και το Ιράν, με αντικείμενο «Οικονομική Ανάπτυξη και Ειρήνευση στο Ιράκ». Υιοθετήθηκε 5ετές σχέδιο για τη βελτίωση της οικονομίας με παροχή οικονομικής βοήθειας και τη μείωση του χρέους κατά 30 δις. δολάρια.

β. Η Ρωσία πρότεινε τη διαγραφή του χρέους με αντάλλαγμα την πρόσβαση στα πετρέλαια, μέσω επενδύσεων, αλλά το Ιράκ αρνήθηκε.

γ. Τρεις αντάρτικες ομάδες συγχωνεύτηκαν σε μια με την ονομασία «Τζιχάντ και Μεταρρυθμιστικό Μέτωπο», με στόχο την εκδίωξη των κατοχικών δυνάμεων και την εγκαθίδρυση της εξουσίας του Αλλάχ.

δ. Συνεχίζονται με αμείωτη ένταση οι συγκρούσεις, οι δολιοφθορές και οι επιθέσεις αυτοκτονίας με εκατόμβες θυμάτων μεταξύ των αμάχων.

ε. Οι Αμερικανοί είχαν 3.500 νεκρούς από την αρχή του πολέμου μέχρι τέλος Μαΐου (104 τον Απρίλιο και 119 το Μάιο που ήταν οι φονικότεροι μήνες μέχρι σήμερα). Οι σοβαρές αυτές απώλειες έχουν προκαλέσει τις αντιδράσεις όλων των Αμερικανών, οι οποίοι πιέζουν τον κ. Μπους για αποχώρηση.

στ. Σε θάνατο καταδικάστηκαν ο Αλί Χασάν Αλ Ματζίντ γνωστός ως «Χημικός Αλί», ο πρώην Υπουργός Άμυνας του Σαντάμ, Σουλτάν Χασίμ Αλ Τάμ και ο Ρασίντ Μωχάμεντ, πρώην Υποδιοικητής των στρατιωτικών επιχειρήσεων εναντίον των Κούρδων (1980-88).

Σχόλιο

Ο κ. Μπους δεν πρόκειται να επαναλάβει το λάθος του κ. Νίξον που απεσύρθη από το Βιετνάμ λόγω των εσωτερικών πιέσεων με τα γνωστά αποτελέσματα. Όσο για τον διάδοχό του, ιδωμεν!!!

12. ΙΡΑΝ

α. Η Διεθνής Υπηρεσία Ατομικής Ενεργείας (IEEA) ανακοίνωσε ότι στο Ιράν λειτουργούν 1.900 συσκευές φυγοκέντρισης και άλλες 600 θα λειτουργήσουν μέσα στο καλοκαίρι. Αυτό σημαίνει ότι το Ιράν είναι κοντά στο στόχο των 3.000 συσκευών, που απαιτούνται για να αποκτήσει δυνατότητα κατασκευής πυρηνικής βόμβας.

β. Στις 23/5/2007 κατέπλευσαν στον Περσικό Κόλπο 9 Αμερικανικά πλοία με 17.000 άνδρες.

γ. Το Ιράν απειλεί ότι αν προσβληθεί θα αποκλείσει τα στενά του Ορμούζ, από τα οποία περνούν τεράστιες ποσότητες αργού πετρελαίου κάθε μέρα.

δ. Ο Πρέσβης του Ιράν στην ΙΕΕΑ απείλησε, στις 14/6/2007, ότι αν επιβληθεί στη χώρα του και τρίτη δέσμη κυρώσεων, η κυβέρνησή του θα αντιδράσει εμποδίζοντας τους ελέγχους της ΙΕΕΑ.

ε. Τον Μάιο 2007 πραγματοποιήθηκε η πρώτη μετά 27 χρόνια συνάντηση Αμερικανών και Ιρανών αξιωματούχων. Συγκεκριμένα συναντήθηκαν, υπό την αιγίδα του Ιρακινού Πρωθυπουργού, οι Πρέσβεις των δύο χωρών. Η συνάντηση, αν και περιέλαβε μόνο ανταλλαγή κατηγοριών, χαρακτηρίστηκε και από τις δύο πλευρές θετική.

στ. Ο Πρέσβης του Ιράν στα ΗΕ απείλησε ότι η χώρα του δεν αποκλείει τη χρήση του πετρελαίου ως όπλου διαπραγματεύσεως με τη Δύση για το πυρηνικό της πρόγραμμα.

Σχόλιο

Αν το Ιράν διακόψει ή μειώσει την παραγωγή του το βαρέλι θα υπερβεί τα 100 δολάρια.

13. ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ

Έξι χρόνια από την εισβολή, οι ΗΠΑ και το ΝΑΤΟ βρίσκονται σε αδιέξοδο. Η αδυναμία τους να ελέγξουν την εξέγερση, τους έχει οδηγήσει σε ευρείας εντάσεως βομβαρδισμούς, από αέρος, κατοικημένων περιοχών, στις οποίες κρύβονται αντάρτες, με αποτέλεσμα πολλούς νεκρούς αμάχους. Σε 2.500 υπολογίζονται οι μέχρι τώρα νεκροί το τρέχον έτος.

Τα «ειρηνευτικά» στρατεύματα των ΗΠΑ και του ΝΑΤΟ αντιμετωπίζονται πλέον από όλους, σχεδόν, τους Αφγανούς ως «κατοχικά».

Το 1/3 της χώρας ελέγχεται από τους αντάρτες και το υπόλοιπο από τους πολεμάρχους που δρουν αυτόνομα, χωρίς να πειθαρχούν στο καθεστώς του Προέδρου Καρζαΐ.

Η κατάσταση είναι εκτός ελέγχου και η συμπεριφορά των στρατευμάτων ΗΠΑ και ΝΑΤΟ έχει εξαγριώσει το λαό που ζητά από τον Καρζαΐ να έλθει σε συνεννόηση με τους αντάρτες, ενώ αυξάνονται συνεχώς και οι υποστηρικτές των Ταλιμπάν.

14. ΠΑΚΙΣΤΑΝ

Σάλο έχει προκαλέσει η απόφαση της Βρετανίας να χρήσει Ιππότη το διαβόητο συγγραφέα των «Σατανικών Στίχων» Σαλμόν Ρουσντί, 18 χρόνια αφότου καταδικάστηκε σε θάνατο από τους σκληροπυρηνικούς του Ιράν για «βλασφημίες κατά του Αλλάχ». Το συμβούλιο μάλιστα των Ουλεμά απειλεί ότι αν δεν ανακληθεί η απόφαση, θα δώσει στον Μπιν Λάντεν τον τίτλο «Σαϊφαλάχ» που σημαίνει «Ξίφος Θεού». Ακόμη και ο Πακιστανός Υπουργός Θρησκευτικών Υποθέσεων δικαιολογεί τις διαμαρτυρίες.

15. KINA

α. Οι Κινέζοι αναπτύσσουν σειρά όπλων για να απαγορεύσουν στα αεροπλανοφόρα των ΗΠΑ να προσεγγίσουν και να προστατεύσουν την Ταϊβάν σε περίπτωση που αποφασιστεί η βιαία προσάρτησή της.

Σχόλιο

Αν η Κίνα καταφέρει κάτι τέτοιο, θα ισχύσει το ίδιο και για την Ιαπωνία, η οποία αισθανόμενη την αδυναμία των ΗΠΑ να την προστατεύσουν θα αποδοθεί σε κούρσα εξοπλισμών και κυρίως πυρηνικών όπλων.

β. Η Κίνα θα αποκτήσει σύντομα δικό της δορυφορικό σύστημα εντοπισμού θέσης και έτσι θα έχει η δυνατότητα να διεξάγει στρατιωτικές επιχειρήσεις, μέσω του διαστήματος.

γ. Ο κ. Τσε Τσουν είναι ο δεύτερος Κινέζος που ορίζεται Υπουργός, χωρίς να είναι μέλος του Κ.Κ. Κίνας, μετά τον Τουάν Γιανκ που ανέλαβε Υπουργός Επιστήμης και Τεχνολογίας τον Απρίλιο.

16. B. KOPEA

α. Τον Ιούλιο θα αρχίσουν νέες συνομιλίες μεταξύ Β. Κορέας-ΗΠΑ-Ιαπωνίας-Ν. Κορέας-Ρωσίας και Κίνας για το πυρηνικό πρόγραμμα της Β. Κορέας, ενώ από 1^{ης} Ιουλίου θα συγκεντρωθούν στην Πιονγιάνγκ οι διεθνείς παρατηρητές και οι διπλωμάτες των 6 χωρών που εμπλέκονται στις διαπραγματεύσεις.

β. Ξεπάγωσαν οι λογαριασμοί της Β. Κορέας και τα χρήματα έφτασαν στην Πιονγιάνγκ. Ύστερα από αυτή την εξέλιξη η Κυβέρνηση ανακοίνωσε ότι θα σφραγίσει τον αντιδραστήρα Γιονμπιόν στα τέλη Ιουλίου.

17. BENEZOYELA

Η κυβέρνηση της Βενεζουέλας εξασφάλισε τον απόλυτο έλεγχο των πετρελαιοπηγών του Ορινόκο Ρίβερ, που είναι ίσως οι πλουσιότερες στον κόσμο.

Ο Πρόεδρος Τσάβες απείλησε ότι :

- Θα εθνικοποιηθεί η μεγαλύτερη εταιρεία χάλυβα, αν εξακολουθήσει να πουλά τον χάλυβα στο εξωτερικό και όχι στις εγχώριες εταιρείες.
- Θα διώξει τις ιδιωτικές τράπεζες αν δεν δίνουν προτεραιότητα στη χρηματοδότηση των εγχωρίων εταιρειών.

18. ΣΟΥΔΑΝ

Οι εμφύλιες συγκρούσεις στο Νταρφούρ έχουν ανεβάσει τους εκτοπισμένους σε 2 εκατομμύρια (το 1/3 του συνολικού πληθυσμού). Από αυτούς μόνο το 1/3 έχει πόσιμο νερό και βασικές φροντίδες υγείας, ενώ λιγότεροι από το 40% έχουν πρόσβαση σε συνθήκες υγιεινής.

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΗ ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΟΥ Δ.Σ./ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ ΣΤΙΣ ΒΡΥΞΕΛΛΕΣ (ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ - ΝΑΤΟ)

Του Αντιστρατήγου ε.α. Γ. ΚΟΡΑΚΗ

Το Δ.Σ. της ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ, κατόπιν προσκλήσεως του επικεφαλής των Ελλήνων Ευρωβουλευτών του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος, επισκέφθηκε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Στρατηγείο του ΝΑΤΟ στις Βρυξέλλες από 11 έως 13 Ιουνίου 2007.

Μετά από σχετική ξενάγηση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο παρακολούθησαμε ενημέρωση από αξιωματούχο της Ελληνικής Αντιπροσωπείας και από τέσσερεις Ευρωβουλευτές με επικεφαλής τον κ. Ιωάννη Βαρβιτσιώτη και ακολούθησε εποικοδομητική συζήτηση. Στη συνέχεια πραγματοποιήθηκε επίσκεψη στο Στρατηγείο του ΝΑΤΟ όπου και έγινε ενημέρωση από την κυρία Δέσποινα Αφεντούλη, Διευθύντρια του Γραφείου Πολιτικών Υποθέσεων της Ελληνικής Αντιπροσωπείας και από τον Πρόεδρο της Ελλάδος στο ΝΑΤΟ κύριο Ιωάννη Ζέππο. Οι ενημερώσεις και οι συζητήσεις που έγιναν, όπως ήταν φυσικό, κάλυψαν πολλά θέματα, ιδιαίτερα ελληνικού ενδιαφέροντος.

Διαπιστώσεις - Απόψεις από τις Ενημερώσεις

α. Επίσκεψη - Ενημέρωση στο Ευρωκοινοβούλιο

Η επίσκεψη συνέπεσε με την συμπλήρωση πενήντα (50) χρόνων από την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας που μετεξελίχθηκε στη σημερινή Ε.Ε. Τα αδιαμφισβήτητα επιτεύγματα της ΕΕ είναι η εμπέδωση της ειρήνης και της δημοκρατίας καθώς και η οικονομική άνοδος. Είναι ο καλύτερος χώρος όπου μπορεί να ζει κάποιος, ένας χώρος με σχετικά χαμηλά επίπεδα ανεργίας και υψηλό επίπεδο μόρφωσης και κοινωνικών υπηρεσιών. Ο απολογισμός των 50 χρόνων λειτουργίας της ΕΕ μας δείχνει ότι η ίδια αντιμετώπισε με επιτυχία τις εσωτερικές και εξωτερικές προκλήσεις. Από την αρχική μορφή της τελωνειακής ένωσης εξελίχθηκε σε ενιαία αγορά αγαθών και υπηρεσιών και συμπληρώθηκε με το ενιαίο νόμισμα με πολιτικές που υπερβαίνουν τον οικονομικό χώρο και πρόσφατα με νέα συνθήκη επανίδρυσης.

Σήμερα η ΕΕ βρίσκεται ενώπιον μεγάλων προκλήσεων η διαχείριση των οποίων θα προσδιορίσει το ρόλο της σε μια παγκοσμιοποιημένη κοινωνία και κυρίως θα φανεί εάν θα μπορέσει να αρθρώσει έναν ενιαίο ευρωπαϊκό λόγο ή θα υποβαστάζεται από τα δεκανίκια του ΝΑΤΟ χωρίς κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφαλείας.

Κάποιες πλευρές του ευρωσκεπτικισμού που εκφράζεται από πολλούς ευρωπαίους πολίτες συνδέονται με την πεποίθηση ότι «το καλό δεν αρκεί όταν δεν προκύπτει το καλύτερο». Οι πολλές κατακτήσεις για πολλούς ευρωπαίους πολίτες ιδιαίτερα νέους, δεν αξιολογούνται στη σωστή τους βάση γιατί θεωρούνται ως αυτονόητες.

Ως τέτοιες κατακτήσεις μετρώνται τα χαμηλά ευρωπαϊκά επιτόκια που βρίσκονται στα χαμηλότερα μεγέθη 50ετίας. Ο πληθωρισμός που από 13% στην περίοδο 1980-2002 πέρασε στο 2-3%. Η πρακτική σημασία αυτών των μεγεθών κάνει το κόστος εξυπηρέτησης ενός στεγαστικού δανείου να είναι πιο συγκρίσιμο με το κόστος ενοικίου. Οι κοινωνικές δαπάνες που βρίσκονται σε πρώτη προτεραιότητα. Η ΕΕ έχει τις υψηλότερες κοινωνικές δαπάνες στον κόσμο, το 27,6% του ΑΕΠ σε σύγκριση με το 14,7% των ΗΠΑ, το 10,9% της Ιαπωνίας και το 5,5% της Κίνας ενώ τεράστια ποσά από τα κοινοτικά ταμεία διατίθενται για δράσεις κατάρτισης και απασχόλησης στα ταμεία των κρατών μελών. Ενώ οι προαναφερόμενες κατακτήσεις και άλλες πολλές είναι μια πραγματικότητα που όμως δεν ομολογείται, η ΕΕ οφείλει για να εξισορροπήσει την κατάσταση, να δώσει και να προβάλλει έντονα το όραμα του ευρωπαϊού πολίτη μέσα από το οποίο θα «προκύπτει το καλύτερο».

Ως κύριο συμπέρασμα που μπορεί κανείς να καταλήξει μετά από τις πληροφορίες που πήραμε από πρώτο χέρι για την ΕΕ είναι ότι το ευρωπαϊκό πρότυπο ολοκλήρωσης είναι υπαρκτό και αποδίδει, αποτελεί όμως ζητούμενο να γίνει κατανοητό και να εξηγηθεί στον ευρωπαϊό πολίτη.

β. Επίσκεψη - Ενημέρωση στο Στρατηγείο του NATO

Στην πρόσφατη Σύνοδο των αρχηγών κρατών μελών του NATO που έγινε στη Ρίγα της Λετονίας 28 και 29 Νοεμβρίου 2006 το κύριο θέμα που συζητήθηκε και λήφθηκαν οι αναγκαίες αποφάσεις ήταν ο πολιτικός και στρατιωτικός μετασχηματισμός του NATO ώστε να μπορεί να ανταποκριθεί η συμμαχία με αποτελεσματικότερο τρόπο στις προκλήσεις και στις παγκόσμιες συνθήκες ασφαλείας.

Η βελτίωση της επιχειρησιακής ετοιμότητας του NATO θα επιδιωχθεί μέσα από τον μετασχηματισμό της στρατιωτικής διάστασης. Εάν θα θέλαμε να προσδιορίσουμε την γενική κατεύθυνση πορείας του NATO θα μπορούσαμε να την αποδώσουμε με την διαγραφή από το λεξιλόγιο του NATO της εδαφικής άμυνας, τη διεύρυνση του γεωγραφικού χώρου δυνητικής εμπλοκής και από την βελτίωση των ικανοτήτων των στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων κρατών μελών για πολυεθνικές δραστηριότητες και διασυμμαχική λειτουργία.

Χρήσιμα συμπεράσματα για την βελτίωση της επιχειρησιακής αποδόσεως του NATO θα εξαχθούν από την πρώτη Νατοϊκή αποστολή εκτός ευρωπαϊκών συνόρων (επιχειρήσεις NATO στο Αφγανιστάν όπου ενεργεί με διεθνή δύναμη που υπερβαίνει τα 30.000 άτομα).

Ένας άλλος τομέας υψηλής προτεραιότητας από πλευράς ενδιαφέροντος που απασχολεί το NATO είναι η επιδιωκόμενη ενδυνάμωση των εταιρικών σχέσεων και η επέκτασή των με χώρες που παρέχουν ασφάλεια.

Επιδιώκει την επέκτασή του σε χώρες επαφής και ιδιαίτερα σε περιοχές που υπάρχουν δυνητικά προϋποθέσεις για «μαύρες τρύπες».

Σήμερα στο NATO βρίσκεται σε διαδικασία συνολικής αναθεώρησης του ρόλου και των αποστολών του. Η πολιτική συνοχή, η απόκτηση δυνατοτήτων για σχεδιασμό και εκτέλεση διασυμμαχικών αποστολών μέσω των

πολυεθνικών δυνάμεων είναι θέμα υψηλής προτεραιότητας. Η στενή παρακολούθηση και συμμετοχή μας με προτάσεις και ιδέες στις διαδικασίες μετασχηματισμού ώστε η μετεξέλιξη να προκύπτει μέσα από θεσμικές διαδικασίες είναι η καλύτερη προσέγγιση για όλα τα μικρά κράτη μέλη για το λόγο ότι όταν κυριαρχεί και λειτουργεί η θεσμική διαδικασία διασφαλίζεται και μεγιστοποιείται η εθνική υπόσταση και η πολιτική ταυτότητα κάθε χώρας μέλους ισότιμα.

Το γενικό συμπέρασμα είναι ότι η προσφορά του κάθε κράτους μέλους στο NATO αξιολογείται κατά περίπτωση από το ισότιμο αλλά πρώτο κράτος μας στις ΗΠΑ.

Οι δύο επισκέψεις μας ήταν χρήσιμες και πολύ αποδοτικές. Όχι μόνο από τις πληροφορίες που πήραμε από πρώτο χέρι αλλά και από τις μνήμες που αποκομίσαμε από διαφόρους χώρους. Φεύγοντας όλοι αισθανθήκαμε ότι πήραμε μια νέα ώθηση. Αυτό βέβαια έρχεται μόνο του και όχι από υποχρέωση. Η επίσκεψη στις Βρυξέλλες θα λειτουργήσει ενισχυτικά στην προσπάθεια που έχουμε αναλάβει μέσω της ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ.

Ανθρώπινα μου αρέσουν οι θύμισες των ταξιδιών. Τα ίδια τα ταξίδια. Η αίσθηση του να φεύγεις με εισιτήριο επιστροφής και να προσπαθείς να βιώσεις, σε αυτό το λίγο χρόνο που έχεις, ότι καινούργιο βλέπεις είναι ισχυρή. Και στην επιστροφή να κουβαλās μαζί σου αυτά που είδες, αυτά που συζήτησες με ανθρώπους που συνάντησες και τις νέες γεύσεις που δοκίμασες. Θύμισες που θα αναπολούμε όταν η καθημερινότητα μας προσγειώνει στις απαιτήσεις τις ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ και όταν η διάθεση μας φέρνει πολύ κοντά στην μουντάδα της πρωτεύουσας της Ευρώπης.

Ο BLUE STREAM ΚΑΙ Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΩΝ ΑΓΩΓΩΝ

**Του Αντιστρατήγου ε.α. Γ. ΚΟΡΑΚΗ
Μέλους ΔΣ/ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ**

Το ενεργειακό έχει κυρίαρχη θέση στην παγκόσμια ατζέντα. Η τελευταία ενεργειακή εξέλιξη σε παγκόσμιο επίπεδο που αφορά άμεσα τη χώρα μας είναι ο αγωγός Blue Stream που θα μεταφέρει φυσικό αέριο από τη Ρωσία και δια μέσου της Μαύρης Θαλάσσης, της Βουλγαρίας, της Ελλάδος και της Αδριατικής θα απολήγει στην Ιταλία και από εκεί στην Ευρώπη.

Επειδή ο τομέας της ενέργειας (πετρέλαιο - φυσικό αέριο - ηλεκτρισμός) επηρεάζεται άμεσα από το παγκόσμιο πολιτικοοικονομικό περιβάλλον χωρίς να αποκλείεται και το γεγονός ότι εξέλιξη στον τομέα π.χ. τον υδρογονανθράκων που λαμβάνουν χώρα σε ανεξάρτητα επίπεδα πολλές φορές διαμορφώνουν τις διεθνείς συνθήκες, ο νέος αγωγός είναι μια εξέλιξη από αυτές που ορίζουν το σκηνικό μέσα στο οποίο παίζεται το ενεργειακό παιχνίδι.

Τα δεδομένα του αγωγού blue stream.

Η Ρωσική εταιρία κολοσσός Gazprom κατέληξε πρόσφατα σε συμφωνία με τη Ιταλική εταιρία ENI για μεταφορά φυσικού αερίου από τη Ρωσία στην Ευρώπη. Ο αγωγός θα διατρέχει το βυθό της Μαύρης Θαλάσσης και θα καταλήγει στην Βουλγαρία παρακάμπτοντας την Τουρκία. Από τη Βουλγαρία θα συνεχίζει προς την Κεντρική Ευρώπη μέσω Ελλάδος - Ιταλίας.

Ενώ ο αγωγός μεταφοράς πετρελαίου Μπουρκάς - Αλεξανδρούπολη πέρασε από σαράντα κύματα για να υπογραφεί η τελική διακρατική συμφωνία, η απόφαση για την κατασκευή του αγωγού blue stream λήφθηκε πάρα πολύ σύντομα και αυτό αποδεικνύει ότι η πολιτική βούληση ήταν ισχυρή και εξυπηρετούσε στρατηγικό σχεδιασμό παγκόσμιου βεληνεκούς (ανατροπή του συσχετισμού στον ενεργειακό πόλεμο).

Η Ενεργειακή Πολιτική της ΕΕ.

Η ενέργεια αποτελεί αναμφίβολα ένα από τα σημεία τριβής ΕΕ και Ρωσίας. Η ΕΕ σε πρώτο επίπεδο επιδιώκει τη χάραξη μιας κοινής ενεργειακής πολιτικής, συνεκτικής στο μεγαλύτερο δυνατό βαθμό, απέναντι στη Ρωσία πράγμα που μέχρι σήμερα δεν έχει επιτευχθεί αφού αριθμός κρατών μελών της ΕΕ εξαρτώνται σε μεγάλο βαθμό από το Ρωσικό φυσικό αέριο. Κράτη της ΕΕ προσδοκώντας σε προνομιακές σχέσεις με την Gazprom (Ρωσία) προχωρούν σε διμερείς συμφωνίες και σύναψη συμβολαίων μακροπρόθεσμης διάρκειας για εξασφάλιση διάθεσης μεγαλύτερων ποσοτήτων ενέργειας προς όφελος των. Ήδη η Γερμανία στηρίζει τον υποθαλάσσιο αγωγό (North Stream) που συνδέει απευθείας Ρωσία με Γερμανία

παρακάμπτοντας την Πολωνία. Ο δεύτερος υποθαλάσσιος αγωγός (South Stream) κατασκευάζεται με τη συνεργασία της Ιταλικής ENI παρά τη σφοδρή αντίθεση των ΗΠΑ που συνδέει απευθείας Ρωσία με Τουρκία.

Η ΕΕ που σήμερα είναι ο μεγαλύτερος εισαγωγέας ενέργειας σε παγκόσμιο επίπεδο επιδιώκει να διασφαλίσει επάρκεια, ασφαλή και αδιάκοπη ροή ενέργειας προς τα κράτη μέλη της από πηγές εκτός Ρωσίας και Μέσης Ανατολής.

Για τη υλοποίηση του Στρατηγικού αυτού στόχου από το 2002 έχει αρχίσει προσπάθεια να διαμορφώσει και υλοποιήσει μία κοινή πολιτική ενεργειακής ασφάλειας επιδιώκοντας τη κατασκευή ενός αγωγού, γνωστού ως αγωγού της κοινοπραξίας Nabucco μήκους 3.300 χλμ για τη μεταφορά φυσικού αερίου της ευρύτερης περιοχής της Κασπίας Θάλασσης και της Ανατολής με τελικό προορισμό τις χώρες της Δυτικής Ευρώπης (μεταφορά φυσικού αερίου από χώρες όπως το Αζερμπαϊτζάν, Καζακστάν, Τουρκμενιστάν κ.λ.π.). Ο αγωγός προβλέπεται να έχει μήκος 3.300 χλμ και η διαδρομή που θα ακολουθήσει θα είναι Τουρκία-Βουλγαρία-Ρουμανία-Ουγγαρία-Αυστρία. Η συμμετοχή πολλών εταιρειών στην κατασκευή του αγωγού, οι διαφορές στο εσωτερικό της κοινοπραξίας αλλά κυρίως η έλλειψη ενότητας μεταξύ των κρατών της ΕΕ για κοινή ευρωπαϊκή ενεργειακή πολιτική επέφεραν την εκτροπή από τα χρονοδιαγράμματα υλοποίησης του αγωγού και σημαντικές υπερβάσεις του προϋπολογισμού με αποτέλεσμα η κατασκευή του αγωγού να «είναι στον αέρα».

Η Ρωσία αντιλαμβανόμενη την στρατηγική επιδίωξη της ΕΕ (που έχει την απόλυτη στήριξη των ΗΠΑ) για παράκαμψή της στο σχεδιασμό των αγωγών μεταφοράς ενέργειας προς τα κράτη μέλη της εκμεταλλεύτηκε τις σοβαρές δυσχέρειες και καθυστερήσεις στην υλοποίηση του αγωγού της κοινοπραξίας Nabucco και προχώρησε στην υλοποίηση του αγωγού Blue Stream που της παρέχει το πλεονέκτημα να καταλάβει μεγάλο μέρος της αγοράς στην Νοτιοανατολική Ευρώπη και να σημειώσει την δυναμική της παρουσία στην περιοχή των Βαλκανίων.

Η Ρωσία πρόσφατα (Μάϊο 2007) προέβη σε μια κίνηση ιδιαίτερου στρατηγικού ενδιαφέροντος με στόχο την εξουδετέρωση της προσπάθειας των ΗΠΑ να στρέψουν τις κεντροασιατικές πρώην Σοβιετικές Δημοκρατίες κατά της Μόσχας. Υπέγραψε συμφωνία με το Καζακστάν και το Τουρκμενιστάν που συνδυάζει την παραγωγή και μεταφορά ενεργείας μέσω Ρωσικών εδαφών στην Ευρώπη με αγωγό που μέσω Κασπίας θα καταλήγει στο Ρωσικό λιμάνι Νοβοροσίσκ απ' όπου θα τροφοδοτείται η αγορά της Δυτικής Ευρώπης και ο αγωγός Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη που εξυπηρετεί άμεσα τα ελληνικά συμφέροντα. Εάν ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι οι ΗΠΑ από χρόνια διαπραγματεύονταν με το Καζακστάν την κατασκευή αγωγού που θα μετέφερε τα πλούσια κοιτάσματα πετρελαίου και φυσικού αερίου της ευρύτερης περιοχής με υποθαλάσσιο αγωγό στην Κασπία μεταξύ Καζακστάν και Αζερμπαϊτζάν (που το ελέγχουν απόλυτα οι ΗΠΑ) και δια μέσου της Τουρκίας προς τα κράτη της Δυτικής Ευρώπη παρακάμπτοντας τη Ρωσία η προσέγγιση αυτή της Ρωσίας ήταν μια κίνηση «ματ». Η Ρωσία φαίνεται να κερδίζει «το μεγάλο παιχνίδι» μετά και την πρόσφατη δήλωση του Προέδρου του Καζακστάν Ναζαρμπάγιεφ ότι

«η κυβέρνησή του απεφάσισε να διοχετεύει από εδώ και στο εξής τους ενεργειακούς της πόρους κυρίως μέσω Ρωσικού εδάφους».

Ενεργειακή Επιδίωξη των ΗΠΑ

Οι ΗΠΑ που δεν εξαρτώνται από το Ρωσικό πετρέλαιο ή φυσικό αέριο επιδιώκει να περιορίσει την επιρροή που ασκεί η Ρωσία στον τομέα της ενέργειας στην ευρύτερη περιοχή της (ΕΕ - Κεντρική Ασία - Μέση Ανατολή) αλλά και να υπονομεύσει το σχεδόν μονοπώλιο της Ρωσίας στην μεταφορά των αποθεμάτων ενέργειας της περιοχής της Κασπίας προς τις Δυτικές χώρες και αγορές. Οι ΗΠΑ προσπαθούν με διπλωματικές, στρατιωτικές και πολιτικές παρεμβάσεις να δημιουργήσουν τις αναγκαίες προϋποθέσεις που να καθιστούν εφικτή την παράκαμψη της Ρωσίας στο σχεδιασμό των αγωγών μεταφοράς ενέργειας με το σκεπτικό ότι όσα κράτη εξαρτηθούν ενεργειακά από τη Ρωσία το γεγονός αυτό θα τα οδηγήσει και στην κατά κάποιο βαθμό πολιτική εξάρτησή τους από αυτήν. Τον σχεδιασμό αυτό εξυπηρετεί η υποστήριξη που παρέχουν ιδιαίτερα στις δύο χώρες Ουκρανία και Γεωργία που έχουν επιλέξει την πρόσδεσή τους στις ΗΠΑ και στους θεσμούς ασφάλειας που επηρεάζονται άμεσα από αυτές. Με την πολιτική αυτή οι ΗΠΑ επιδιώκουν να κρατήσουν την ΕΕ στην δική τους άμεση σφαίρα επιρροής αποτρέποντας την πολιτική της χειραφέτισης και να περιορίσουν την Ρωσία αφαιρώντας κάθε δυνατότητα επιρροής στην Δυτική Ευρώπη αναδεικνύοντας την Τουρκία σε σημαντικό ενεργειακό κόμβο.

Η φιλοδοξία της Τουρκίας να γίνει πετρελαϊκή γέφυρα

Η Τουρκία λόγω της γεωγραφικής της θέσης και της εγγύτητας με περιοχές με τα μεγαλύτερα κοιτάσματα αποθεμάτων ενέργειας (Μαύρη Θάλασσα - Κασπία - Μέση Ανατολή) αποτελεί κατά τους ιθύνοντες της ΕΕ αλλά και των ΗΠΑ κάποια λύση στο πρόβλημα της ενεργειακής εξάρτησης της ΕΕ.

Η γειτνίαση αυτή αναδεικνύει τη φιλοδοξία της χώρας αυτής να αποτελέσει ένα κύριο κόμβο του διεθνούς συστήματος μεταφοράς ενέργειας. Η μέχρι τώρα κατασκευή ενός δικτύου αγωγών μεταφοράς ενέργειας στην Τουρκία από Ανατολάς προς Δυσμάς από Β προς Ν και από ΝΑ προς Δ όπως επίσης και ο σχεδιασμός νέων αγωγών εξυπηρετεί τον Στρατηγικό της στόχο να αποτελέσει η Τουρκία με την υποστήριξη των ΗΠΑ και της ΕΕ την πετρελαϊκή γέφυρα προς την ΕΕ. Η Τουρκία όμως που δεν διαθέτει αξιόλογα κοιτάσματα γεωγραφικά γειτνιάζει με την Ρωσία που διαθέτει πλούσια κοιτάσματα με την οποία βρίσκεται σε ανταγωνισμό διότι οι δύο χώρες έχουν συγκρουόμενα συμφέροντα και διαφορετικές επιδιώξεις και προτεραιότητες στον ενεργειακό τομέα. Αυτός ο ανταγωνισμός τους οδηγεί στο να υποστηρίζει κάθε μία χώρα σχέδια αγωγών μεταφοράς ενέργειας που παρακάμπτουν την άλλη. Αυτό επιβεβαιώνεται και με την πρόσφατη «κίνηση» της Ρωσίας με τον αγωγό South Stream που παρακάμπτει την Τουρκία. Με τη σημερινή σχεδίαση των αγωγών η Τουρκία έχει πετύχει να γίνει διαμετακομιστικό κέντρο ενέργειας (ιδιαίτερα φυσικού αερίου) διότι δεν έλαβε υπόψη της τις προτροπές και

υποδείξεις των ΗΠΑ ως προς τις χώρες προέλευσης του φυσικού αερίου. Η χάραξη του αγωγού blue Stream δεν ακυρώνει το πλεονέκτημα της Τουρκίας οπωσδήποτε όμως το περιορίζει διότι δεν αποτελεί πλέον τον μοναδικό κεντρικό διαμετακομιστικό σταθμό στη μεταφορά φυσικού αερίου (Ρωσικής και Ανατολικής προέλευσης) στη Νότια και Κεντρική Ευρώπη. Η Ρωσία βέβαια διατηρεί το πλεονέκτημα να έχει δύο αγωγούς παροχής ενέργειας (μέσω Τουρκίας και μέσω της χώρας μας).

Επιπτώσεις για τη χώρα μας από το νέο αγωγό

Η συμφωνία για τον αγωγό blue Stream είναι το σημαντικότερο «άνοιγμα» της χώρας μας προς τη Ρωσία και συμπίπτει με το αθόρυβο αλλά πολύ έντονο «άνοιγμα» της Κυπριακής Κυβέρνησης προς τη Ρωσία. Σε μια περίοδο που η Ρωσία φαίνεται να βγαίνει από τα ερείπια της πάλαι ποτέ Σοβιετικής Ένωσης και να διεκδικεί τον παραδοσιακό παγκόσμιο ηγετικό της ρόλο επαναπροσδιορίζοντας στρατηγικές, φίλους και εχθρούς η χώρα μας επιλέγεται να αποτελέσει την πύλη της Σοβιετικής ενέργειας προς την Ευρώπη.

Η κατασκευή του αγωγού ενισχύει τα ελληνικά συμφέροντα ενώ ταυτόχρονα αποδυναμώνει τον -Τουρκικών συμφερόντων- πολυεθνικό αγωγό Μπακού-Τιφλίδα-Τσεϊχάν, που μεταφέρει Αζερικό πετρέλαιο από την Κασπία στην Ανατολική Μεσόγειο παρακάμπτοντας την Ρωσία και τα Ρωσικά συμφέροντα.

Η στρατηγική και γεωπολιτική αναβάθμιση της Ρωσίας στον ενεργειακό τομέα έδωσε την ευκαιρία στη χώρα μας να ενισχύσει τη συμμαχία με έναν ισχυρό παίκτη μέσω της σύζευξης του δικαίου της ηθικής και της εξυπηρέτησης των εθνικών μας συμφερόντων.

Η χώρα θα βρισκόταν σε μεγάλη ενεργειακή εξάρτιση από την Τουρκία με τον υφιστάμενο μέχρι πρότινος σχεδιασμό των αγωγών και δεν μπορεί να αποκλεισθεί το ενδεχόμενο σε μια κρίση (λόγω της αστάθειας των ελληνοτουρκικών σχέσεων αφού και στο παρελθόν είχαμε περιόδους ύφεσης αλλά επακολούθησαν και εντάσεις) να βρεθεί η χώρα σε ενεργειακή ασφυξία. Ο κίνδυνος αυτός αποτρέπεται με τον αγωγό blue Stream που θα μεταφέρει υποθαλασσίως φυσικό αέριο από τη Ρωσία μέσω Μπουργκάς (Βουλγαρίας) στη χώρα μας.

Η επιλογή από τη Ρωσία της χώρας μας ως στρατηγικό εταίρο στη διανομή του φυσικού της αερίου προς τη Νότια και Κεντρική Ευρώπη δυναμώνει τη θέση της χώρας μας στη διεθνή σκηνή εάν μάλιστα ληφθεί υπόψη ότι μέσω του αγωγού blue Stream δεν θα διοχετεύεται μόνο Ρωσικό φυσικό αέριο αλλά και φυσικό αέριο άλλων πρώην Σοβιετικών Δημοκρατιών.

Με την υπογραφή της πρόσφατης συμφωνίας αναβαθμίζονται οι ελληνορωσικές σχέσεις όχι μόνο στην γεωοικονομικό αλλά και στο γεωπολιτικό επίπεδο τη στιγμή μάλιστα που εθνικά μας θέματα παραμένουν ανοικτά (Κυπριακό, ΠΓΔΜ, κ.λ.π.).

Η Συμφωνία αποτελεί αναμφισβήτητα μια επιτυχία της χώρας μας στον ενεργειακό τομέα και όχι μόνο.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΑΙΔΕΙΑ: ΕΝΑΣ ΝΕΚΡΟΣ ΜΕ ΜΕΛΛΟΝ!

Του κ. Σαράντου Ι. Καργάκου

Οι κατά καιρούς εξεγέρσεις των μαθητών δείχνουν το δυσάρεστο ψυχολογικό κλίμα που επικρατεί στα σχολεία μας. Αναφερθήκαμε σε προηγούμενο άρθρο στην περίπτωση της δεκαεξάχρονης ενός τραγουδιού που σκότωσε τον καθηγητή της, επειδή νόμισε πως αυτός βίασε το μυαλό της. Από τις αντιδράσεις των παιδιών βλέπει κανείς πως αν όχι όλα - τουλάχιστον μερικά - θα «σκότωναν» με μεγάλη ευκολία τον καθηγητή τους, προκειμένου να σώσουν το μυαλό τους από ένα σύστημα παιδείας που μοιάζει με καρυοθραύστη και κάνει τον καθηγητή να δρα σαν κρανιοθραύστη.

Το σχολείο φαντάζει στους μαθητές σαν ένας ατελείωτος Γολγοθάς, που πρέπει να διανύσουν σε ευρύ χρονικό διάστημα, φορτωμένοι μ' ένα σταυρό κατασκευασμένο από συνθετικό υλικό ποικίλων μαθημάτων. Στην καλύτερη περίπτωση ο καθηγητής παίζει τον ρόλο του Σίμωνος του Κυρηναίου και στη χειρότερη τον ρόλο του μαστιγωτή. Όμως στη δική τους περίπτωση η κορυφή του Γολγοθά δεν εγγυάται καμιά ανάσταση, καμιά ανάταση. Το φάσμα της ανεργίας φαντάζει απειλητικό στο τέλος των σπουδών.

Το παιδί μπορεί να ολοκληρώσει πνευματικά τον εαυτό του μέσα από μια αντίθεση προς τη θέση που εκφράζει ο καθηγητής ή το σχολικό βιβλίο. Αυτή η αντίθεση απαγορεύεται. Ο καθηγητής έχει αναγορευθεί σε αυθεντία με την ευτελή δικαιολογία πως «αυτός διορθώνει», ενώ το επίσημο σχολικό βιβλίο λειτουργεί όπως το Κοράνι στους μουσουλμανικούς πληθυσμούς. Έτσι το μυαλό εγκλωβίζεται σ' ένα σιδερένιο κλουβί που ειδικά στις εξετάσεις ορίζεται με τη φράση «από εδώ μέχρι εκεί», που υποδηλώνει τα ακριβή όρια του «σωστού»! Έτσι όμως δεν είναι δυνατόν να δημιουργηθεί διαλεκτική σχέση ανάμεσα στο βιβλίο και στον μαθητή, ανάμεσα στον μαθητή και στον καθηγητή. Αποκλείεται η σύνθεση, που ειδικά στην εκπαίδευση σημαίνει γόνιμη αφομοίωση.

Αλλά κι αν ακόμη ο καθηγητής είχε διάθεση ν' ανοίξει νέους ορίζοντες πνεύματος στους μαθητές, εμποδίζεται από το λεγόμενο «Αναλυτικό πρόγραμμα», που του καθορίζει επακριβώς το τι πρέπει να διδάξει και από πού μέχρι πού να διδάξει. Εξυπακούεται ότι τα πού, τί και πώς προσδιορίζονται από το «Σχολικό» που ακολουθείται «κατά γράμμα». Επομένως οι μαθητές αρκούνται σε μια άνευ ουσίας παράδοση και άνευ πρωτοτυπίας εξέταση, χωρίς δυνατότητα να συζητήσουν βαθύτερα στο μάθημα και χωρίς να τους γεννιέται η διάθεση να εντρυφήσουν και σε κάτι άλλο. Οι μοναδικές «θεμιτές» απορίες είναι του τύπου: «Αν μας βάλουν την ερώτηση τάδε, εμείς από πού πρέπει ν' αρχίσουμε και πού να τελειώσουμε;». Δηλαδή, από ποια γραμμή ή λέξη και μέχρι ποια γραμμή ή λέξη! Κι αυτό το απονεκρωτικό σύστημα εξετάσεων και διδασκαλίας το ονομάζουμε - και μάλιστα χωρίς αιδώ - παιδεία!

Λόγω του οξύτατου ανταγωνισμού και της χωρίς προηγούμενο πίεσης να εισαχθεί το παιδί σε κάποια σχολή, (ό,τι θέλει ας είναι αυτή, αρκεί να μπει),

οδηγείται σε διπλή φοίτηση: σχολείο και φροντιστήριο. Έτσι εξανεμίζεται ο ελεύθερος χρόνος. Οι μαθητές του σημερινού καιρού ξοδεύουν τον διπλάσιο χρόνο για διάβασμα στο σπίτι ή για φοίτηση στο φροντιστήριο απ' ό,τι ξόδευαν οι μαθητές παλαιότερων εποχών. Τα αλλεπάλληλα διαγωνίσματα στο σχολείο και στο φροντιστήριο κάνουν την Γ' Λυκείου μια συνεχή εξεταστική χρονιά, χωρίς ανάσα, χωρίς ένα διάλειμμα πνευματικής χαράς. Η φύση μάλιστα ορισμένων μαθημάτων είναι τέτοια ώστε μετά την τρίτη επανάληψη να κουράζεται αφάνταστα το μυαλό και να προκαλείται απέχθεια για το αντικείμενο μελέτης. Πολλοί μαθητές θα προτιμούσαν μια ελεύθερη ανάγνωση κι εξέταση σε μια ιστορία 600 σελίδων παρά να υφίστανται το μαρτύριο να λένε και να ξαναλένε τις περίπου 120 εξεταζόμενες σελίδες ενός αθλιογραμμένου βιβλίου.

Είναι αξιοσημείωτο το γεγονός ότι τα κριτήρια λειτουργίας των φροντιστηρίων καθορίζονται από το ποιες ώρες αφήνει αχρησιμοποίητες το σχολείο. Ακόμη και όταν υπάρχουν γιορτές και αργίες, όπου το σχολείο υποχρεώνεται να κλείσει, ανοίγει το φροντιστήριο για διαγωνίσματα κι έκτακτα μαθήματα. Τίποτε δεν ευνόησε τόσο πολύ τα φροντιστήρια όσο η καθιέρωση του «Πενθημέρου». Ο δήθεν ελεύθερος χρόνος των μαθητών έγινε χρόνος φροντιστηριακός. Από το απόγευμα της Παρασκευής μέχρι το πρωί της Κυριακής παρατηρείται ένας πρωτοφανής φροντιστηριακός οργασμός. Υπάρχουν φροντιστές των Αθηνών που μεταφέρουν την φροντιστηριακή τους δραστηριότητα σε μικρές επαρχιακές πόλεις, όπου δεν υπάρχουν οργανωμένα φροντιστήρια, και καλύπτουν τις ανάγκες των εκεί μαθητών κατά το τριήμερο αυτό, συνδυάζοντας έτσι το τερπνόν μετά του ωφελίμου: εργασία και εκδρομή!

Όσο και αν φαίνεται περίεργο, η κούραση των μαθητών ενισχύεται από τη μονομέρεια του εξεταστικού συστήματος. Το ενδιαφέρον των μαθητών περιορίζεται στα εξεταζόμενα μαθήματα Δέσμης, ενώ τα μαθήματα Επιλογής, τα - ας πούμε συμπληρωματικά - αγνοούνται παντελώς. Όμως, όσο και αν αυτό φαίνεται βολικό, κουράζει, καταπονεί το πνεύμα, ξεραιίνει την ψυχή. Είναι σαν να τρέφεται το παιδί μόνο με τέσσερις τροφές, όπως ο Γιοβάν, ένας λογοτεχνικός ήρωας στο «Συννεφιάζει» του Λουντέμη που το εδεσματολόγιό του αποτελούσαν τα «πατλιζάν, σισάρκα, πιπέρκα» και για ποικιλία τα «πιπέρκα, σισάρκα, πατλιζάν»! Σχολείο και φροντιστήριο ασχολούνται ουσιαστικά με το ίδιο αντικείμενο. Ο μαθητής της Γ' Λυκείου πηγαίνει πρώτα στο σχολείο για να ακούσει «κάτι» και μετά πηγαίνει στο φροντιστήριο για να μάθει αυτό το «κάτι» καλύτερα. Βέβαια, με την αύξηση των μαθημάτων, παρόλο που προσφέρθηκε μια εξεταστική ποικιλία, φθάσαμε, όπως συνήθως, πάλι στο αντίθετο άκρο. Σε καμμιά περίπτωση ο αριθμός των εξεταζόμενων σε πανελλήνια κλίμακα μαθημάτων δεν έπρεπε να υπερβαίνει τα πέντε - έστω τα έξι - μαθήματα, αν σ' αυτά περιλαμβάνεται και η ξένη γλώσσα. Αν ο μικρός αριθμός μαθημάτων πνίγει το ενδιαφέρον, ο μεγάλος αριθμός εξαχνώνει το ενδιαφέρον.

Η ποικιλία όμως που θα μπορούσε να τονώσει το ενδιαφέρον και να προσελκύσει την προσοχή των μαθητών απουσιάζει ακόμη και από ορισμένα μαθήματα. Συγκεκριμένα, στην Ιστορία και στα Θρησκευτικά επαναλαμβάνονται από τάξη σε τάξη σχεδόν τα ίδια, μόνο που διαφέρουν στην έκφραση. Αυτό βέβαια δεν είναι

τελείως κακό, αφού κάτι μένει στο μυαλό των μαθητών, είναι όμως πολύ πληκτικό, εφόσον αναμασάται η ίδια ύλη, κυρίως όμως είναι ενοχλητική η παρείσφρηση ιδεολογικών στοιχείων, που όζουν κομματικής κινάβρας. (Κινάβρα: οσμή τράγου, «τραγίλα»).

Ίσως τα πράγματα στα σχολεία μας να είχαν πάρει άλλη πορεία, αν υπήρχε από τη μεριά των υπευθύνων πνευματική τόλμη. Να σταματήσουν τα μεγάλα λόγια των υπουργών περί μεταρρυθμίσεων, επαναστάσεων και αναγεννήσεων. Πραγματική επανάσταση θα γινόταν, αν τολμούσε ένας υπουργός να πει στους μαθητές κάτι απλό: «Διαβάστε απ' όπου θέλετε, ό,τι θέλετε, όπως θέλετε και γράφτε στις εξετάσεις αυτό που ζητείται με δικά σας λόγια». Αυτό θα λύτρωνε τον μαθητή και θα έφερνε την ελευθερία στην παιδεία, η οποία υπήρχε ακόμη και στη δικτατορία. Ποτέ μέχρι την εποχή των «μεταρρυθμίσεων» Ράλλη - Βερυβάκη - Κακλαμάνη και Σία το σχολικό βιβλίο δεν ήταν υποχρεωτικό. Και μάλιστα εξαναγκαστικά υποχρεωτικό. Ακόμη και στα χρόνια της Χούντας δεν υπήρξε ποτέ εγκύκλιος που ν' απαγορεύει στα παιδιά να μελετούν - εκτός του σχολικού - κι άλλα βιβλία. Αυτό έγινε επί δημοκρατίας που επέβαλε στο σχολείο την δικτατορία ως προς το περιεχόμενο της μαθήσεως και την ασυδοσία ως προς τον τρόπο λειτουργίας, ώστε να δίνεται η επίφαση δημοκρατίας.

Κι όλα αυτά, γιατί οι εκάστοτε σύμβουλοι των υπουργών και οι μεγαλοπαράγοντες της παιδείας ήσαν και είναι κομπλεξικοί. Άνθρωποι μέτριοι και ακατάλληλοι για έδρα. Ανύπαρκτοι διδακτικά και συγγραφικά. Μικρόψυχοι και στενοκέφαλοι. Προόδευσαν μόνο σαν τρωκτικά μέσα στα σκοτεινά άδυστα του Υπουργείου Παιδείας. Οι άνθρωποι αυτοί είχαν μίσος κατά των φροντιστών, όχι γιατί οι φροντιστές έβγαζαν λεφτά, δουλεύοντας βέβαια από πρωίας μέχρι νυχτός και διαβάζοντας ακόμη και την ώρα του γάμου τους (αναφέρομαι σε πραγματικό περιστατικό), όχι τόσο γιατί οι φροντιστές δεν έκυψαν τον αυχένα προ της κρατικής αυθαιρεσίας για να διατηρήσουν την αξιοπρέπεια της προσωπικής τους ελευθερίας, αλλά κυρίως γιατί υπήρχε μια σαφής υπεροχή, πνευματική, διδακτική και συγγραφική, των φροντιστών έναντι αυτών. Μοιραία, η προσπάθεια όλων αυτών των «ανορθωτών» δεν κατέτεινε ούτε κατατείνει στο να ορθώσουν παιδεία αλλά στο να κτυπήσουν τα φροντιστήρια, μεταβάλλοντας σε κακό φροντιστήριο το σχολείο από το Δημοτικό ως το Λύκειο. Αλλ' όσο πιο πολύ προσπαθούν να κτυπήσουν τα φροντιστήρια, τόσο αυτά ενδυναμώνονται. Είναι ενδεικτικό ότι αν πολλές τρεκλίζουσες, λόγω σχεδιαστικής αναπηρίας, «μεταρρυθμίσεις» κατόρθωσαν να «περπατήσουν», τούτο το χρωστούσαν στα κανίκια των φροντιστηρίων.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΤΟΥ ΕΚΛΟΤΗ (Τεύχος 41)

Του Αντιστρατήγου ε.α. Η. ΚΑΖΟΥΚΑ

Η είσοδος της Ελλάδος αρχικώς στο ΝΑΤΟ και αργότερα στην ΕΟΚ-ΕΕ αποτελούν τους σημαντικότερους σταθμούς της σύγχρονης πορείας της. Μίας πορείας που τη σηματοδότησαν, όπως και δια τις λοιπές χώρες της Ευρώπης, τα συντρίμια των δύο παγκοσμίων πολέμων που δια την Ελλάδα κατέστησαν πλέον επώδυνα από τον ακολουθήσαντα ξενοκίνητο εμφύλιο πόλεμο.

Κοινός, λοιπόν, τόπος η αναζήτηση της ειρήνης και η ευημερία των λαών, στα πλαίσια λήθης του παρελθόντος και εξομάλυνσης των τριβών. Η εκλογή του σκοπού έχει τεθεί. Αναγκαιούν εμμονή και ταύτιση προσπαθειών προς κατάκτησή του.

Η Ελλάς συνεχίζει τη συνεπή και ενεργή παρουσία της στη Συμμαχία του ΝΑΤΟ, αναγνωρίζουσα τη συμβολή στήριξης στη διάρκεια του ψυχρού πολέμου, που δυστυχώς η αλαζονεία της μονοκρατορίας δίδει λαβές αναβίωσής του, αλλά και τον

σημαντικό ρόλο της Συμμαχίας στην εμπέδωση της ειρήνης στη σύγχρονη εποχή. Παρένθεση στις σχέσεις Ελλάδος-ΝΑΤΟ αποτελεί η διακοπή των κατά το έτος 1974, σε ένδειξη πικρίας και απογοήτευσης, λόγω μη επεμβάσεως της Συμμαχίας, όταν η σύμμαχος Τουρκία κατέλαβε και συνεχίζει να κατέχει το 35% της Ελληνικής μαρτυρικής μεγαλονήσου Κύπρου. Παραδοξότητα και ασυμβατότητα της Συμμαχίας που εγγυάται την εδαφική ακεραιότητα και ανεξαρτησία των κρατών μελών της από εξωτερικές απειλές, χωρίς να προνοείται το ίδιο δια τις ενδεχόμενες μεταξύ των μελών της συγκρούσεις. Είναι ασφαλώς αυτονόητη η μη ύπαρξη διαφορών και βλέψεων μεταξύ συμμάχων χωρών. Τούτο όμως συνεπάγεται τον αποκλεισμό από τους κόλπους της Συμμαχίας χωρών που έχουν βλέψεις κατά άλλων χωρών, μελών της. Η Κυπριακή Δημοκρατία δικαιούται, κατ'εξαιρέσιν, να καταστεί πλήρες μέλος του ΝΑΤΟ καθόσον διαχρονικά ήτο στο πλευρό της Δύσης και ιδιαίτερα όταν άλλες χώρες του απέναντι, κατά το παρελθόν, στρατοπέδου απολαμβάνουν των εγγυήσεών του. Ούτως ενισχύονται τα γεωστρατηγικά και γεωπολιτικά ερείσματα της Συμμαχίας προς έλεγχο περιοχών μεγάλου ενεργειακού ενδιαφέροντος, αλλά και χώρου υπόθαλψης, εκκόλαψης και ανδρώσεως των μορφών των συγχρόνων απειλών.

Το ΝΑΤΟ στη μεταψυχροπολεμική εποχή μεταξελίχθη από ένα καθαρά αμυντικό σχηματισμό σε ένα σύγχρονο ευέλικτο αμυντικό, με επιθετικές, εκτός ορίων, δυνατότητες στις περιοχές εκδηλώσεως των συγχρόνων απειλών, αναλαμβάνον πολλές φορές αποστολές ειρήνης στα πλαίσια εντολών του ΟΗΕ. Η μετεξέλιξη όμως αυτή δεν έχει τέλος, αφού στη σύγχρονη εποχή της ταχύτητας τίποτε δεν παραμένει σταθερό.

Η Ελλάς ανήκει στη Δύση, στη Δύση του Χριστιανισμού, του Ευρωπαϊκού Πολιτισμού των κοινών ριζών και της γεωγραφικής Ευρωπαϊκής ταυτότητας. Τα τρία αυτά κοινά στοιχεία, ως σημεία δυναμικής ευρύτερης ταυτοποίησης, πρέπει να

αποτελέσουν και το περίγραμμα της διευρυμένης Ευρώπης, ώστε να ικανοποιηθούν οι ικανές και αναγκαίες συνθήκες που επέβαλαν τη σύσταση της ΕΕ. Ευρώπη του σεβασμού της ταυτότητας των εθνών και των κρατών, του ελέγχου του καπιταλιστικού διεθνισμού, της ελεύθερης αγοράς, του ακράτου κέρδους, της εκμετάλλευσης του ανθρώπου και του φυσικού περιβάλλοντος, ενός διεθνισμού που τείνει να αντικαταστήσει, πλέον υπούλως, τον κομμουνιστικό διεθνισμό της αφύσικης ισότητας.

Αναγκαία προς αυτή την κατεύθυνση είναι η αλληλεγγύη, η αμοιβαία εμπιστοσύνη μεταξύ, μεγάλων και μικρών, εταίρων χωρών, η άμβλυνση των διακυβερνητικών έναντι των διευρωπαϊκών πολιτικών συμφερόντων, ώστε να διευκολυνθούν και να οριοθετηθούν οι διαδικασίες λήψεως αποφάσεως. Ισοτιμία, δημοκρατία και διαφάνεια δια να υπάρξει λειτουργικότητα και αποτελεσματικότητα. Η λήψη των αποφάσεων αποτελεί ίσως το σημαντικότερο πρόβλημα της ΕΕ ως προσωπικότητας, ως ενιαίας οντότητας. Η συνεχής διεύρυνση και μάλιστα σε χώρες, όπου κυριαρχούν η υπεργεννητικότητα, η ανασφάλεια, η ανεργία, η απαιδευσία και η πτώχεια, διαταράσσει την ισορροπία, αποδυναμώνει τη διαδικασία λήψης αποφάσεως και οδηγεί σε ενδεχόμενη σύγκρουση.

Πέραν της ανάπτυξης της οικονομίας δια την απόκτηση κύρους και δυνατότητα επιβολής της θελήσεώς της, είναι αναγκαίον η ΕΕ να αποκτήσει συντόμως κοινή εξωτερική πολιτική και ικανότητα άμυνας και ασφάλειας, βασισμένη σε ίδιες δυνάμεις και ίδια οπικά συστήματα. Ισχυρή οικονομία και αμυντική ισχύς είναι οι αποδεκτοί και παραδεκτοί πυλώνες ισχύος κρατών και συμμαχιών παγκοσμίως.

Η σχεδόν ταύτιση των χωρών μελών των δύο οργανισμών στο χώρο της Ευρώπης και η διεκδίκηση πρωταγωνιστικού-επεμβατικού ρόλου στο χώρο, από τους πέραν της Ευρώπης εταίρους, δεν συμβάλουν στην απεξάρτηση και στην οικοδόμηση από την ΕΕ των προαναφερθέντων πυλώνων ισχύος. Ο διεμβολισμός της Ευρώπης και η ποδηγέτηση της Συμμαχίας αποτελούν αναμφισβήτητες καταστάσεις. Απαιτείται πολιτική βούληση των ηγετών της Ευρώπης προς διάθεση των αναγκαίων σε δυνάμεις και μέσα δια τη χάραξη μιας ανεξάρτητης πορείας και διεκδικήσεως αναλόγου ρόλου στις σύγχρονες γεωπολιτικές και γεωστρατηγικές προκλήσεις στα πλαίσια των υφισταμένων, αναδυομένων και συνεχώς μεταλλασσομένων δυνάμεων. Το διπλό «καπέλο» των στρατιωτικών δυνάμεων των χωρών μελών της ΕΕ αποδυναμώνει την ισχύ και μειώνει την ανεξαρτησία της. Η σύσταση ανεξαρτήτων δυνάμεων και η συνεχής ενίσχυσή των στα πλαίσια της περαιτέρω ενδυναμώσεως της ΕΕ σε ενιαία οντότητα και μετεξέλιξη της συμμαχίας σε βάση αμοιβαίας και ισότιμης εταιρικής σχέσης ΕΕ και ΗΠΑ πρέπει να αποτελεί ευκαταίο μακροπρόθεσμο στόχο της σημερινής ΕΕ.

Καταλήγοντας, πιστεύομε πως το ΝΑΤΟ θα συνεχίσει το σπουδαίο και πλέον ανεξάρτητο ρόλο σε πολιτικό και στρατιωτικό πεδίο. Ωσαύτως ελπίζομεν πως η ΕΕ θα συνεχίσει την οικονομική της ανάπτυξη και δεν θα εγκαταλείψει την πορεία δομής και σύνθεσης μιας συντεταγμένης κοινής πολιτικής οντότητας, στη βάση μιας από κοινού αποδεκτής συνθήκης και περαιτέρω ανάπτυξης της αμυντικής μηχανής δι' ιδίων δυνάμεων και μέσων. Ευελπιστούμε πως στους κόλπους αμοφτέρων η

Ελλάς θα βρει συμμάχους και εταίρο στη διαφύλαξη των συνόρων της από τις σύγχρονες και πάγιες απειλές κατά των κυριαρχικών δικαιωμάτων της και της ιστορικής και πολιτιστικής κληρονομιάς της. Συμπεριφορά Ποντίου Πιλάτου δεν συνάδει με το αίτημα της κοινής ασφαλείας και εμπιστοσύνης συμμάχων και φίλων χωρών με τους οποίους σε συνδέουν κοινοί αγώνες υπέρ της ελευθερίας και της δημοκρατίας.

ΝΑΥΠΗΓΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΚΑΙ ΝΑΥΤΙΚΟΙ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΙ

Του Αντιναυάρχου Γ. Δεμέστιχα Π.Ν.
Επιτίμου Αρχηγού Στόλου

Η ανάπτυξη αποτελεί βασικό στόχο της Κυβερνητικής οικονομικής πολιτικής που θα πρέπει να προωθηθεί σε όλους τους δυνατούς τομείς και κυρίως σε αυτούς που η χώρα μας διαθέτει συγκριτικά πλεονεκτήματα όπως είναι ο Τουρισμός και η Ναυτιλία. Ειδικότερα η Ναυτιλία βασιζόμενη κυρίως στην ιδιωτική πρωτοβουλία έχει μεγαλοουργήσει και κατατάσσεται στην πρώτη θέση παγκοσμίως. Παράλληλα από την Κυβέρνηση προωθείται η ανάπτυξη πολλαπλών υπηρεσιών, που εξυπηρετούν την Ναυτιλία στην Ελλάδα με κέντρο τον Πειραιά, δεδομένου ότι οι Έλληνες εφοπλιστές σήμερα χρησιμοποιούν τις υπηρεσίες που προσφέρονται από άλλα ναυτιλιακά κέντρα και κυρίως το Λονδίνο. Το ασθενές σημείο της Ελλάδας στον τομέα της Ναυτιλίας, όπως και όλων των Ευρωπαϊκών χωρών, είναι και παραμένει η ναυπηγική βιομηχανία.

Μετά από δεκαετίες θεμιτού ή και αθέμιτου ανταγωνισμού κυρίως από την Ασιατική Ήπειρο, τα περισσότερα Ευρωπαϊκά Ναυπηγεία που έλαμπαν στην δεκαετία του 1950, έχουν αναγκαστεί να κλείσουν ή συγχωνεύονται προκειμένου να επιτύχουν οικονομία κλίμακος. Τα ελάχιστα που κατόρθωσαν να επιζήσουν έχουν επικεντρωθεί στην κατασκευή πλοίων υψηλής τεχνολογίας, πολυτελών κρουαζιερόπλοιων, ταχέων οχηματαγωγών, πλοίων ειδικού φορτίου καθώς και πολεμικών σκαφών. Οι παραγγελίες πολεμικών πλοίων έχουν όμως και αυτές περιοριστεί μετά την κατάρρευση της Σοβιετικής Ένωσης και κατά συνέπεια τα λίγα εναπομείναντα Ευρωπαϊκά Ναυπηγεία ή θα πρέπει τώρα να συρρικνωθούν (που όπως φαίνεται γίνεται) και να προσαρμοσθούν ή θα πρέπει να κλείσουν. Η ανάγκη των Ευρωπαϊκών Ναυπηγείων για περαιτέρω εξειδίκευση, αυτοματοποίηση, αύξηση επενδύσεων για δυνατότητα ανάληψης παρεμφερών εργασιών και συγχωνεύσεις, φαίνεται επί του παρόντος να αποτελεί μονόδρομο.

Η ναυπηγική βιομηχανία στην Ελλάδα αντιμετωπίζει ανάλογα προβλήματα με τα Ευρωπαϊκά Ναυπηγεία, ενώ η περίοδος της κρατικοποίησης των δύο μεγάλων Ναυπηγείων της χώρας (Σκαραμαγκά και Ελευσίνας) επέφερε περαιτέρω συρρίκνωση στην ναυπηγική μας βιομηχανία. Σήμερα τα ιδιωτικοποιημένα Ελληνικά Ναυπηγεία (Σκαραμαγκά) και ο όμιλος Ναυπηγείων Ελευσίνας - Νεώριον Σύρου αναζητούν λύσεις για την επιβίωσή των ενώ η ναυπηγοεπισκευαστική περιοχή του Περάματος στενάζει κάτω από αβεβαιότητα, με ευκαιριακές κυρίως επισκευές μικρής εκτάσεως.

Τα δύο μεγάλα ιδιωτικά Ναυπηγεία (Σκαραμαγκάς - Ελευσίνα) προσπάθησαν και κατάφεραν εν πολλοίς να επιβιώσουν με τις παραγγελίες του Πολεμικού Ναυτικού των τελευταίων ετών. Δεν θα κρίνουμε ούτε τον τρόπο αναθέσεως και παραγγελιών, ούτε το κόστος, θέματα που είναι αρμοδιότητα του ΥΕΘΑ, αυτό όμως που μπορούμε να επισημάνουμε είναι ότι τα Ναυπηγεία μπορούν και λειτουργούν αξιόπιστα, αποκτούν τεχνογνωσία και η Ελληνική Προστιθέμενη Αξία είναι δυνατόν να αυξηθεί περαιτέρω. Τα δύο όμως μεγάλα Ναυπηγεία λειτουργούν σαφώς ανταγωνιστικά μεταξύ τους αφού το Πολεμικό Ναυτικό της Ελλάδος δεν είναι δυνατό, από μόνο του, να συντηρήσει με τις παραγγελίες του και άλλες ανατιθέμενες εργασίες δύο Ναυπηγεία αυτού του μεγέθους. Επ'ωφελεία όλων των συμβαλλομένων απαιτείται προγραμματισμός σε μεγάλο βάθος χρόνου καθώς και εξειδίκευση κάθε Ναυπηγείου σε ορισμένες κατασκευές ώστε με την βελτιωμένη τεχνική γνώση να επιτυγχάνεται μείωση κόστους αλλά και εξαγωγικός προσανατολισμός κυρίως προς χώρες της Ασίας και της Αφρικής που φαίνεται ότι κατά τις επόμενες δεκαετίες θα επιδιώξουν την ανάπτυξη ναυτικών δυνάμεων κυρίως επιφανείας με μεσαίου και μικρού μεγέθους πλοία.

Ανεξάρτητα από τα ανωτέρω τα Ναυπηγεία της Ελλάδος για να επιβιώσουν και να αναπτυχθούν πρέπει να αναζητήσουν σημαντικές εργασίες και στον εμπορικό τομέα και να αναγνωρίσουν ποίους τύπους πλοίων χρειάζονται οι εφοπλιστές που δεν μπορούν όμως τώρα να κατασκευάσουν στην Άπω Ανατολή ώστε να επικεντρώσουν τις δυνατότητές τους σε αυτά τα είδη των πλοίων αρχίζοντας από την σχεδίαση, ενώ η πρώτη παραγγελία θα πρέπει

να περιλαμβάνει ένα μικρό έστω αριθμό πλοίων για να καλυφθεί το σχεδιαστικό κόστος και η αρχική δαπάνη.

Μέσα στις κυβερνητικές εξαγγελίες έχει αναφερθεί η μείωση των αμυντικών δαπανών προκειμένου να εξοικονομηθούν πόροι που θα χρησιμοποιηθούν για την κάλυψη άλλων αναγκών υψηλής προτεραιότητας. Η μείωση των αμυντικών δαπανών όμως δεν σημαίνει αναγκαστικά και μείωση της μαχητικής ικανότητας των Ε.Δ. της χώρας διότι αυτό θα έπληττε ευθέως την προάσπιση εθνικών συμφερόντων. Η εξάλειψη της σπατάλης στους εξοπλισμούς, ο έγκαιρος και ορθός προγραμματισμός αυτών μπορούν να ικανοποιήσουν τους στόχους της κυβέρνησης σε ότι αφορά την μείωση των αμυντικών δαπανών και συγχρόνως να συμβάλλουν στην ανάπτυξη (εν προκειμένω στην ναυπηγική βιομηχανία) με παράλληλη βελτίωση των αμυντικών ναυτικών δυνατοτήτων της χώρας.

Για μία μικρή χώρα όπως η Ελλάδα, που αντιμετωπίζει απειλή από μία πολλαπλάσια σε πληθυσμό και στρατό χώρα η οποία και δαπανά τεράστια ποσά σε εξοπλισμούς (που απλώς εξαγγέλλει εικονικές μειώσεις για πολιτικούς λόγους) παρά τη δυσχερή οικονομική της θέση, το πρόβλημα της επιλογής στα εξοπλιστικά προγράμματα είναι σύνθετο. Για να βρεθούν οι πλέον συμφέρουσες, τεχνοοικονομικά, λύσεις θα πρέπει οι εξοπλισμοί των Ελληνικών Ε.Δ. να υλοποιούνται εγκαίρως, να κατανέμονται ορθολογικά σε βάθος χρόνου, να εξασφαλίζεται η μεγίστη αποτελεσματικότητα, να ικανοποιούνται οι συμμαχικές μας υποχρεώσεις και να εξασφαλίζεται η ποιοτική υπεροχή του υλικού έναντι του ενδεχόμενου αντιπάλου ώστε σε συνδυασμό με την καλύτερη απόδοση του προσωπικού να επιτυγχάνεται η αντιμετώπιση της απειλής.

Οι βασικές γραμμές που θα πρέπει να ακολουθήσει το ναυτικό πρόγραμμα εξοπλισμών είναι :

- Ολιγοτυπία και ναυπήγηση/πρόσκτηση του ελαχίστου αριθμού μονάδων (πρακτικώς για τις μάχιμες μονάδες οι νέες ναυπηγήσεις πρέπει να είναι άνω των τεσσάρων ανά τύπο πλοίου) ώστε να μειώνεται το κόστος ανά μονάδα.
- Συμμετοχή σε μεγάλα ναυτικά προγράμματα δυτικών χωρών που να είναι δυνατή η ικανοποίηση και των ειδικών ελληνικών επιχειρησιακών απαιτήσεων καθώς και η κατασκευή σε Ναυπηγεία της χώρας μας αποτελεί την πλέον συμφέρουσα οικονομικά λύση.
- Εφαρμογή νέων τεχνολογιών στα οπλικά συστήματα ώστε πέραν της αντιμετώπισης των παραδοσιακών απειλών (αέρος, επιφανείας, υποβρυχίου) να είναι δυνατή η εις βάθος προσβολή εγκαταστάσεων του αντιπάλου καθώς και πρόβλεψη για την επιβιωσιμότητα των πλοίων με εφαρμογή της τεχνολογίας χαμηλής παρατηρησιμότητας των μαχίμων μονάδων για την ελάττωση της υπογραφής που αφορά στην ανακλαστική επιφάνεια (stealth) αλλά και κατά περίπτωση στην ακουστική, θερμική και μαγνητική ακτινοβολία.
- Εκσυγχρονισμός του υλικού και ιδίως των ακριβών μονάδων να αποφασίζεται και να υλοποιείται έγκαιρα.
- Πρόβλεψη για ουσιαστική αξιοποίηση των Αντισταθμιστικών Ωφελημάτων (ΑΩ) για εκμετάλλευση από το Π.Ν. και τις Ε.Δ. καθώς και από την Ελληνική Αμυντική Βιομηχανία.
- Πολιτική πωλήσεως της μέσης ηλικίας μονάδων του Π.Ν. (ως ΤΠΚ, Φ/Γ, Υ/Β) σε ξένα ναυτικά ώστε το Π.Ν. να έχει τη δυνατότητα αρχικής χρηματοδότησεως νέων προγραμμάτων, ενώ θα είναι δυνατό να υπάρξει όφελος για την Ναυπηγική Βιομηχανία ή άλλες Βιομηχανίες της χώρας μέσω των εκσυγχρονισμών που θα αιτηθούν από την χώρα/πελάτη.
- Επιλογή δομής μονάδων ώστε το Π.Ν. πέραν της αποτροπής να εξασφαλίζει την αντιμετώπιση της απειλής και να δύναται να διατηρήσει ανοικτές τις θαλάσσιες γραμμές επικοινωνίας στο Αιγαίο και την Ανατολική Μεσόγειο.

Ο εις βάθος χρόνου προγραμματισμός και η εν συνεχεία υλοποίηση αυτού θα καλύπτει έγκαιρα τις ανάγκες του Π.Ν. ενώ συγχρόνως θα συνδράμει την αναπτυξιακή πολιτική της

κυβέρνησης με τη διατήρηση ικανής ναυπηγικής βιομηχανίας καθώς και συναφών ελληνικών τεχνολογικών βιομηχανιών.

ΤΟ ΑΠΟΣΤΗΜΑ ΤΩΝ ΦΥΓΟΣΤΡΑΤΩΝ ΠΥΟΡΡΟΥΣΕ ΚΑΙ ΠΥΟΡΡΟΕΙ

Του Αντιστρατήγου ε.α. Ι. Ασλανίδη

ΓΕΝΙΚΟΤΗΤΕΣ

Το τι ακούσαμε προ τινος για τους φυγόστρατους από φαιδρότητες έως και σοβαρές απόψεις δεν περιγράφονται. Όλες όμως σχεδόν οι συζητήσεις δεν άγγιζαν την ουσία του θέματος της φυγοστρατείας. Δηλ. από πότε άρχισε να διογκούται, για ποιο λόγο και ποιες οι επιπτώσεις.

Παρέλαβαν οι τηλεοράσεις το παράπτωμα ενός πιθανόν επίορκου αξιωματικού της Στρατολογίας των Ενόπλων Δυνάμεων, που αυτός θά 'ναι ίσως η παρανυχίδα του τεράστιου προβλήματος, χωρίς να ομιλούν για την ουσία του θέματος και το που οφείλεται αυτή η Βιομηχανία φυγοστράτων.

Ακούστηκαν ακόμη αλλά και γράφτηκαν: «. Μάθαμε ότι στις Ένοπλες Δυνάμεις δεν έχει γίνει μηχανοργάνωση. και ότι αν είχαν περασθεί τα στοιχεία στον υπολογιστή δεν θα μπορούσαν ν' αφαιρεθούν. ότι υπάρχουν υπηρεσίες στο Στρατό που λειτουργούν, όπως λειτουργούσαν όταν ξεκινούσαν οι φαντάροι μας να πάνε στο Αλβανικό μέτωπο το 1940. επίσης εγράφησαν «. όλοι αυτοί οι Στρατεύσιμοι νέοι περνούν ένα στάδιο Βασικής Εκπαίδευσης. Στην συνέχεια αντί να μην ξέρουν τι να τους κάνουν, θα μπορούσαν να τους αναθέσουν να βοηθήσουν την Μηχανοργάνωση.» και ότι μπορεί κανείς να φαντασθεί ελέγχθησαν.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

Δεν μπορώ να καταλάβω, πώς μπορούν και μιλάνε έτσι για τις Ένοπλες Δυνάμεις της χώρας των, οι οποίες έχουν λαμπρό Ιστορικό παρελθόν και σήμερα το διαβεβαιώνουμε εμείς, που υπηρετήσαμε επί 40 χρόνια εις αυτές ότι, οι Ένοπλες Δυνάμεις ευρίσκονται σε άριστο σημείο επιχειρησιακής ετοιμότητας, ανάλογα όμως τόσο, όσο η Πολιτεία (Κυβερνήσεις) τις έδωσαν την δυνατότητα, με τους κατά καιρούς νόμους που ψηφίζει, να αξιοποιήσουν το όσο διαθέτουν έμπυχο ανθρώπινο δυναμικό και το Υλικό.

Ας ενημερώνονται πρώτα οι διάφοροι ειδήμονες των πάντων και μετά να γράφουν ή να λένε τις, όπως παραπάνω ανέφερα, φαιδρότητες.

Σήμερα οι Ένοπλες Δυνάμεις διαθέτουν ξεχωριστό Σώμα Έρευνας και Πληροφορικής και ακόμη η τεχνολογία αυτή, ίσως έχει αξιοποιηθεί κατά τον καλύτερο τρόπο μόνο στις Ένοπλες Δυνάμεις. Απορούμε ακόμη και εμείς που αποστρατευτήκαμε εδώ και 15 χρόνια πως επέτυχαν οι Ένοπλες Δυνάμεις μέσα σ' αυτό το χρονικό διάστημα, με τόσες αντιξοότητες, χωρίς το απαιτούμενο

ενδιαφέρον της Πολιτείας (Κυβερνήσεις), μέσα σε μια κοινωνία, που ψάχνει μόνο την αυτοκαταστροφή της, με συμπαραστάτη μόνο την εμπιστοσύνη του Ελληνικού λαού, ν' αξιοποιήσουν τις δυνατότητες της πληροφορικής ακόμη και στο πεδίο της μάχης.

Όσο για την αξιότιμη κυρία δημοσιογράφο που παρομοίασε την λειτουργία του σημερινού Στρατού με τον Στρατό του '40, έχουμε να της πούμε τούτο: Ο Σημερινός Στρατός δεν είναι όμοιος με τον Στρατό του 1940, αντιθέτως υστερεί, αλλά σε τί! Απλώς δεν έχει πλέον εκείνους τους οπλίτες, που ο πατέρας με καμάρι τον έστελνε να υπηρετήσει και διέθετε εκείνο τον ακατάβλητο πατριωτισμό, γαλουχημένο και σφυριλατημένο στο σπίτι, στο σχολείο και στο Πανεπιστήμιο της εποχής εκείνης.

Σήμερα που φέραμε, κατά την προοδευτική φρασεολογία, την πλέρια Δημοκρατία στην χώρα μας, χάσαμε τις αρχές και τις αξίες της κοινωνίας και του πολιτισμού μας, που έπρεπε παράλληλα να σφυρηλατούνται. Γιατί αλλιώς, η άβυσσος του σκοταδισμού που μας έχει βυθίσει η άρνηση αυτή και το μίσος, μερίδας νέων, που καθημερινά βιώνουμε, προς την Θρησκεία, την Πατρίδα, την ατομική ελευθερία και κάθε έννοια ηθικής, αλλοιώνει από γενεά σε γενεά το γένος των Ελλήνων, που δεν μπορεί πλέον να βρει τα σωστά πρότυπά του, στην εξουσία, στον πνευματικό κόσμο και στον οικογένεια.

Η Γεωγραφική θέση της πατρίδος μας, πρέπει να καταλαβαίνει και ο τελευταίος Έλλην Πολίτης, πολύ περισσότερο η Πολιτεία, ότι απαιτεί να έχουμε ισχυρές Ένοπλες Δυνάμεις (γείτονες, διαφορές, διεκδικήσεις κ.λπ.).

Το τονίζουμε για άλλη μια φορά, όχι για να λύσει τα προβλήματα με τους γείτονές μας, γιατί σήμερα τα προβλήματα δεν λύνονται με πολεμικές επιχειρήσεις, αλλά μόνο με τα σωστά πολιτικά μέσα και τρόπους.

Οι ισχυρές Ένοπλες Δυνάμεις της χώρας συμβάλλουν.

- Στην Δυναμική της εξωτερικής πολιτικής της Χώρας μας.
- Στην αποθάρρυνση κάθε επιβουλέα της Πατρίδος μας.
- Στην ουσιαστική συμμετοχή στην Παγκόσμια ασφάλεια.
- Στην αρωγική συμμετοχή των προσπαθειών της πολιτείας προς πάσα κατεύθυνση.
- Τέλος στην προσφορά προς την κοινωνία μας, τροφοδοτώντας αυτήν με νέους πολίτες, οι οποίοι κατά το τελευταίο και ουσιαστικό στάδιο της παιδείας των, εκτός της εκπαίδευσης, να καταστούν άξιοι υπερασπιστές της Πατρίδος των, να συνειδητοποιήσουν κατά την διάρκεια της θητείας των την αξία της πειθαρχίας, της τήρησης των νόμων, της ομαδικής εργασίας, του σχεδιασμού και της τάξεως που πρέπει να εφαρμόζεται σε κάθε περίπτωση.

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΦΥΓΟΣΤΡΑΤΕΙΑΣ

Και ας έλθουμε τώρα στην ουσία του θέματός μας :

Πρώτο: Από πότε άρχισε να παίρνει ανησυχαστικές διαστάσεις η φυγοστρατεία;

- Όταν η ίδια η πολιτεία άρχισε με τους διάφορους νόμους που ψήφισε να θεωρεί την Στρατιωτική θητεία ως αγγαρεία ή χαμένο χρόνο και όχι τιμή γι' αυτόν που υπηρετεί την πατρίδα του (τριμηνίτες - Αντιστασιακοί κ.λπ.)
- Όταν καταργήθηκε ο νόμος που προέβλεπε για να προσληφθεί κάποιος στο Δημόσιο έπρεπε απαραίτητως να έχει υπηρετήσει στις Ένοπλες Δυνάμεις.
- Όταν το Κομματικό Κράτος μείωνε συνεχώς την θητεία, με δικαιολογίες τις κοινωνικές ανάγκες της σημερινής εποχής, ενώ στην ουσία με μοναδικό σκοπό την εξυπηρέτηση κομματικών και ψηφοθηρικών Συμφερόντων.
- Όταν επήλθε η χαλάρωση εφαρμογής των νόμων, και η κομματική εξουσία απέκτησε την παντοδυναμία στην πατρίδα μας.
- Από τότε, που η τιμή του κάθε δημόσιου λειτουργού έχει υποστεί διάβρωση και έχει μία τιμή και το μέλλον του και η σταδιοδρομία του, μαγειρεύονται, πλέον στα μαγειρεία της κομματικής εξουσίας.

Δεύτερον: Ποιοι οι λόγοι και καταφεύγουν στην φυγοστρατεία.

- Έχει αφεθεί να διαμορφωθεί έτσι η Κοινωνία ώστε όποιος υπηρετεί την θητεία του είναι βλάκας, ενώ αυτός που δεν υπηρετεί την θητεία του έχει περισσότερα οφέλη και είναι ο έξυπνος.
- Οι πιέσεις των γονέων προς πάσα κατεύθυνση αντί κάθε τιμήματος, να μην ταλαιπωρηθεί το παιδί των (μεγάλο λάθος και πολύ κακό για το παιδί των).
- Οι περίφημοι επώνυμοι (χωρίς σχόλιο).
- Η θητεία των δύο ταχυτήτων. Άλλοι στο σπίτι και στο χώρο δουλειάς των και άλλοι στα σύνορα, στα πεδία ασκήσεων και στις δύσκολες και κοπιώδεις στην εκπαίδευση ειδικές Δυνάμεις.
- Η θεωρία της θητείας στις Ένοπλες Δυνάμεις, σύμφωνα με την επικρατούσα νοοτροπία στα κέντρα της προοδευτικής νομενκλατούρας, είναι χαμένος χρόνος και δεν χρειάζεται πλέον.
- Οι διάφορες, δια ψηφίσεως νόμων, εφευρέσεις για αποφυγή στράτευσης και με την κακή ερμηνεία των Αρχών της Ελευθερίας και Δημοκρατίας (αντιρρησίες συνείδησης, θρησκευτικές αιρέσεις κ.λπ.).
- Την επικίνδυνα αυξανόμενη φθορά της κοινωνίας αληθή ή προσποιητή (ψυχολογικά προβλήματα, ανεξερεύνητους πόνους, χρήση ναρκωτικών ουσιών, κίναδοι κ.λπ.), βέβαια και με ιατρική σφραγίδα, που πολλές φορές είναι αμφισβητούμενη ακόμη και από τον ίδιο τον Ιατρό που γνωμάτευσε.

Τρίτον: Ποιες οι επιπτώσεις στις Ένοπλες Δυνάμεις από την φυγοστρατεία.

- Βασικός και κύριος λόγος, συμπαραμαρτούσης και της μείωσης της θητείας, είναι η ελλιπής επάνδρωση των Μονάδων, με αποτέλεσμα να τίθεται εν αμφιβόλω η εκτέλεση της αποστολής των Μονάδων αυτών.

- Η μείωση της οροφής των Ενόπλων Δυνάμεων και η αδύρρητη ανάγκη μείωσης Μονάδων, με αποτέλεσμα να καθίσταται προβληματική και ακόμη δυσκολότερη η αποστολή των Ενόπλων Δυνάμεων.
- Η σωστή μεν απόφαση της προσλήψεως οπλιτών μακράς θητείας, αλλά εγκληματικής προχειρότητας νόμων και διατάξεων, «τι μέλλει γενέσθαι στο Μέλλον» θα δημιουργήσει τεράστια προβλήματα μετά από μερικά χρόνια που θα προσκρούσουν και θα εμποδίσουν εκ των έσω την αποστολή και την εν γένει λειτουργία των Ενόπλων Δυνάμεων.
- Την καταρράκωση της Βασικής αρχής λειτουργίας της Δημοκρατίας μας, δηλ. την έλλειψη ΙΣΟΝΟΜΙΑΣ και ΙΣΟΠΟΛΙΤΕΙΑΣ κατανεμημένοι σ' όλους τους Έλληνες εξ' ίσου.

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

- Από την πολιτική εξουσία να αιτούνται οι απόψεις για κάθε αναδιάρθρωση των Ενόπλων Δυνάμεων της Ένωσης Αποστράτων Αξ/κών (Ε.Α.Α.Σ.), η οποία είναι νομικό πρόσωπο δημοσίου Δικαίου και η οποία διαθέτει προσωπικό με τεράστιες εμπειρίες στο θέμα αυτό. Είναι και μία από τις βασικές αποστολές λειτουργίας και υπάρξεως του Ε.Α.Α.Σ.
- Η θητεία να μην περιορισθεί αλλά να παραμείνει 21 μήνες στο Ναυτικό και την Αεροπορία και 18 μήνες στο Στρατό ξηράς, χωρίς καμία σκέψη περαιτέρω μείωσης.
- Οι Μεραρχίες να μην διαλυθούν, να διατηρηθούν με ένα επιτελείο, το οποίο θα ασχολείται αποκλειστικά εν ειρήνη με την αξιοποίηση των εφέδρων οπλιτών και αξιωματικών (Εκπαίδευση - Ασκήσεις κ.λπ.). Επειδή! Το Αμυντικό Δυναμικό της Ελλάδος αποτελεί κατά κύριο λόγο η εφεδρεία, η οποία θα πρέπει να είναι έτοιμη ανά πάσα στιγμή.
- Άμεσα πρέπει ν' αλλάξει ο νόμος προσλήψεως οπλιτών μακράς διάρκειας. Η Ε.Α.Α.Σ. έχει προτάσεις. Διότι! δεν πρέπει οι πολιτικές ηγεσίες, να χρησιμοποιούν εμβλασματικά τις Ένοπλες Δυνάμεις, για να λύσουν σε κάποιο ποσοστό το μέγα κοινωνικό πρόβλημα ανεργίας του τόπου μας. Και! από την άλλη πλευρά δεν θα πρέπει οι Ένοπλες Δυνάμεις να διαθέτουν τους γηρασμένους μετά από κάποια χρόνια, αυτούς οπλίτες και δεν θα πρέπει να δημιουργήσουν σ' αυτούς κοινωνικό πρόβλημα απολύοντάς τους.
- Να υπάρχουν ειδικά προνόμια στους υπηρετούντας στις Ένοπλες Δυνάμεις, σε προσλήψεις στο Δημόσιο και σε διάφορες ΔΕΚΟ κ.λπ. Απαραίτητη προϋπόθεση το απολυτήριο Στρατού, πλην των ατόμων με ειδικές Ανάγκες, που ήδη ισχύουν γι' αυτούς ανάλογοι νόμοι.

Στους φυγόστρατους και τους συντελέσαντες στην φυγοστρατία, πρέπει να είναι βαρύς ο πέλεκυς της Δικαιοσύνης. Διότι! Για να υπάρχει γνήσια Δημοκρατία θα πρέπει ο πολίτης να φοβάται τον Νόμο, όπως την Δικτατορία, εφ' όσον δεν είναι άξιος να το σέβεται.